

พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือชุมชน
ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

**LISTENING BEHAVIOR AND PARTICIPATION IN COMMUNITY
SERVICE OF RUAM DUAY CHUAY KAN'S LISTENERS
IN BANGKOK METROPOLIS**

สุกัญญา มาคลอน

SUKANYA MAKLON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาความหลักฐาน นิพนธ์ทางการศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยคริสต์

พ.ศ. 2552

จัดทำขึ้นโดยบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสต์

**LISTENING BEHAVIOR AND PARTICIPATION IN COMMUNITY SERVICE OF
RUAM DUAY CHUAY KAN'S LISTENERS
IN BANGKOK METROPOLIS**

SUKANYA MAKLON

ACC NO.....T 153729
DATE RECEIVED.....5 O.R.A. 2552
CALL NO.

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF COMMUNICATION ARTS**

**GRADUATE SCHOOL
SRIPATUM UNIVERSITY**

2009

COPYRIGHT OF GRADUATE SCHOOL SRIPATUM UNIVERSITY

ชื่อผู้อภิปรายนิพนธ์

พฤติกรรมการรับฟังวิทยุและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
และร่วมให้เสียงความคิดเห็นในรายการร่วมด้วยผู้ฟัง ในการ
ก่อจุดไฟบนกรุงเทพมหานคร

**LISTENING BEHAVIOR AND PARTICIPATION IN
COMMUNITY SERVICE OF RUAM DUAY CHUAY
KAN'S LISTENERS IN BANGKOK METROPOLIS**

นักศึกษา

นางสาวสุกัญญา มากลัน รหัสประจำตัว 50503543

หลักสูตร

นิเทศศาสตร์บัณฑิต

คณะ

บัณฑิตวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดร.วันชัย ศรุติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รศ.ดร.บุญศรี พรมมาพันธุ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุญาตให้นักวิชาการที่สนใจเข้าร่วมงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

ประธานค่าวัสดุบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. 2552

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

.....

ประธานกรรมการ

(ดร.สุวนัน พิจิตร)

.....

กรรมการ

(ดร.วันชัย ศรุติ)

.....

กรรมการ

(รศ.ดร.บุญศรี พรมมาพันธุ์)

วิทยานิพนธ์เรื่อง

พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
และช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขต
กรุงเทพมหานคร

LISTENING BEHAVIOR AND PARTICIPATION IN COMMUNITY SERVICE OF RUAM DUAY CHUAY KAN'S LISTENERS IN BANGKOK METROPOLIS

คำสำคัญ

การมีส่วนร่วม / ร่วมด้วยช่วงกัน / พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ

หลักศึกษา

นางสาวอุบลรัตน์ มากกัน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร. วันชัย ครุฑิต

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร. บุญศรี ธรรมน้ำดันธุรี

นิติศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา การประชาสัมพันธ์

คณะวิชา

บัณฑิตวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ.

2552

บทคัดย่อ

ในการศึกษารังนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังวิทยุของผู้ฟังรายการ
ร่วมด้วยช่วงกันในเขตกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อศึกษาเพิ่มการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
และช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม
พฤติกรรมการรับฟังวิทยุของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน (3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบ
การนำเสนอการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วย
ช่วงกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ฟังรายการวิทยุร่วมด้วยช่วงกันในเขตกรุงเทพมหานคร
จากการนับที่เก็บข้อมูลของทางสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วงกัน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม – 31 ธันวาคม พ.ศ.
2551 จำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบนี้โครงสร้าง
สถิติก็ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่านิยม ขนาดมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test
การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางคิวต์ และ ไกเดคต์
ผลวิจัยสรุปได้ว่า

1. พฤติกรรมการรับฟังวิทยุของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ฟัง
ส่วนใหญ่รับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันมากกว่า 5 ปี ฟังรายการเฉลี่ยต่อวัน 1-2 ชั่วโมง

รายการในวันจันทร์ – วันอาทิตย์ (พึ่งทุกวัน) และรับฟังรายการช่วงเวลา 19.30 – 00.00 น. จะคิดตามรับฟังรายการจะบรถ/ระหว่างเดินทาง นอกรถหากคิดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน แล้วไม่ได้ฟังรายการประเภทอื่นเลย รับฟังรายการลักษณะฟังเพลินๆ เช่นอินเป็นเพื่อน มีวัตถุประสงค์ในการฟังเพื่อรู้เท่าทันเหตุการณ์ ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้นและไม่ตกข่าว และจะคิดต่อสืบสารกับรายการแบบเร่งค่าวัน ได้แก่ โทรศัพท์ ส่ง SMS และวิทยุช่องประชาชน CB 245

2. ผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีพฤติกรรมการรับฟังวิทยุ แตกต่างกันนี้ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความสัมพันธ์ของรูปแบบการนำเสนอข้อมูลการนิสัยส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้ ระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ ส่งเสริมเชิญชวนดี ระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุค่าวันเหตุร้าย เตือนภัย ให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหา ให้กำลังใจ ระดับ 3 ได้แก่ การสละทรัพย์สิน ให้ชิม สะสมแรงงานเพื่อช่วยผู้เดือดร้อน ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมกับรายการร่วมด้วยช่วยกัน ผลของการทดสอบความสัมพันธ์ทั้ง 3 ระดับ พบว่ารูปแบบการนำเสนอข้อมูลความสัมพันธ์กับการนิสัยส่วนร่วมทั้ง 3 ระดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

THESIS TITLE	LISTENING BEHAVIOR AND PARTICIPATION IN COMMUNITY SERVICE OF RUAM DUAY CHUAY KAN'S LISTENERS IN BANGKOK METROPOLIS
KEYWORD	PARTICIPATION / RUAM DUAY CHUAY KAN / LISTENING BEHAVIOR
STUDENT	MISS. SUKANYA MAKLON
THESIS ADVISOR	DR. WARAT KARUCHIT
THESIS CO-ADVISOR ASSOC. PROF. DR. BOONSRI PRUMMAPAN	
LEVEL OF STUDY	MASTER OF COMMUNICATION ARTS
FACULTY	GRADUATE SCHOOL SRIPATUM UNIVERSITY
YEAR	2009

ABSTRACT

The purposes of this research were to (1) study listening behavior of Ruam Duay Chuay Kan's listeners in Bangkok metropolis (2) compare the participation in community service of Ruam Duay Chuay Kan's listeners in Bangkok metropolis among listeners of different listening behavior patterns (3) study the relationship between program format and participation in community service of Ruam Duay Chuay Kan's listeners in Bangkok metropolis.

The sample was 240 Ruam Duay Chuay Kan's listeners in Bangkok metropolis from the station's recorded list of callers from January 1 to December 31, 2008. The instrument used for data collection was interview form (conducted via telephone calls). The statistics used for data analysis were the percentage, mean, standard deviation (S.D.), t-test , one-way analysis of variance (ANOVA) and chi-square.

The results of the research were as follows:

1. Regarding the listening behavior of Ruam Duay Chuay Kan's listeners in Bangkok metropolis, most listeners had been following the program for more than 5 years, followed the program on an average of 1-2 hours per day, followed the program every day, listened to the program between 07.30 to 12.00 pm., and listened while driving or commuting. Most respondents listed Ruam Duay Chuay Kan as the only program they listened to. Most listeners listened to the

program to pass time like listening to a friend. The major objective of listening was to get updated news and information. The means that most listeners used to contact the program were telephone, SMS, and CB245 radio.

2. Ruam Duay Chuay Kan's listeners in Bangkok metropolis with different listening behavior patterns were significantly different at .05 regarding their participation in community service.

3. The participation in community service was analyzed in three levels, ranging from little to great effort required: Level 1: calling in, sending SMS, describing the experience, and commanding the good deeds. Level 2: informing the program about accidents or emergencies, alarming other listeners, giving advice about the problem, and giving encouragement. Level 3: donating and lending money and other resources, and physically involving in assisting to solve the problems. The results of the statistical analysis revealed that the relationship between program format and the level of participation in community service was significant at .05 level.

กิจกรรมประจำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จอุล่วงไปได้ด้วยด้วยดี เมื่องค์วชาได้รับช่วยเหลือและสนับสนุน
จากบุคคลหลายฝ่าย อันได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุจนา มีศิลปะวิกกัช รองศาสตราจารย์
ดร.นฤบุตร์ พรหมนาทันทร์ และ ดร.วรชัย ศรีจิต ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อีกทั้ง
คณาจารย์ในแขนงวิทยานิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์
ประสาทวิชาความรู้ ให้คำแนะนำ ตลอดทั้งกำลังใจและความช่วยเหลือเป็นอย่างดีเช่นมาโดยตลอด

ผู้เขียนขอขอบพระคุณคณะกรรมการสภามนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ที่ได้กรุณา
ตัดเลือกผู้เขียนเข้ารับทุนการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผู้เขียนขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ร่วมกันพิจารณาครองเมืองที่ใช้ในการวิจัย และ
ได้กรุณาตรวจสอบ พร้อมให้คำแนะนำ แก้ไขแบบสัมภาษณ์ รวมทั้งขอขอบพระคุณ ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์ ยานาจ วงศิน ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาด้านสถิติ และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณผู้ฟังรายการร่วมคัวช่วยกัน FM.99.5 MHz. ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่า
ในการตอบแบบสัมภาษณ์ ขอบคุณเพื่อนจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาและเพื่อนๆ จาก
มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่คุณให้กำลังใจ ขอขอบคุณผู้บริหารและพนักงานราชการร่วมคัวช่วยกัน
บริษัท ไอร์แลนด์ เรคิด ที่ให้การสนับสนุนและให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

และขอขอบพระคุณผู้อ่านทุกท่านที่ เคยส่งเสริมและให้กำลังใจทำให้ผู้เขียนกิจกรรม
มุ่งมั่นจนทำให้งานครั้งนี้ประสบความสำเร็จ คือ "ครอบครัวมากดัน" ได้แก่ คุณพ่อ (ร.ต.อ.นนท)
คุณแม่ (นางสุรีย์) น้องชาย (พ.ต.ท.เกรียงไกร) และน้องสาว (อุภา มั่นจันทร์) ที่คุณช่วยเหลือตามนี้
อุปสรรคให้ผู้เขียนมาโดยตลอด

ประโภชน์ที่พึงได้จากการวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้เขียนขอให้ยกทุกท่านที่มีส่วนร่วมด้วยดี
ความสำเร็จของการวิจัยครั้งนี้

อุภัณฑ์ มากดัน^๑
สิงหาคม 2552

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ.....	V
สารบัญ.....	VI
สารบัญตาราง	VIII
บทที่	
 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน.....	1
ความสำคัญของการศึกษา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
ค่าดามในการวิจัย / สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
นิยามศัพท์.....	6
กรอบกฎหมายธุรกิจและการแผนความคิดในการวิจัย.....	8
 2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
 3 ระเบียบวิธี.....	44
รูปแบบการวิจัย.....	44
ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง.....	44
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	44
เครื่องมือการวิจัย.....	45
การรวมบันช้อมูล.....	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51

บทที่		หน้า
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์.....		52
ตอนที่ 2 ผลติดตามการรับฟังวิพากษ์การร่วมศึกษาข่าวกันในเขต กรุงเทพมหานคร.....		54
ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอของราชการร่วมศึกษาข่าวกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร.....		57
ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและร่วมผลิตสังคม.....		59
ตอนที่ 5 การปฏิบัติหน้าที่ในการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาและร่วมผลิต สังคม.....		64
ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอเรื่องการรักษาการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาและร่วมผลิตสังคม.....		71
ตอนที่ 7 แนวคิดและร่องรอยบนเนื้อหา.....		75
5 สรุปผลการวิจัย ยกไปรำพึง และข้อเสนอแนะ.....		76
สรุปผลการวิจัย.....		76
ยกไปรำพึง.....		83
ข้อเสนอแนะ.....		95
บรรณานุกรม.....		97
ภาคผนวก.....		101
ประวัติผู้เขียน.....		118

สารบัญสาระ

สาระที่	หน้า
ตารางเปรียบเทียบแผนกราฟของร่างอักษรตัวและแบบจำลองห้องเรียนพื้นที่ธรรมชาติ	18
ตารางเปรียบเทียบการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมและการสื่อสารแบบไม่มีส่วนร่วม	19
1 แสดงเชิงมุตทางด้านฉะทางประชารากรค่าสครับของกุญแจห้องที่รับฟัง รายการร่วมหัวข้อห้องในเขตกรุงเทพมหานคร	52
2 แสดงจำนวน และร้อยละของรายรับที่ใช้จ่ายการร่วมหัวข้อห้องในเขต กรุงเทพมหานคร	54
3 แสดงจำนวน และร้อยละของลักษณะการของรับฟังรายการการร่วมหัวข้อห้อง ในเขตกรุงเทพมหานคร	56
4 แสดงจำนวน และร้อยละของวัดอุปะสงค์ของรับฟังรายการการร่วมหัวข้อห้อง ในเขตกรุงเทพมหานคร	56
5 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นด้านรูปแบบการนับถ้วนที่ดำเนินการให้เกิดการ มีส่วนร่วม ของผู้ฟังรายการการร่วมหัวข้อห้องในเขตกรุงเทพมหานคร	57
6 แสดงจำนวน และร้อยละของรูปแบบการนับถ้วนของรายการการร่วมหัวข้อห้องที่กุญ แจห้องห้องและอพาร์ทเม้นท์ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟัง รายการร่วมหัวข้อห้อง ในเขตกรุงเทพมหานคร	58
7 แสดงจำนวน และค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในระดับต่ำๆ จำนวนความอึดใจของ การมีส่วนร่วมของกุญแจห้องที่ฟังรายการการร่วมหัวข้อห้อง ในเขตกรุงเทพมหานคร	59
8 แสดงจำนวน และร้อยละของจำนวนมีส่วนร่วมใน ระดับ 1 ระดับ 2 และ ระดับ 3 จำนวนความลักษณะปัญหาที่กุญแจห้องได้มีส่วนร่วมกับรายการการร่วมหัวข้อห้อง ในเขตกรุงเทพมหานคร	62
9 แสดงการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม จำนวนความต่างของจำนวนความรับฟัง รายการร่วมหัวข้อห้อง	64
10 แสดงการทดสอบความแตกต่างที่หล่อหลักฐานของการมีส่วนร่วม จำนวนความ ต่างของจำนวนความรับฟังรายการการร่วมหัวข้อห้อง โดยวิธีการทดสอบ ของระหว่าง	64
11 แสดงการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม จำนวนความต่างของจำนวนความรับฟัง รายการร่วมหัวข้อห้อง	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 แสดงการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายวันของการนิสั่นร่วม จำนวนกalemะระยะเวลา ของการติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน โดยวิธีการทดสอบทางทางที่	66
13 แสดงการเปรียบเทียบการนิสั่นร่วม จำนวนกalem ลักษณะของการติดตามรับฟัง รายการ ร่วมด้วยช่วงกัน	67
14 แสดงการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายวันของการนิสั่นร่วม จำนวนกalem ลักษณะของการติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน โดยวิธีการทดสอบทางทางที่	68
15 แสดงการเปรียบเทียบการนิสั่นร่วม จำนวนกalem วัดอุปประสัสดิ์ของการติดตามรับฟัง รายการร่วมด้วยช่วงกัน	69
16 แสดงการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายวันของการนิสั่นร่วม จำนวนกalem วัดอุปประสัสดิ์ ของการติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน โดยวิธีการทดสอบ ทางทางที่	70
17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอ กับ การนิสั่นร่วมในการ แก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร (เฉพาะช่วงหนึ่ง)	71
18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอ กับ การนิสั่นร่วมระดับ 1 ใน การ แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร	72
19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอ กับ การนิสั่นร่วมระดับ 2 ใน การ แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร	73
20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอ กับ การนิสั่นร่วมระดับ 3 ใน การ แก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร	74
21 แสดงสรุปผลแนวทางและข้อเสนอแนะ ของผู้รับฟังรายการที่ติดต่อเข้าร่วมการ ร่วมด้วยช่วงกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร	75

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรุงเทพมหานคร เป็นนครแห่งความเจริญรุ่งเรืองทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี ที่ตั้งเป็นศูนย์กลางความเจริญด้านเศรษฐกิจ เช่นศูนย์กลางธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม การคมนาคม ขนส่ง และยังเป็นศูนย์กลางความเจริญทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ทำให้ผู้คนจำนวนมาก หลังใกล้เข้ามาประกอบอาชีพ ศึกษาเล่าเรียน ท่องเที่ยว หรือแม้กระทั่งการรักษาพยาบาล เป็นต้น ในขณะเดียวกันสังคมของคนเมืองหลวง ได้เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย เกิดการอพยพของประชากรตัวชี้ เหตุผลต่างๆ เช่นกรุงเทพมหานคร ส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา อีกทั้งรูปแบบของการดำเนินชีวิตเปลี่ยนไป อยู่ท่ามกลางการแข่งขัน เร่งรีบ แข่งขันเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ปรารถนา จากครอบครัวขยาย กล้ายเป็นครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น ความผูกพัน คุณธรรม ความเอื้ออาทรและน้ำใจที่ เพลิดเพลิน กับครอบครัว ไม่สามารถดำเนินชีวิตที่ต้องคืนรถต่อสู้อยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมาอีกมาก

นอกจากศูนย์กลางสังคมกับสภาพปัญหาของคนเมืองหลวง แล้วการบริโภค ข้อมูลข่าวสาร จากการนำเสนอของสื่อมวลชนต่างๆ ได้กล้ายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพื่อความทันต่อเหตุการณ์ การปรับให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคม การนำข้อมูลข่าวสารเป็นแนวทางในการตัดสินใจ หรือ เพื่อเตือนภัย เป็นต้น

สื่อที่เข้าถึงประชาชน ได้ทุกพื้นที่รวมเร็ว ได้รับความนิยมสูง ได้แก่ วิทยุกระจายเสียง ที่ ก่อนข้างจะได้เปรียบกว่าสื่ออื่น อาทิ ข่าวสารมีความสอดทันสถานการณ์ เข้าใจได้ง่าย ผู้ที่มีความบกพร่องทางประสาทสัมผัส เช่น ผู้พิการทางสายตา หรือผู้ที่ขาดทักษะด้านการอ่าน แม้กระนั้น ในขณะเดินทางหรือทำกิจกรรมอย่างอื่น ก็สามารถรับฟังวิทยุความรู้ไปด้วยได้ “วิทยุกระจายเสียง” เป็นการใช้การสื่อสารด้วยเสียงพิองอ่างเดียว ใน การเข้าถึงผู้ฟัง ได้ง่าย แพร่กระจายอยู่ทุกที่ พิองอ่าง รวมเร็ว ราคาถูก ความไม่จำกัดด้านการอ่านออก เขียน ได้ ในการรับรู้และสร้างสามารถ ฉินคนการไม่รู้จัก สะดวก ทุกชนชั้นสามารถฟังได้ (อุบลรัตน์ ศรีขุวศักดิ์, 2547 : 425)

ปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนสถานีวิทยุกระจายเสียงมากถึงทั้งสิ้น 524 สถานี อยู่ภายใต้ การดูแลของ โภชกงหัวหน้าของงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมรวม 212 สถานี กรม

ประชาสัมพันธ์ 147 สถานี บริษัท อ.ส.ม.ท. จำกัด(มหาชน) 62 สถานี สำนักงานตำรวจนครบาลชั้นที่ 44 สถานี และ สถานีวิทยุที่เข็นอยู่กับหน่วยราชการมหาวิทยาลัย รัฐสภารัฐ จังหวัดนนทบุรี (สูตรพงษ์ โสธนะเสถียร และ โภคศิลป์ สงเนียม, 2551 : บทนำ)

ปัจจุบันนี้ถือเป็นยุคเสรีภาพสื่อวิทยุประชาชนที่ใช้การสื่อสารแบบสองทางที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ร่วมแก้ไขปัญหาสังคมร่วมกันอย่างเต็มที่ เกิดรูปแบบรายการหลากหลาย มีข่าวสารสาระมากขึ้น ได้แก่ รายการข่าว และวิเคราะห์ สนทนา สถานการณ์การเมือง เศรษฐกิจและสังคม การโทรศัพท์เข้ามาร่วมแสดงความคิดเห็นในรายการ ถือได้ว่าสูญคืนเป็นขุคแห่งข้อมูลข่าวสารที่พุทธิกรรมของคนฟังวิทยุมีส่วนร่วมมากขึ้น มีการสั่งบทบาทในการสื่อสารเกิดขึ้น เช่น จากบทบาทของผู้รับสารที่เคยรับฟังเพียงอย่างเดียว กลับกลายเป็นผู้ส่งสารเอง โดยถ้าเรื่องที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ หรือ การรายงานสด ณ สถานที่เกิดเหตุนั้นๆทางรายการวิทยุ ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น อย่างเคร่งครัดซึ่งกันและกัน แม้มีอนันต์ว่าผู้ฟังรายการเป็นผู้กำหนดเนื้อหารายการ โดยมีผู้ดำเนินรายการทำหน้าที่ดำเนินรายการและสรุปประเด็นเนื้อหาที่ถูกถ่ายทอดให้กับผู้ฟังอีก ได้เข้าใจตรงกัน เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม ถือเป็นการมีส่วนร่วมในระดับหนึ่ง และวิทยุกระจายเสียง ยังเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างความสัมพันธ์เชิงสังคมวัฒนธรรม ได้มาก เช่น บทบาทของสถานีวิทยุ อส.100 และ สวพ.91 ใน การเสนอข่าวสารการจราจรและการบรรยายให้ผู้ใช้รถใช้ถนนนั่น้ำใจต่อ กัน ในขณะที่สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน เช่น ฟ.เอ็น. 99.5 เมกะเซอร์คุ เป็นสื่อท่องเที่ยวที่ค่อยประสานการมีส่วนร่วมของคนหลายล้านชีวิตที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

เนื่องจากกรุงเทพมหานครมีผู้คนอาศัยอยู่จำนวนมาก มีการขยายตัวทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่รวดเร็ว ผู้คนจำนวนมากมีพฤติกรรมความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน ที่นี่ฐานครอบครัว การศึกษา วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมหลายประการ ซึ่งหากอุทิ้งหน่วยงานที่รับผิดชอบแก้ไขปัญหาอาจจะไม่ทันการณ์ อันเนื่องจากปริมาณของเจ้าหน้าที่กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมีระดับที่ไม่สมดุล หากประชาชนให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ หรือ ประชาชนด้วยกันเองช่วยเหลือเบื้องต้นน่าจะช่วยลดปัญหาลงได้มาก และยังแสดงให้เห็นว่า สังคมไทยในกรุงเทพมหานคร ยังมีการเอื้ออาทร การช่วยเหลือซึ่งกันเหมือนในอดีตที่ผ่านมาเห็น จากสภาพปัญหาค่อนข้างๆ ทำให้เกิดสื่อวิทยุเพื่อชุมชนคนเมือง ที่บริหารโดยบริษัทไอ.เอ็น.เอ็น.เรดิโอ จำกัด ที่เชื่อว่าปัญหาต่างๆ ในสังคมจะคล่องหาก ทุกคนร่วมกันแก้ไข ดังนั้นรูปแบบของสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน หรือวิทยุเพื่อคนกรุงเทพฯ ที่ต้องการแสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็ง หากคนในสังคมมีความรัก สามัคคี ความเอื้ออาทร สะท้อนถึงความคิดมีน้ำใจ พยายามสร้างเครือข่ายภายใต้แนวความคิด "ร่วมด้วย ช่วยกัน" ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเรียกร้องความมีน้ำใจ สะท้อน

ปัญหาของผู้พิพากษาความเดือดร้อน ประสานหน่วยงานเพื่อเร่งแก้ไขปัญหา จากผู้ที่ขอความช่วยเหลือที่คิดต่อผ่านรายการร่วมด้วยช่วยกันตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งได้รับความร่วมมือจากองค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนในการเร่งแก้ไขปัญหา

ปัจจุบันการบริหารจัดการสถานีวิทยุกระจายเสียงของบริษัทไอ.เอ็น.เรดิโอ จำกัด มาจากการได้รับสัมภากานดิ้นความอี.เอฟ.เอ็ม. 99.5 เมกะไฮรัชช จากกองบัญชาการกองทัพไทย ดำเนินงานสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกันกว่า 12 ปี ถือเป็นองค์การสื่อที่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมทางสังคมอยู่ในระดับสูง เมื่อจากความศรัทธา ทรงรักภักดิ์ ของผู้พิพากษาร่วมด้วยกัน ที่ทำหน้าที่สื่อเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างเครือข่ายด้านชุมชนในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดอีก 31 สถานี

สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกันเริ่มกระบวนการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เอฟ.เอ็ม. 97.5 เมกะไฮรัชช และสถานีวิทยุกรุงเทพมหานคร เอ.เอ็ม. 873 กิโลไฮรัชช ภายหลังได้ข้ามคลื่นมาใช้งานสถานีวิทยุกรมการรักษาดินแดน เอฟ.เอ็ม. 96.0 เมกะไฮรัชช และปัจจุบันออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียง กองบัญชาการกองทัพไทย เอฟ.เอ็ม. 99.5 เมกะไฮรัชช ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา จัดอยู่ในรายการวิทยุประเภทบริการสาธารณะ มีรูปแบบรายการที่มีลักษณะเฉพาะ ไม่มีรูปแบบตายตัว หรือ "Non Format" ออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมง นี้ได้มีเนื้อหาหลักด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะ คำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ฟังจะได้รับเป็นหลัก มีวัตถุประสงค์ให้สาธารณะนรรร. เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้พิพากษา รายงานเหตุการณ์ สะท้อนปัญหาปากท้อง ขอความช่วยเหลือ ถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนคนดีมีคุณธรรม กลั่นมาใช้ราชการ สอดคล้องกับ บทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญมาตรา 40 ในการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพแห่งการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามครรลองประชาธิปไตย ถือว่าเป็นชุมชนในรูปแบบใหม่ ที่มีลักษณะเป็น "ชุมชนทางอาชีวศึกษา" หรือ "ชุมชนแม่joinชิง" (ปราจีนบุรี วัลเลย์สีรีสอร์ฟและคามะ, 2543 : 39)

ทุกประเด็นปัญหาที่ประชาชนแจ้งเรื่องหรือเหตุคุกคามทางรายการร่วมด้วยช่วยกัน จะมีขั้นตอนการบันทึกข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ ได้แบ่งประเด็นปัญหาไว้ทั้งหมด 25 หมวด เช่น อุบัติเหตุ อุบัติภัย ของหาย คนหาย ทำความดี บริการสาธารณะ ภัยป่าไม้ ร่องรอย ฯลฯ ซึ่งแต่ละหมวดจะถูกแยกย่อยไปตามรายละเอียดเชิงลึกของปัญหาอีก หากการให้น้ำหนักของการมีส่วนร่วมของผู้พิพากษาร่วมด้วยช่วยกัน ได้กระบวนการสื่อสารที่ต้องการ จึงทำให้เกิดการเห็นพ้องต้องกันในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือสังคม จึงได้มีการรวมตัวกันภาคประชาชน เช่น สามัชิก ชุมชน อาสาสมัคร องค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยมีสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน ยังคงทำหน้าที่ของสื่อสารมวลชน ในการ

นำเสนอข่าวสาร ความจริง ประกาศเดือนกัช เป็นตัวกลางประสานความช่วยเหลือกับหน่วยงานรับผิดชอบ และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาธิตสำนักของคนในสังคม ภายใต้ระบบการจัดการเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ที่จะเป็นแนวทางสู่การแก้ปัญหาสังคมและการพัฒนาในลำดับต่อไป

เนื่องจากวิทยุกระจายเสียง เป็นการสื่อสารด้วยเสียง มีความรวดเร็ว และสามารถรับฟังได้ทุกแห่ง ขยายรับฟังก์สามารถทำกิจกรรมอื่นได้ แต่การรับฟังสื่อวิทยุซึ่งเป็นสื่อสื่อเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฟังนั้น ยังคงเป็นที่อกเด้งกันว่าผู้ฟัง ฟังวิทยุกระจายเสียงอย่างกระตือรือร้นจริงหรือไม่ เมื่อจากนางครรัชผู้ฟังแค่เปิดวิทยุไว้เฉยๆ โดยไม่ได้ตั้งใจฟัง หรืออาจจะทำกิจกรรมอื่นๆ อีก อย่างหนึ่งสื่อ ทำงาน หรือขับรถในขณะที่เปิดวิทยุด้วย พฤติกรรมการฟังวิทยุซึ่งนี้จัดเป็นพฤติกรรมที่มีความกระตือรือร้นหรือไม่ และสนใจฟังทุกเรื่องหรือไม่ หรือเลือกฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจ ที่ชอบ เมื่อตรงกับความต้องการ แล้วบุนคลีน ไปฟังคลิปอื่น อาจเนื่องด้วยปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทัศนคติ ความชอบ ความต้องการ และอื่นๆ เป็นเหตุให้ผู้ฟังสาร ให้ความสำคัญกับการศึกษาพฤติกรรมของผู้รับสารหรือผู้ฟังให้มากที่สุดเพื่อโอกาสของการสื่อสารที่จะประสานความสำเร็จนั้นย่อมมีมากขึ้น

รายการร่วมด้วยช่วยกัน เป็นหนึ่งในรายการวิทยุประเภทบริการสาธารณะที่มีรูปแบบรายการที่มีคุณลักษณะพิเศษและมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบสัดส่วนกับรายการวิทยุประเภทอื่นๆ ทั่วโลกให้รายการวิทยุประเภทนี้มีคุณค่าและมีผู้ที่สนใจศึกษาวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟัง รายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นแหล่งชุมชนช่วงสาร ที่รวมความทุกเชื้อสายที่เกิดขึ้นจริงของประชาชน อีกทั้งทำหน้าที่สื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นที่ทึ่งของประชาชน ทั้งนี้ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงแนวทางในการดำเนินงานของสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน และกระตุ้นจิตสำนักของคนในสังคมให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมร่วมกัน และเกิดประโยชน์สูงสุด

วัสดุประสงค์ของการศึกษา

- เพื่อศึกษาพฤติกรรมการการรับฟังวิทยุของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบัน
- เพื่อเบรริษนเทียบการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามพฤติกรรมการรับฟังวิทยุของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการนำเสนอถกการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัญหานำวิจัย

1. พฤติกรรมการการรับฟังวิทยุของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบัน เป็นอย่างไร
2. ผู้ฟังที่มีพฤติกรรมการการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันหรือไม่
3. รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานครหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ฟังที่มีพฤติกรรมการการรับฟังวิทยุ รายการร่วมด้วยช่วยกันแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาระบบนี้ นุյงศึกษาพฤติกรรมการรับฟังวิทยุและการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีขอบเขตในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรด้าน ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ พฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน รูปแบบการนำเสนอ

ตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟัง รายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้แบ่งระดับไว้ 4 ระดับ

3. ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มของประชาชนที่รับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร ที่แจ้งเหตุหรือขอความช่วยเหลือกับทางรายการร่วมด้วยช่วยกัน ซึ่งมีการบันทึก ข้อมูลของทางสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึง พฤติกรรมการรับฟังวิทยุของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันในปัจจุบัน เพื่อเป็นประโยชน์กับทางสถานีวิทยุร่วมด้วยกัน ในการนำเสนอข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการเพิ่มความเข้มข้นของเนื้อหาตามที่ผู้ฟังต้องการได้

2. เพื่อนำผลจากการศึกษานี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วงกันในเขตกรุงเทพมหานคร และ สถานีวิทยุร่วมด้วยกันเครือข่ายอีก 31 สถานี ทั่วประเทศ เพื่อกระตุ้นจิตสำนึกให้สู่ฟังรายการและประมวลผลทั่วไปให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมให้มากขึ้นและเกิดประโยชน์สูงสุด

นิยามศัพท์

ผู้ฟัง	หมายถึง ผู้ที่รับฟังรายการวิทยุร่วมด้วยช่วงกันในเขตกรุงเทพมหานคร
รายการร่วมด้วยช่วงกัน	หมายถึง รายการวิทยุที่เป็นสื่อถือลางที่ให้ความช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์สำคัญ และกระตุ้นจิตสำนึกให้เกิดการช่วยเหลือกันในสังคม โดยขออภัยทางสถานีวิทยุก่อนบัญชาการกองทัพไทย ระบบนี้ เป็น. 99.5 เมกะเฮิร์ตซ์
พฤติกรรมการรับฟังวิทยุร่วมด้วยช่วงกัน	หมายถึง พฤติกรรมการเบิร์บฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยพิจารณา จาก ความอ่อนไหวในการรับฟัง ความชawnanของการรับฟัง ระยะเวลาในการรับฟัง ช่วงเวลาที่รับฟัง วัตถุประสงค์ในการฟัง ลักษณะของการรับฟัง
รูปแบบการนำเสนอ	หมายถึง วิธีการนำเสนอเนื้อหาเหตุการณ์ต่อผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดความน่าสนใจ เกิดการมีส่วนร่วม ได้แก่ การพูดคุยกับผู้ฟัง สนทนากับผู้ฟัง นิตยสารทางอาชญาชีวะ บริการสาธารณะ
ช่องทางของการติดต่อสื่อสาร	หมายถึง ช่องทางการสื่อสารที่ผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ติดต่อกันทั้งงานราชการ แบ่งเป็น

“ การติดต่อแบบเร่งด่วน ” ได้แก่ การโทรศัพท์หมายเลข 1677 ส่งข้อความทาง SMS หมายเลข 452 2000 และ ติดต่อทางวิทยุช่วยประจำความถี่ CB 245 ช่อง 36

“ การติดต่อแบบไม่เร่งด่วน ” ได้แก่ จดหมาย โทรสาร หมายเลข 0-2184-4313 และ การเดินทางมาแจ้งเรื่อง ณ สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน ช.รามคำแหง 21 แขวง/เขตวังทองหลาง กทม.

การมีส่วนร่วม

หมายถึง การเข้าร่วมของผู้ที่ງดงามการร่วมด้วยช่วยกันที่ ติดต่อมาซึ่งรายการเพื่อแจ้งเหตุ ขอความช่วยเหลือ ให้ การช่วยเหลือส่วนรวมอันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาด้วย ความสมัครใจ รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางรายการ จัดขึ้น โดยการนำเสนอด้านรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

ระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์หรือส่งข้อความ (SMS) แสดงความคิดเห็น การอ่านทอดประสนการษ์ การส่งเสริมเชิญชวนดี (บริษัทกับร่วมคิด)

ระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย เตือนภัย การให้คำแนะนำ ให้กำลังใจผู้ที่ขอความช่วยเหลือ (บริษัทได้กับการคิดเหตุนี้ไม่ลงมือกระทำ)

ระดับ 3 ได้แก่ การสละทรัพย์สิน การให้เงินอุดหนุน การให้เชื้อเพลิง ลดเวลา ลดแรงงาน เพื่อช่วยเหลือผู้เดือดร้อน การลงมือเข้าช่วยเหลือด้วยตนเอง ณ จุดเกิดเหตุ และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่จัดขึ้น กับรายการร่วมด้วยช่วยกัน (บริษัทได้กับการที่ลงมือกระทำเอง)

ระดับ 4 ได้แก่ ไม่เคยมีส่วนร่วม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- อาชีพ
- รายได้

พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ

- ความดีในการรับฟัง
- ระยะเวลาในการรับฟัง
- วัสดุประสงค์ในการรับฟัง
- ลักษณะของการเปิดรับฟัง

รูปแบบการนำเสนอ

ตัวแปรตาม

การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือผู้คนของผู้ฟังรายการ ร่วมกัน

ระดับ 1

- การโทรศัพท์ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น แนะนำแนวทางแก้ไข ให้ความรู้ ถ่ายทอด ประสบการณ์

ระดับ 2

- การแจ้งเหตุค่าวัน เหตุร้าย การเดือนกับ

ระดับ 3

- การสละทรัพย์สิน ให้เชื้อ การลงมือช่วยเหลือ ประสบปัญหา เดือดร้อน ด้วยตนเอง

ระดับ 4 ไม่เคยมีส่วนร่วม

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการร่วมคัวช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเป็นกรอบอ้างอิงในการศึกษา ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม และ การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม
2. แนวคิดเกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียง และ แนวคิดรายการร่วมคัวช่วยกัน
3. แนวคิดพฤติกรรมการเปิดรับสาร
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกรับสาร
5. ผลงานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

1. การมีส่วนร่วม และการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม

ในการดำเนินงานของสถานีวิทยุนักวิชาการจะทำหน้าที่สื่อมวลชนในการเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ ให้ความบันเทิงแล้ว ยังต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จิตสำนึกรักที่ดี การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของคนในสังคม อีกทั้งเป็นสื่อกลางเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร ทั้งภาครัฐ เอกชนกับประชาชน หรือ ระหว่างประชาชนกับประชาชนคัวช่วยกันเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาร่วมกัน โดยใช้การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือนำไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชน และการแก้ไขปัญหาต่างๆจะประสบผลสำเร็จดังที่ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วน รวมถึงพลังความร่วมมือจากประชาชนผู้ฟังรายการ

แนวคิดและความหมายของการมีส่วนร่วม

จากการสำรวจแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม จากนักวิชาการ นักพัฒนา ໄค์แสกงแนวคิด และทราบใน การให้ความหมายแตกต่างกันในหลากหลายมุมมองและความเข้าใจ สรุปได้ดังนี้

บุญตน์ ุตติเมธี (2526 : 25) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม การพิจารณา ตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบเรื่องต่างๆ ที่จะมีผลกระทบถึงชาวประชาชนเอง

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527 : 176) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมเกิดจากความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกัน ซึ่งเกิดจากความสนใจและความห่วงกังวลส่วนบุคคล ซึ่งบังเอิญห้องต้องกันจนกลายเป็นความสนใจและห่วงกังวลของส่วนรวม สรุปได้ดังนี้

1. ความเคือคร้อนและความเพิงพอยาวร่วมกันต่อสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ เป็นตัวผลักดันให้ไปเกิดการรวมกลุ่ม วางแผนและลงมือกระทำร่วมกัน

2. การทดลองใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มหรือชุมชน ไปในทิศทางที่พึงประสงค์ โดยการตัดสินใจร่วมกันนั้นต้องมีความรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความคิดเห็นร่วมกระทำการที่ตอบสนองความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นๆ

กล่าวโดยสรุป การมีส่วนร่วม ต้องกระทำโดยประชาชน ชุมชน องค์กรในสังคมหนึ่งๆ ที่ได้ร่วมกันคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมปฏิบัติ ประเมินผลและร่วมรับผิดชอบต่อสังคม ร่วมกัน ด้วยความสมัครใจ ด้วยสิทธิ และความเสมอภาคที่เท่าเทียมกัน มีอิสระในการร่วมแสดงความคิดเห็น เก็บข้อมูล และให้เกียรติซึ่งกัน ร่วมแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม และพัฒนาประเทศชาติให้ก้าวไปข้างหน้า ซึ่งการมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการการหนึ่งที่รุ้งหลากหลายเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา ภูมิศาสตร์ ภูมิภysis ภูมิปัญญา ภูมิปัญญาและภูมิปัญญาฯ ได้ร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศชาติ

ลักษณะของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม ถือเป็นกระบวนการการหนึ่งที่เกิดจากการกระทำของบุคคล หรือหน่วยงาน องค์กรภาครัฐ และผู้เกี่ยวข้อง ได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งมีนักวิชาการและนักพัฒนา ได้กำหนดคัดเลือกตามความต้องการ ไม่แตกต่างกัน แบ่งออกเป็นกระบวนการ คือ

1. เป็นการกระทำการของประชาชน โดยที่ประชาชนมีโอกาสเริ่ม ตัดสินใจ วางแผน ดำเนินการ และติดตามผล

2. เป็นจิตสำนึกของประชาชน ที่จะเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวของประชาชนกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการพัฒนา ว่าจะต้องทำอย่างไรบ้าง เพื่อให้บรรลุอุดมสุขมุ่งหมายที่ต้องการเปลี่ยนแปลง

3. เป็นความเสมอภาคกันของประชาชนที่จะมีสิทธิ และหน้าที่ของแต่ละคน ตลอดจนมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์โดยท่าเที่ยงกัน

4. เป็นความเห็นพ้องต้องกันของประชาชน เมื่อเห็นว่าต้องการหรือโครงการนั้นให้ในสิ่งที่เขาต้องการ อันเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้พวกเขานำร่วมมือกันนิความหวัง

5. เป็นการพัฒนาศักยภาพของประชาชน ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ หรือเอกชน ซึ่งอาจเป็นความคิดเห็น วัสดุอุปกรณ์หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ (สนนก ปชชฯสิ่ง, 2532 : 288)

รูปแบบของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม จำแนกได้หลายรูปแบบ อาทิ จำแนกโดยการใช้ระดับการเข้ามายังรัฐเป็นตัวตั้ง การใช้ช่องทางของการมีส่วนร่วมเป็นตัวตั้ง การใช้ความใส่ใจของประชาชนเป็นตัวตั้ง หรือ ใช้รูปแบบของการเดินทางเป็นตัวตั้ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้ (ปรัชญา เวลาสารัชช์, 2528)

1. การร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านการทูต เพื่อน หรือการสื่อความหมายในรูปแบบอื่น เป็นการแสดงความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งอาจเกิดขึ้นในชั้นตอนใดของกิจกรรมการพัฒนาได้
2. การร่วมสร้างทรัพยากรทางวัสดุ โดยการให้เชื้อ หรือ การให้เงิน วัสดุ กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน หรือการให้ประโภช์ชาติอุปกรณ์ต่างๆ
3. การร่วมสร้างแรงกายในกิจกรรมนั้น ๆ
4. ร่วมสร้างเวลา เช่น ในกระบวนการฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เข้าร่วมประชุม

เกณฑ์ย่างของผู้มีส่วนร่วม

1. เป็นผู้กระทำ คือ มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรม
2. เป็นผู้รับ ผลการกระทำ คือ ประชาชนได้รับผลจากกิจกรรม
3. เป็นสาธารณะทั่วไป คือ ประชาชนทั่วไปที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง แต่มีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมกับกิจกรรม

ปัจจัย และเงื่อนไขของ การมีส่วนร่วม

ปัจจัยและเงื่อนไขที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการกระทำการต่างๆ อาทิ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ รวมถึง ความรู้สึกนึกคิด ส่วนมีผลทั้งสิ้น ดังที่ นักพัฒนา และนักวิชาการ กล่าวถึงปัจจัยที่มีส่วนร่วม ในมุมมองที่แตกต่างกัน

แนวความคิดที่จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ที่สำคัญ ได้แก่ ความสนใจและความห่วงกังวล ร่วมกัน ที่บังเอิญพ้องต้องกันจนกลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลของส่วนรวม ที่เรียกว่า “ความรู้สึกร่วม” หรือความรู้สึกเหมือนกัน ซึ่งทำให้เกิดการร่วมมือกันในการทำกิจกรรม หรือ การดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน (นิรันดร์ คงวุฒิเวชช์, 2527 : 177) โดยมีกระบวนการ มีส่วนร่วมดังต่อไปนี้

1. ความเดือดร้อน และความไม่พึงพอใจร่วมกันที่มีต่อสภาพการณ์ที่เป็นอยู่นั้นผลักดันให้ไปสู่การรวมกลุ่มวางแผนและลงมือกระทำการต่างกัน

2. การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มหรือชุมชนไปในทิศทางที่พึงประสงค์ การตัดสินใจร่วมกันจะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความคิดเห็นกระทำการที่ตอบสนองความเห็นชอบของคนส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกิจกรรมนั้น

ส่วนเงื่อนไขของการมีส่วนร่วมจะต้องประกอบด้วย

1. ประชาชนต้องมีอิสระที่จะมีส่วนร่วม คือต้องมีศักยภาพที่จะเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ

2. ประชาชนต้องสามารถและความพร้อมที่จะมีส่วนร่วม โดยต้องมีสภาพทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและภาษาที่เปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วม

3. ประชาชนต้องเดินทางที่จะมีส่วนร่วม ไม่ใช่เป็นการบังคับหรือผลักดันให้เข้าร่วม

สถาบัน บุษพันธ์ (2543 : 30) กล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมทางสังคมของประชาชน คือ บุคคลที่อยู่ในสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย จะเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆของชุมชนน้อยกว่าบุคคลที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมสูง

กล่าวโดยสรุปปัจจัยและเงื่อนไขของและการมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะนำไปสู่การพัฒนานอกจาก ลักษณะทางประชากรศาสตร์ สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ ความรู้สึกว่ามีที่หนึ่งกัน และเงื่อนไขของและการมีส่วนร่วม จากความต้องร้อนหรือได้รับผลกระทบเหมือนกัน การตกลงใจที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่มให้ไปในทิศทางที่พึงประสงค์นี้ กลุ่มต้องการ อีกทั้งตัวของบุคคลเองต้องมีความตั้งใจ ความเกรงใจ การเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน มีความสนใจสัมพันธ์ที่สอดคล้องกัน ตื่อสารเข้าใจกันและประชาชนต้องมีเวลาที่จะทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งถือเป็นเงื่อนไขที่จะทำให้การมีส่วนร่วมประสบผลสำเร็จ ซึ่งควรที่จะนำหลักของการพัฒนาใน การพัฒนา ทั้งการเมือง เศรษฐกิจสังคม ไปพร้อมๆกัน โดยให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ เครื่องชี้วัดระดับการมีส่วนร่วม

เครื่องชี้วัดระดับการมีส่วนร่วม เป็นการบ่งบอกถึงระดับของการมีส่วนร่วมว่ามากน้อยเพียงใด โดยใช้อะไรเป็นเกณฑ์ คือ ข้อกำหนดดอย่างเป็นรูปธรรม มีผลงานที่กล่าวถึงเครื่องชี้วัดระดับการมีส่วนร่วม ดังต่อไปนี้

แคลสเพอร์สัน และ ไบร์เบนค์ (อ้างถึงใน วรรณภาก แก้วอัญ, 2544 : 15) ได้เสนอมาตรฐานวัดการกระทำอย่างไรจึงถือว่าเป็นการมีส่วนร่วม ได้แก่

1. วัดจากความต้องการกระทำ ซึ่งแสดงออกโดยการร่วมกระทำที่บ่อยครั้ง และมีระยะเวลาของการกระทำกิจกรรมที่นานนาน

2. วัดจากคุณภาพของการเข้าร่วมพิจารณาจากผลลัพธ์ และผลกระทบของการกระทำ เช่น ความรับผิดชอบ การตัดสินใจ การเปิดกว้าง ยอมรับความสามารถ และ ความคิดเห็นของผู้อื่น

Chapin (1977 : 215-217) ได้เสนอเครื่องขึ้วระดับการมีส่วนร่วมของบุคคลหรือ การมีส่วนร่วมของประชาชนทางสังคม โดยกำหนดระดับความสำคัญของภาระที่มีส่วนร่วมกิจกรรมของสมาชิกในองค์กรของชุมชน ดังนี้

1. การมีความสนใจกิจกรรมและการเข้าร่วมประชุม
2. การให้การสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือ
3. การเป็นสมาชิกและเป็นกรรมการ
4. การเป็นเจ้าหน้าที่

ระดับของการมีส่วนร่วม

มีการแบ่งระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนเป็น 3 ระดับ โดยเรียงลำดับจากระดับที่น้อยที่สุดไปจนถึงมากที่สุด ดังนี้ (กาญจนฯ แก้วทพ., 2542 : 45-49)

1. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้รับสาร ผู้ใช้สาร จัดอยู่ในขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในระดับล่างที่สุด ซึ่งผู้รับสารเป็นเพียงผู้รับสารแต่เพียงอย่างเดียว แต่สิ่งที่อาจจะเปลี่ยนแปลงไปสู่การรับฐานะของผู้รับสารในการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม

2. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้ส่ง ผู้ผลิต ผู้ร่วมผลิต ผู้ร่วมแสดง จัดอยู่ในขั้นตอนของการมีส่วนร่วมในระดับที่สูงขึ้นมา และจำเป็นต้องสร้างเงื่อนไขใหม่ๆ เพิ่มเติม หรือต้องมีการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเก่าๆ ที่มีอยู่ การเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ผลิตหรือผู้ร่วมผลิต เป็นศูนย์

3. การมีส่วนร่วมในฐานะผู้วางแผนและกำหนดนโยบาย ขั้นนี้ อีกทั้งเป็นรูปแบบสูงสุด ของภาระที่มีส่วนร่วมจะสังเกตเห็นว่า ยิ่งระดับของการมีส่วนร่วมสูงขึ้นมากเท่าไร สัดส่วนของชุมชนที่จะเข้ามามีส่วนร่วมได้ก็จะเล็กลง กล่าวคือ ในระดับของผู้รับสาร คนในชุมชนทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้ แต่เมื่อขึ้นมาถึงขั้นตอนการผลิต ก็อาจจะมีคนบางกลุ่มในชุมชนท่านั้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วมจะกระทำทั้งถึงขั้นตอนสุดท้าย คือ ระดับการวางแผนและนโยบาย ที่คงมีตัวแทนบางคนท่านั้น จากชุมชนที่จะเข้ามาร่วมกิจกรรมในระดับนี้

สำหรับภาระที่มีส่วนร่วมของผู้ฝึกวิชาชีพการร่วมด้วยช่วยกันนั้นจะ มีลักษณะที่เป็นอิสระไม่มีรูปแบบตายตัว ไม่มีเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่ชัดเจน จะแตกต่างจากภาระที่มีส่วนร่วมของโครงการพัฒนาอื่นๆ ที่มีการกำหนดแผนไว้ล่วงหน้า ดังนั้นประชาชนผู้รับฝึกราชการทุกคนมีสิทธิเลือกที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาหรือช่วยเหลือสังคมในราชการร่วมด้วยช่วยกัน ด้วยความสมัครใจ และจะถอนตัวเมื่อใดก็ยอมทำได้ โดยมีรูปแบบที่สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การโทรศัพท์เข้ามานาเนะนำ ให้ความช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุด้วยตนเองหรือ การสนับสนุนทรัพย์ เป็นตน

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งระดับของมีส่วนร่วม และ ไม่มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้รับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยกัน ตามลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมที่จะเกิดขึ้นระหว่างประชาชนผู้มีส่วนร่วม ตามระดับของการมีส่วนร่วม คือ ระดับ 1 เปรียบได้กับร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น ระดับ 2 เปรียบได้กับขั้นของการคิดและเริ่มลงมือกระทำ ระดับ 3 คือ ขั้นของการตัดสินใจกระทำการด้วยตนเองหรือวางแผนให้ผู้อื่นกระทำการแทน ดังนี้ รายละเอียดดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือส่งข้อความ (SMS) แสดงความคิดเห็น การถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ การส่งเสริมเชิญชวน

ระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุคู่นเหตุร้าย เตือนภัยที่ การให้คำแนะนำและให้กำลังใจผู้ที่ขอความช่วยเหลือ

ระดับ 3 ได้แก่ การสละทรัพย์สินส่วนตัว การให้เชื้น หรือเวลา สำรองงาน เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ขอความเดือดร้อน การลงมือเข้าช่วยเหลือยังชุดเกิดเหตุด้วยตนเอง และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางสถานีวิทยุร่วมด้วยกันขั้น

ระดับ 4 ได้แก่ ไม่เคยมีส่วนร่วม

ในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมที่เกิดขึ้นทางสถานีวิทยุร่วมด้วยกัน ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปทั้งที่เป็นสมาชิกและไม่ได้เป็นสมาชิกของรายการฯ หน่วยงาน องค์กร ต่างๆ สามารถมีส่วนร่วมในรายการ ได้อย่างเสมอภาคกัน จึงส่งผลให้ผู้มีส่วนร่วมในแต่ละกรณีเกิดความสัมพันธ์ในระดับที่ แตกต่างกัน ซึ่งการมีส่วนร่วมระดับ 2 และ 3 ที่มีการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ดึงประโยชน์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาร่วมกัน แต่บางกรณีที่ประชาชนทั่วไปก็ไม่เคยมีส่วนร่วมเข่นกัน จะนั้น การมีส่วนร่วม ในแต่ละระดับ นั้น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันออกไป

การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม

การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมนั้นเป็นกระบวนการการหนึ่งในการฝึกสมาชิกในสังคมเกี่ยวกับกระบวนการการร่วมกันคิด ร่วมกันฟัง และเคราะห์ในความคิดของผู้อื่น ระหว่างนักในสังคมและหน้าที่ของตน ร่วมวิเคราะห์ประเด็นปัญหาทางสังคม และเปลี่ยนข้อมูลช่วงสาร ตลอดจนร่วมกันที่น้ำหนา แนวทางและการตัดสินใจร่วมกันบนพื้นฐานของข้อมูลที่สมบูรณ์ และยังมีนักวิชาการด้านการสื่อสารเพื่อการพัฒนา ได้ให้คำจำกัดความและความหมายแตกต่างกัน

บรรดเคอร์แนฟ (1994) (อ้างถึง ปาริชาต สถาปัตยนท์ และคณะ, 2549 : 28) กล่าวถึง การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารที่สะท้อนความเป็นอิสระ และความเท่า

เทียนกัน ซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในกรณีที่บุคคลมิได้โอกาสเข้าถึงช่องทางการสื่อสารทุกช่อง มิได้โอกาสได้แสดงบุนนของ ความรู้สึก ประทับใจต่างๆ สามารถตัดสินใจลงมือกระทำในเรื่องที่พากขาสนใจและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ตลอดจนการพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น

ในงานวิจัยเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนาตน จะใช้แนวคิดเรื่องการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมมาใช้ ซึ่งมีแนวคิดหลักอยู่ 2 แนวทาง ได้แก่

1. ประชาชนได้ใช้การสื่อสารทุกรูปแบบเพื่อเป็นเครื่องมือไปสู่การมีส่วนร่วมในชีวิตสาธารณะ เพื่อจะนำไปสู่อ่านทางในการตัดสินใจอย่างมีอิสระของประชาชน

2. ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสื่อสาร ทั้ง การผลิตรายการวิชาชีพ ประชาชนจะเข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบหน้าที่การบริหารฯ

การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมนั้นเป็นกระบวนการสื่อสารที่จำเป็นต้องมีการดำเนินการภายใต้เงื่อนไข “ ศูนย์สื่อสาร ” ต้องมีความรู้สึกเท่าที่เทียนกัน การรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน ไว้วางใจกัน โดยมีเป้าหมายในการสร้างความเข้าใจ การขอรับและ การตัดสินใจร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจด้านนิการต่างๆ ในทุนชั้นร่วมกันอย่างสนับสนุนทั้งบุคคลใน “ ศูนย์กลางของชุมชน ” ที่เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

ปราสาท สถาปิตานนท์และคณะ (2549 : 33-42) กล่าวถึง หลักการสำคัญของการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่

1. ความหลากหลายของผู้เข้าร่วม โดยให้ความสำคัญกับการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วม ซึ่งบุคคลนี้ความหลากหลายในด้าน อิสระและให้เดิมของประชาชนที่หลากหลายดังกล่าว ขึ้นและสะท้อนความต้องการต่างๆ ร่วมกันได้ชัดเจนขึ้น และต้องอยู่บนพื้นฐานของความ “ สมัครใจ ” โดยหมายความเกี่ยวกับการที่ผู้เข้าร่วมมีความสนใจ หรือมีความศรัทธาในประเด็นหรือกิจกรรมนุกคล ที่เข้าร่วม และ อังกิจจากการที่ผู้เข้าร่วม มี “ แรงกดดัน ” แห่ง ความกังวล ความต้องร้อน หรือความไม่พอใจในผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นร่วมกันด้วย

2. การเข้าถึงสื่อ ในการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมนั้น บุคคลมีสิทธิ์เรียกหาช่างท่านเทียนกัน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและสื่อประเภทต่างๆ และอังกิจในการสื่อสารแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ และสิทธิการใช้ประโยชน์จากสื่อสารสาธารณะ

3. ความเข้มแข็งในศักยภาพของบุษช์ ต้องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และทุกคนมีสิทธิ และมีหน้าที่กำกับดูแล และติดตามกระบวนการตัดสินใจในประเด็นสาธารณะต่างๆ อย่างใกล้ชิด ตลอดจนการร่วมรับผลต่างที่สืบเนื่องจากการตัดสินใจเหล่านี้

4. ความโคลคเด่นของสาร ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลต่างๆ เกิดความสนใจ อยากรู้จะเข้ามานี่ส่วนร่วมในกิจกรรม หาก มีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับวิธีชีวิตของชุมชน หรือตอบสนองความต้องการของชุมชนที่ชุมชนสามารถนำเนื้อหาสาระไปใช้ประโยชน์

5. การปรึกษาหารือ เป็นกระบวนการที่ผู้เกี่ยวข้องต้องหันหน้าเข้าหากัน ปรึกษาหารือร่วมกัน โดยให้ความสำคัญกับการสื่อสารสองทาง แบบทิศทางแนวระนาบ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนข้อมูล บูรณาการ ทัศนะต่างๆ

6. การสนับสนุน จันเป็นต้องเกิดขึ้นภายใต้การออกแบบสนับสนุนต่างๆ และกำหนดบทบาทให้บุคคลกลุ่มนั้นที่ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

7. กระบวนการเริงประชาติป่าโดย ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกัน เสนอภาคใต้อย่างเป็นอิสระ และต้องอยู่บนพื้นฐานของการเคารพความคิดเห็นของกันและกัน ซึ่งกระบวนการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเป็นการกระจายอำนาจจากบุคคลที่เคยมีอำนาจไปสู่ประชาชนในระดับชุมชน ซึ่ง เป็นการเพิ่มพลังอำนาจให้กับชุมชน และเป็นการฝึกฝนให้สามารถเรียนรู้การพึ่งพาซึ่งกันและกัน

กล่าวโดยสรุป “การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม” เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารในงานพัฒนาชุมชนและสังคม มีรูปแบบที่เน้นให้ ประชาชน ได้เข้ามามีส่วนร่วม เป็นการสื่อสารสองทาง ในแนวระนาบ ทุกฝ่ายต้องช่วยกันร่วมคิด ร่วมกันแก้ไขปัญหา รับผิดชอบร่วมกัน และการมีส่วนร่วมนี้ยังก่อให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ตามมา ได้แก่ (กาญจนาก้วนทพ, 2546 ข : 4-6)

1. ความรู้สึก “เป็นเจ้าของ ” ซึ่งจะนำมายังความสนใจ ห่วงใย ดูแลรักภรรยาและกัน

2 ทำให้เกิด อัตลักษณ์ ที่ไม่มีสูตรตายตัว เนื่องมาจากกระแสความคิดเห็น ทำให้มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ที่สามารถสอดแทรกได้

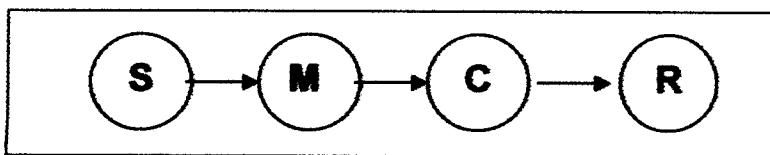
3. ความรู้สึกเกี่ยวข้องผูกพัน อันเนื่องมาจากการเชื่อมโยงความคิดในเรื่องต่างๆ ขอบเขต กับ ส่วนรวม

นอกจาก “ความรู้สึก ” แล้ว การมีส่วนร่วมยังสามารถผลักดันให้เกิดการลงมือกระทำ ซึ่งถือเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการร่วมด้วยช่วยกันถือเป็นพลังทางสังคมที่จะสามารถขับเคลื่อนไปสู่ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาได้ โดยจะเห็นได้ว่า การสื่อสาร จะสอดแทรกในทุกกระบวนการ

รูปแบบการสื่อสารที่สร้างโอกาสการมีส่วนร่วม

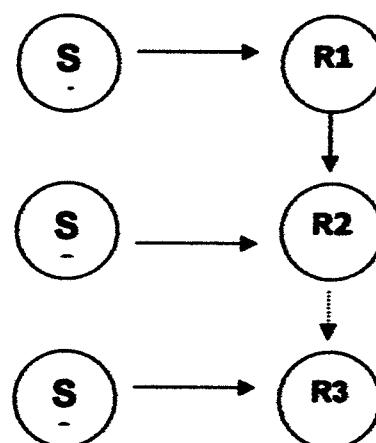
ทางนิเทศศาสตร์แบ่งการสื่อสารออกเป็น 2 แบบใหญ่ๆ ได้แก่ แบบจำลองเชิงการกระทำ และ แบบจำลองเชิงพิชีกรรม ดังที่แสดงในภาพจำลองด้านไปนี้ (กาญจนาก้วนทพ, 2546 ก : 3-4)

แบบจำลองเชิงการถ่ายทอด (Transmission model)

จากภาพอธิบายดัง แบบจำลองแบบการถ่ายทอด จะเน้นการสื่อสารทางเดียว จากผู้ส่งสารไปยังผู้รับสาร โดยผู้รับสารจะเป็นเพียงผู้รับข่าวสารเพียงอย่างเดียว และคงให้เห็นว่าผู้ส่งสารทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมกระบวนการสื่อสารเป็นส่วนใหญ่

แบบจำลองเชิงพิธีกรรม (Ritualistic model)

จากภาพอธิบายดัง แบบจำลองเชิงพิธีกรรม ที่เน้นการสื่อสารแบบสองทาง โดยผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถลับบทบาท เป็นทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารได้ เช่นการสนทนาก็เปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกัน มีการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกันหรือพบกันครั้งทาง ในกระบวนการคิดกล่าวมีเป็นการเปิดโอกาสให้ทั้ง 2 ฝ่ายได้มีส่วนร่วมในการสื่อสารมากกว่าแบบจำลองเชิงการถ่ายทอดข่าวสาร

ตัวอย่างการสื่อสารที่มีส่วนร่วมของสถานีวิทยุรายวันคือช่อง FM 99.5 เมกะเฮิร์ตซ์ ที่บุกคลผู้ฟังราย ซึ่งเดินมิหน้าที่เป็นเพียง "ผู้ฟัง" หรือผู้รับสาร แต่สามารถลับบทบาทเป็น "ผู้ฟัง" หรือผู้ส่งสาร เนื่องผู้ฟังที่โทรศัพท์เข้ามารายงานข่าว เหตุการณ์เหตุคุกคาม หรือแม้แต่การร่วมแสดงความคิดเห็น ผ่านรายการวิทยุร่วมคือช่อง FM 99.5 โดยทั้งผู้ฟัง(ผู้รับสาร) และผู้

คำนินรายการ(ผู้ส่งสาร) จะมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันและกัน ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความเห็นอกคิดเห็นกันที่ยอมรับ

เพื่อให้เห็นภาพได้ชัด ภายจนา แก้วเทพ, 2547 (อ้างอิงใน ปาริชาต สถาปัตยานนท์ และ คณ., 2549 : 45) ได้เปรียบเทียบคุณลักษณะที่แตกต่างกันของทั้งสองแบบจำลอง ดังด่อไปนี้

ตารางเปรียบเทียบแบบจำลองเชิงพัฒนา และ แบบจำลองเชิงพิธีกรรม

แบบจำลองเชิงพัฒนา	แบบจำลองเชิงพิธีกรรม
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป้าหมายหลัก คือ การถ่ายทอดข่าวสาร เพื่อการ โน้มนำผู้รับสาร 2. ความสำคัญของการสื่อสารจึงอยู่ที่ผู้ส่ง 3. ทิศทางการ ไหลของข่าวสารเป็นแบบทางเดียว 4. บทบาทของการเป็นผู้ส่งสารและผู้รับจะ ตายตัว ตลอดกระบวนการสื่อสาร 5. ผลลัพธ์ของการสื่อสาร เมื่อสิ้นสุด กระบวนการผู้รับสารจะรู้ข่าวสาร หรือเห็น คล้อยตามผู้ส่ง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เป้าหมายหลัก คือ การสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างผู้ส่งและผู้รับสาร 2. ความสำคัญอยู่ที่ผู้ส่งและผู้รับสารซึ่งต้องทำ ความเข้าใจกันและกัน 3. ทิศทางการ ไหลของข่าวสารเป็นแบบสองทาง และเป็นแนวระนาบ 4. บทบาทของผู้ส่งและผู้รับจะสลับสับเปลี่ยน กันไม่มีการผูกขาด 5. หลังจากการสื่อสารสิ้นสุดลงแล้ว ทั้งผู้ส่งและ ผู้รับ ความคิดเห็นจะแลกเปลี่ยนข่าวสารและ ความเห็นของกันและกัน

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการสื่อสารกระบวนการมีส่วนร่วมที่มีกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วม จะต้องเป็น การสื่อสารในแบบจำลองเชิงพิธีกรรมเท่านั้น ถึงจะเรียกว่า “ การสื่อสารแบบ มีส่วนร่วม ”

แด็กกรอน (2000) และ สิงหาร์ (2001) (อ้างอิงใน ปาริชาต สถาปัตยานนท์ และ คณ., 2549 : 53) ได้กล่าวถึงแนวคิดสู่การปฏิบัติ การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและการ สื่อสารแบบไม่มีส่วนร่วมเปรียบเทียบในประเด็นค่าๆ ที่น่าสนใจ

ตารางการเปรียบเทียบ การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม และ การสื่อสารแบบไม่มีส่วนร่วม

การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม	การสื่อสารแบบไม่มีส่วนร่วม
1. การสื่อสารหน่วยงาน จะเกี่ยวข้องกับการสื่อสารของบุคคลที่กระตือรือร้นและเปลี่ยนชื่อบุลชั่วสารต่างๆ อยู่บนพื้นฐานของความเห็นอกเห็นใจกัน เคราะห์ซึ่งกันและกัน	1. การสื่อสารหน่วยงาน จะเกี่ยวข้องกับการสั่งการของบุคคลที่มีสถานภาพถุงว่า ไปดังบุคคลที่มีสถานภาพห้ากว่า
2. กระบวนการ จะเน้นกระบวนการเรียง次序 หรือในทุกขั้นตอน ตั้งแต่การรับฟัง ทำความเข้าใจร่วมกัน ตัดสินใจ และการดำเนินการร่วมกัน ไปจนถึงการติดตามผลต่างๆร่วมกัน	2. การรอร่างค์ จะให้ความสำคัญกับการผังรังค์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่างๆ อย่างรวดเร็ว และเป็นไปในทิศทางที่ผู้บริหารเริ่มการผังรังค์ตั้งเป้าหมายไว้ล่วงหน้า
3. ระยะเวลา จะเน้นการแสวงหาการเปลี่ยนแปลงในระยะเวลาและชั้นเชิงที่มีในระดับบุคคล ชุมชน และสังคม	3. ระยะเวลา เน้นการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นในระยะสั้น และภายในระยะเวลาที่เร่งด่วน
4. ความเป็นกลุ่ม เน้นการเชื่อมโยงกลุ่มนบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจและดำเนินการต่างๆ ในลักษณะกลุ่มนบุคคล	4. ความเป็นบุคคล เน้นการดำเนินการต่างๆที่จะกระตุ้นให้แต่ละบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงพฤติกรรม
5. กลุ่มชุมชน เน้นการทำางานร่วมกันระหว่างบุคคลภายนอกกับสนับสนุนในชุมชนโดยสามารถใช้ชีวิตร่วมกันที่เป็นผู้บริหารวางแผน และดำเนินการต่างๆ	5. เกี่ยวข้อง เน้นการริเริ่มงานต่างๆ โดยบุคคลภายนอกเป็นหลัก โดยเชื่อมั่นว่าการกระทำดังกล่าวจะนำพาชุมชนไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น
6. ความเฉพาะ ให้ความสำคัญกับแต่ละชุมชนเป็นการเฉพาะของตนสนับสนุนให้ชุมชนเกิดการปรับตัว ทั้งเชิงเนื้อหาสาระ ภาษา วัฒนธรรม และช่องทางการสื่อสารกันเอง	6. ความกว้างใหญ่ เน้นการนำเสนอประเด็นปัญหาระดับใหญ่ เช่น สู่ชุมชน โดยอาจมองข้างความแตกต่างเชิงภาษา หรือวัฒนธรรมด้านต่างๆของสมาชิกในชุมชน

ตารางการเปรียบเทียบ การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม และ การสื่อสารแบบไม่มีส่วนร่วม (ต่อ)

การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม	การสื่อสารแบบไม่มีส่วนร่วม
<p>7. ความเข้าใจของประชาชน ให้ความสำคัญกับการหารือร่วมกันของชุมชนและ การพัฒนาเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อช่วยกระตุ้น ให้สามารถในชุมชนระบุประเด็นปัญหาได้ด้วย ตนเอง</p> <p>8. ความเป็นเจ้าของ ให้ความสำคัญกับการที่สามารถในชุมชนรู้สึกถึง การเป็นเจ้าของประเด็นต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน กระบวนการสื่อสาร และเปิดโอกาสให้สามารถใน ชุมชนมีโอกาสเข้าถึงเรื่องราวต่างๆ อิสระเท่าที่ยอม กัน</p> <p>9. ความสำนึก ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนความสำนึกและ ความเข้าใจของสาธารณะที่ มีต่อความจริงทาง สังคม และประเด็นปัญหาต่างๆ ตลอดจนทางออก ต่างๆ</p>	<p>7. ความต้องการของแหล่งทุน ให้ความสำคัญ กับการดำเนินโครงการต่างๆ เพื่อตอบสนอง ความต้องการของแหล่งทุนเป็นหลัก</p> <p>8. การเข้าถึง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงช่องทางการสื่อสาร ต่างๆ ภายใต้เงื่อนไขเชิงสังคม วัฒนธรรม หรือ ศาสนาเท่านั้น</p> <p>9. การโน้มหัวใจ เน้นหนักในการโน้มน้าวใจให้สาธารณะเกิดการ เปลี่ยนแปลงในเชิงพฤติกรรม ไปในทิศทางที่พึง ประสงค์ของผู้กำหนดนโยบายเท่านั้น</p>

จากตารางสรุปว่า การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม เป็นกระบวนการการสื่อสารในแนวระนาบ ที่จะ ให้ความสำคัญในการปรึกษาหารือร่วมกัน ตั้งแต่การรับรู้ ความเข้าใจ การตัดสินใจ ดำเนินการ ร่วมกัน ติดตามผลที่เกิดขึ้นร่วมกัน โดยอาศัยระยะเวลา ยาว และต้องมีความเท่าเทียมกันของสามารถ ซึ่งนำไปสู่ความรู้สึกที่เป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน และเกิดสำนึกและความรับผิดชอบร่วมกันในการ แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน

ทั่วไปของกระบวนการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ กระบวนการร่วมกันคิด ร่วมรับฟัง เคราะห์ในความคิดของกันและกัน ครอบคลุมถึงสิทธิและหน้าที่ของสามารถในชุมชน ตลอดจน ร่วมกันค้นหาแนวทางและตัดสินใจร่วมกัน ซึ่ง การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมในสังคมจะนำไปสู่การ เกิดสำนึกเชิงสาธารณะร่วมกัน และเพื่อนำไปสู่การพัฒนาเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ดีขึ้น ตลอดด้วย กับการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้รับฟังรายการวิทยุร่วมคุยช่วยกัน

2. แนวคิดเกี่ยวกับวิทยุกระจายเสียง

กาญจนฯ มีคิดประวัติกัช (2549 :79) กล่าวถึงบทบาทของสื่อวิทยุกระจายเสียงในชีวิตประจำวัน ของประชาชนเป็นอย่างมาก และยังมีแรงบันดาลใจที่หลากหลาย ซึ่งเป็นผลสะท้อนมาจาก การดำเนินงานและสิ่งที่กระทบต่อสังคมในแง่บุนเด่างๆ เช่น วิทยุเป็นสื่อมวลชนที่ให้เสียง รวมเร็วในการนำเสนอ ผู้จัดรายการจะเป็นผู้รับผิดชอบ การรายงานข่าววิทยุแตกต่างจากหนังสือพิมพ์ซึ่งจะเน้นเรื่องความใกล้ชิด ซึ่งหลักความถูกต้อง การจัดรายการวิทยุสามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ เช่น ความบันเทิง ข่าวสารความรู้ การศึกษา เป็นต้น

อุบลรัตน์ ศรีอุฐศักดิ์ (2547 : 425) กล่าวถึง ธรรมชาติของสื่อวิทยุกระจายเสียง มีลักษณะของการสื่อสารด้วยเสียงอย่างเดียว การเข้าถึงผู้ฟัง ได้ง่าย การเผยแพร่องค์ความรู้ ผู้ฟังอย่างรวดเร็ว เป็นสื่อที่มีราคาถูก ความไม่จำกัดทางด้านการอ่านออกเสียง ได้ในการรับรู้สื่อ การสร้างจินตนาการ ได้ไม่รู้จบสิ้น เป็นต้น ซึ่งทำให้วิทยุ เป็นสื่อที่มีอิทธิพลกับผู้ฟังมาก ขาดลักษณะ ผลกระทบของวิทยุที่มีต่อผู้ฟังและสังคมมีหลายด้าน ดังต่อไปนี้

รูปแบบ และเนื้อหา

วิทยุกระจายเสียงจะทำหน้าที่เสนอข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิงและบริการสาธารณะแก่ประชาชน การจัดรายการทางวิทยุกระจายเสียงจำเป็นต้องจัดบริการ ในฐานะที่เป็นสื่อมวลชนตามที่ประชาชนควรจะได้อ่านออกเสีย ก้านถึงถึงสิทธิ มิอิสรภาพอย่างเดิมที่ในการเป็นผู้รับสาร โดยทั่วไปสถานีวิทยุกระจายเสียงแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ สถานีวิทยุเชิงพาณิชย์และสถานีวิทยุไม่มุ่งหวังเชิงพาณิชย์

การแบ่งประเภทรายการวิทยุกระจายเสียง ไม่ได้มีกฎเกณฑ์ตายตัว สามารถแบ่งได้ในลักษณะต่างๆ เช่น แบ่งตามลักษณะของกลุ่มคนฟัง แบ่งตามการประกอบอาชีพ แบ่งตามเนื้อหาหลัก เป็นต้น และ เพื่อให้เป็นกลางที่สุดในการแบ่งประเภทรายการวิทยุ จึงนิยมใช้ตามหน้าที่ของสื่อมวลชนเป็นหลัก โดยวิทยุที่เป็นสื่อมวลชนประเภทหนึ่ง ที่น่าจะแบ่งประเภทรายการตามหน้าที่ ที่คิดของสื่อมวลชน ดังที่ นภากรณ์ อัจฉริยะกุล (2530 : 163) ได้แบ่งบทบาทหน้าที่ของรายการในราชการวิทยุกระจายเสียงออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

- 1. รายการวิทยุกระจายเสียงประเภทข่าว** เป็นรายการที่นักข่าว ประกาศให้ผู้ฟังรู้ว่า ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ และ อายุอะไรเพื่อให้ผู้ฟังสามารถติดตามเหตุการณ์และความเคลื่อนไหว เพื่อประโยชน์ต่อความเป็นอยู่ในสังคม ได้อย่างไม่ล้าหลัง

2. รายการวิทยุกระจายเสียงประเภทความรู้ เป็นรายการที่มุ่งสร้างส่งเสริมค่านิยมความรู้ วัฒนธรรม อาชีพ แนวทางการดำเนินธุรกิจ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้มีวิศวกรรมเป็นอยู่ อย่างมีความสุขในสังคมและนำความเริ่มต้นมาสู่ตัวเองได้

3. รายการวิทยุกระจายเสียงประเภทความบันเทิง เป็นรายการที่ส่งเสริมความรื่นเริง ให้คลายความเครียด มักจะเป็นรายการที่ไม่เน้นสาระทางวิชาการแต่จะมุ่งเสนอเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความผ่อนคลายสนับสนุน

4. รายการวิทยุกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณูปะ เป็นรายการที่จัดขึ้นเป็นบริการ แก่ สาธารณูปะ โดยไม่มีค่าตอบแทน มุ่งให้บริการความรู้ สาระ และข่าวสารสำคัญประจำวันที่เกี่ยวเนื่อง กับกิจกรรมของสาธารณูปะ เพื่อเป็นสวัสดิการให้แก่ประชาชนทั่วไป

ด้วยเนื้อหาของรายการ ประเภทบริการสาธารณูปะ ที่ 1) เพื่อประกาศ แจ้งความเรื่องสำคัญต่อ ความเป็นอยู่ของประชาชน โดยส่วนรวม 2) เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน 3) เพื่อมุ่งสร้างสังคม ให้ สงบสุข โดยการซักรายการเพื่อ ให้มีน้ำใจกู้ภัยให้ประชาชนทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม

รายการบริการสาธารณูปะ จึงถือเป็นหน้าที่ อย่างหนึ่งของสื่อมวลชนจะต้องจัดบริการ สามารถของสังคมเพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการช่วยกันร่วมมือป้องกัน แก้ไข ลดปัญหาสังคม เป็นการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อสังคมอีกทางหนึ่งของสื่อมวลชนด้วย (ธีรวรักษ์ โพธิสุวรรณ, 2547 : 96)

วิทยุกระจายเสียงประเภทบริการสาธารณูปะ ถือได้ว่าเป็นการใช้วิทยุกระจายเสียงในฐานะ สื่อมวลชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อบูรณาการและบรรยายสังคม ไม่มุ่งหวังเชิงพาณิชย์ ถึงแม้ว่า ใน การดำเนินงานของรายการวิทยุประเภทนี้จะเหมือนกับรายการวิทยุเชิงพาณิชย์ นั่นคือการสร้างผลกำไร และเข้าถึงผู้ฟังให้มากที่สุด แต่กำไรของรายการวิทยุเชิงพาณิชย์จะตอกย้ำกับบริษัทหรือผู้ถือหุ้น ส่วนรายการวิทยุกระจายเสียงบริการสาธารณูปะจะพยายามทำธุรกิจเพื่อเลี้ยงตัวเองและนำกำไรไปนั้น กลับมาใช้ในกิจกรรมของรายการเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม และจะคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้ฟังจะ ได้รับเป็นหลัก อาทิ สถานีวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน และ วิทยุชุมชนซึ่งมีหลัก ว่า “โดยชุมชน ของชุมชน เพื่อชุมชน” (วีระวรรณ ยังกิจการ และคณะ, 2547 : 28) จะเน้นที่ตัวรายการที่ไม่มุ่ง แสวงหากำไรและส่งกระจายเสียงกำลังค่าครอบคลุมเฉพาะพื้นที่และบังคับมีรูปแบบเนื้อหาที่ แบ่งออกตามด้วยความต้องการของคนในพื้นที่ เช่น ช่องรายการวิทยุจะคำนึงถึงความเหมาะสมสนับสนุนกิจกรรม ต้องการของชุมชน

1. แนวคิดค้านรูปแบบ

วิทยุกระจายเสียง เป็นสื่อที่ใช้เสียงในการสื่อสารกับผู้ฟังเพียงอย่างเดียว จัดเป็นสื่อบอร์ด ที่ ผู้ฟังต้องจินตนาการภาพขึ้นมาเอง ซึ่งการแบ่งรูปแบบรายการนั้นจะคำนึงถึงหน้าสนใจของ

รายการ การสนองต่อความต้องการของผู้พิพากษุก่อนเนื่องจากมีความแตกต่างกันทั้งด้านประชากรศาสตร์ ทัศนคติ ค่านิยม ความคิดเห็นและต้องคำนึงถึงความหลากหลายเชื้อชาติให้เกิดความจำเจ “ โดยธรรมชาติของมนุษย์จะไม่ชอบความซ้ำซาก แต่ในการฟังวิทญานนี้ผู้ฟังไม่ได้ตั้งใจฟังเสียงเดียว ส่วนมากจะทำกิจกรรมอื่นควบคู่กันไป ” (ธีรารักษ์ โพธิสุวรรณ, 2547 : 99) และเพื่อคงความสนใจของผู้ฟังส่งผลให้รายการเป็นที่นิยมและก่อให้เกิดความภักดีของผู้ฟังต่อสถานี จึงได้มีการแบ่งรูปแบบดังต่อไปนี้

1.1 รูปแบบรายการพูดคุยกับผู้ฟัง เป็นรายการที่มีผู้พูดเพียงคนเดียวทุกให้ผู้ฟังรับฟัง โดยตรง และเป็นการพูดให้เป็นธรรมชาติ ให้ผู้ฟังรู้สึกเพลิดเพลินเหมือนมีเพื่อนมาพูดคุยช่วง หากมีความเป็นกันเองผู้ฟังจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย

1.2 รูปแบบรายการสนทนา เป็นรายการที่พูดคุยกันระหว่าง 2 คนขึ้นไปแต่ไม่เกิน 4 คน โดยมีผู้ดำเนินการสนทนาอย่างคุณการสนทนาให้เป็นไปตามแนวทางหรือขอบเขตของเรื่องที่กำหนดไว้

1.3 รูปแบบรายการสัมภาษณ์ เป็นรายการที่พูดคุยระหว่างบุคคล 2 ฝ่าย โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้ตั้งคำถามและนิยมถามแบบประชาชนผู้ฟัง และฝ่ายผู้ถูกสัมภาษณ์จะเป็นผู้ตอบคำถาม

1.4 รูปแบบรายการอภิปราย เป็นการพูดคุย ร่วมแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนทัศนะในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งส่วนมากเป็นประเด็นสังคม ซึ่งผู้ร่วมอภิปรายจากหลากหลายอาชีพ จึงมีประสบการณ์แตกต่างกัน นาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามทัศนะอ้างอิงอิสระและมีเหตุผลรองรับ มีจำนวน ไม่เกิน 4 คน โดยมีผู้ดำเนินรายการดำเนินอภิปราย เมื่อประเด็นสำนักข่าวและสรุปทัศนะของผู้ร่วมอภิปราย

1.5 รูปแบบรายการสารคดี เป็นรายการที่มุ่งเสนอประเด็นสาระเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพียงเรื่องเดียว

1.6 รูปแบบรายการนิตยสารทางอาชีพ เป็นรายการที่มีเรื่องย่อๆ ที่มีรูปแบบหลากหลาย นารวนอยู่ในรายการเดียวกัน ทั้งให้สาระและบันเทิง ในแต่ละรายการจะมีความเป็นเอกภาพโดยมีบทเรื่องใหม่ร้อยเรียงแต่ละหัวข้อให้เข้ามาเป็นรายการเดียวกัน

1.7 รูปแบบรายการประเภทข่าว เป็นรายการที่มีเนื้อหาที่เป็นข้อเท็จจริง สภาพเหตุการณ์ จริง ฉบับไว ตรง ไปตรงมา จึงต้องใช้เสียงผู้อ่านเป็นผู้สรุปข่าว ที่กระชับ ชัดเจน โดยไม่มีเสียงประกอบ

1.8 รูปแบบรายการนักความ เป็นรายการที่นำเนื้อหามาเขียนเป็นบทความ ที่ต้องแสดงความคิดໄດ้ในแบบที่ง่าย เสนอรายละเอียดลึกซึ้ง ผู้ฟังฟังแล้วก็ประทับใจนั้น มีความจำกัดทางเวลา และใช้คนพูดเพียงคนเดียว

1.9 รูปแบบรายการประเภทการศึกษา เป็นรายการที่มักนิ่ื้อหานครองกับความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งผู้ฟังจะให้ความสำคัญกับเสียงที่พูด ซึ่งอาจเป็นนักวิชาการ นักวิชาชีพ ที่สามารถให้ความรู้ด้านต่างๆ ได้อย่างละเอียดและชัดเจน

1.10 รูปแบบรายการบรรยายเหตุการณ์ เป็นการที่บรรยายเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นจริง โดยผู้บรรยายถ่าบททดสอบเหตุการณ์ให้ฟังได้เห็นภาพที่เกิดขึ้นให้ชัดเจน บางครั้งอาจมีเสียงประกอบขณะบรรยาย เป็นที่นิยมเนื่องจากความเร็ว ผู้ฟังสามารถรับรู้เรื่องราวได้ทันที

1.11 รูปแบบการตอบปัญหา เป็นรายการที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังให้มีโอกาสร่วมตอบคำถามในรายการ โดยการถามปัญหาแล้วให้ผู้ฟังตอบกลับทางโทรศัพท์ เป็นต้น

1.12 รูปแบบรายการเพลง เป็นรายการที่เปิดเพลงและได้รับความสนใจอย่างมาก

1.13 รูปแบบรายการละครบวิถุ เป็นรายการวิถุเพื่อความบันเทิง บางครั้งอาจสอดแทรกเนื้อหาที่เป็นความรู้

1.14 รูปแบบรายการสาระละคร เป็นรายการที่มุ่งให้ความรู้ การศึกษาและความบันเทิงไปพร้อมๆ กัน เป็นการนำเนื้อหาความขัดแย้งจากละครไว้ในละครเพื่อคลายตัวชี้วิธีการต่างๆ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ร่วมเสนอแนะ แสดงทักษะ แล้วนำมาระบบวัสดุคำตอน อาจทิ้งประเด็นให้คนฟังช่วยคิดสรุปหาคำตอน

1.15 รูปแบบรายการบันเทิง เป็นรายการที่มีเนื้อหาผู้ใหญ่เน้นการพ่อนคลายอารมณ์ เพลิน เพลิน ที่สามารถทำให้ผู้ฟังมีความสุข

1.16 รูปแบบรายการบริการสาธารณูปโภค เป็นรายการที่นำเสนอในรูปแบบข่าว ประกาศ ที่ใช้เวลาตรวจสอบ นักใช้เสียงผู้พูดในรายการเพียงเสียงเดียว

1.17 รูปแบบรายการปักหมุด เป็นรายการที่มุ่งเน้นความบันเทิงมีรูปแบบที่หลากหลาย รวมอยู่ในรายการเดียวกัน แต่จะไม่มีความเป็นเอกภาพ ไม่มีบทเรื่องโดย

รายการร่วมตัวช่วยกันจัดต่อๆ ในรายการประเภทเพื่อบริการสาธารณะ ซึ่งเน้นการนำเสนอข่าวสารที่มีประโยชน์ ให้ความรู้กับประชาชนทั่วไปและมุ่งสร้างความสงบสุข กระตุ้นให้คนในสังคมกระทำในสิ่งที่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมตัวช่วยกันไม่มีรูปแบบแน่นอนตามตัว มีรูปแบบการนำเสนอที่ผสมผสานเพื่อไม่ให้เกิดความจำเจ และไม่น่าเบื่อ ตัวชาร์ตนำทาง รูปแบบของการนำเสนอมาผสมผสานเพื่อให้เกิดความหลากหลาย อีกทั้งรูปแบบรายการทุกคุณค่าผู้ฟัง รูปแบบรายการการสอนหนาดามประเด็นข่าวของทางรายการที่

กำหนดไว้ รูปแบบรายการสัมภาษณ์ รูปแบบนิคบาร์ทางอากาศ รูปแบบรายการประเภทข่าว รูปแบบรายการบริการสาธารณูปัตติ เป็นต้น โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไปสู้รับฟังรายการร่วม ลัวช่วยกัน ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น แนะนำสาระที่มีประโยชน์ต่อส่วนรวม และให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและการช่วยเหลือสังคมด้วยวิธีต่างๆ

2. เนื้อคิดด้านเนื้อหา

เนื้อหารายการ ก็คือ สาร (Message) ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของรายการสื่อสาร ในที่นี้ เนื้อหารายการแบ่งออกเป็น 4 ประการ ได้แก่

2.1 เนื้อหาที่ ได้แก่ ข้อมูลที่มาสารความเป็นจริง เพื่อตอบสนองความต้องการห้ามข่าวของผู้ฟัง

2.2 เนื้อหาที่ให้ความรู้และความคิดเห็น เช่น เนื้อหาที่เกี่ยวกับความสนใจของมนุษย์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ของผู้ฟัง กระตุ้นให้เกิดความเห็นอกเห็นใจ เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องราวของบุคคล ได้แก่เนื้อหาประวัติความเป็นมาของบุคคลที่น่าสนใจ เนื้อหาเกี่ยวกับประสบการณ์ ส่วนตัว หรือ เนื้อหาที่ให้ข่าวสาร และเนื้อหาที่นักข่าวทำ หรือปฏิบัติ เป็นเรื่องราวที่ให้ความรู้ โดยตรงแก่ผู้ฟัง

2.3 เนื้อหาเพื่อให้ความบันเทิง เพื่อต้อง การดึงดูดความสนใจและความรู้สึกร่วมของประชาชน เป็นวัตถุประสงค์หลัก จึงมีเนื้อหาอยู่ให้ความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน ลืมปัญหาที่ เหตุภัยอยู่เป็นต้น

2.4 เนื้อหาโฆษณาหรือบริการสาธารณะ จะมีเนื้อหาเพื่อชักจูง โน้มน้าวใจ ซึ่งจะมีอิทธิพล ต่อผู้รับสาร ด้วยเช่นกัน

เนื้อหารายการหรือสารที่จะส่งไปยังผู้รับสารหรือผู้ฟังกลุ่มเป้าหมายนั้นถือเป็น องค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการสื่อสาร หากผู้ส่งทราบถึงรายละเอียดของ ตัวผู้รับสาร ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ความชอบ ทักษะ รูปแบบในการดำเนินชีวิต ค่านิยม ที่แตกต่างกัน และนำเสนอเนื้อหาสาระ ได้ตรงกับความต้องการของผู้ฟังย่อมสามารถดึงความสนใจของผู้ฟังและ ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมได้เช่นกัน

ธีรารักษ์ โพธิสุวรรณ (2547 : 99-100) ได้ให้เหตุผลของการแบ่งรูปแบบรายการ วิทยุกระจายเสียง ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหารายการ ผู้ฟังรายการที่มีรูปแบบช้าๆ และที่ สำคัญคือสถานะนี้มีเนื้อหาสาระหลากหลายประเภทที่ต้องการส่งให้ผู้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสาร ความรู้ ข้อเท็จจริง เพลง คนครี รวมทั้งขั้นตอนการของผู้ผลิตรายการ ทำอย่างไรจะส่งข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง เสนอสู่ผู้ฟังอย่างเหมาะสม

2. เพื่อสนองความต้องการของผู้ฟังทุกกลุ่ม ผู้ฟังมีความแตกต่างกันทั้งลักษณะทางประชากรศาสตร์ ค่านิยม ทัศนคติ ฯลฯ ความแตกต่างเหล่านี้ส่งผลต่อบุคลิกลักษณะที่สร้างภาพและจิตใจ ดังนั้นจึงทำให้ต้องมีการผลิตรายการสนับสนุนกลุ่มผู้ฟัง เช่น รายการข่าวสารราชการ รายการวิชาการ เป็นต้น เพื่อคงคุณค่าผู้ฟังให้ฟังรายการ

3. เพื่อสร้างความหลากหลาย ซึ่งจะก่อให้เกิดความคึ่งคุคิใช่ต่อผู้ฟังรายการ ผู้ฟังได้ยินแต่เสียงต้องขึ้นตอนการภาษาขึ้นมาเอง ดังนั้นจึงต้องอาศัยสมารถในการฟังมาก แต่โดยเป็นจริงการฟังวิทยุนั้นผู้ฟังไม่ได้ตั้งใจฟังเสียงที่เดียว ตัวนากจะทำกิจกรรมอื่นควบคู่กันไปด้วย ประกอบกับธรรมชาติของมนุษย์ไม่ชอบความจำเจ ซ้ำๆ กัน

ปัจจุบันมีการแข่งขันกันในเชิงธุรกิจทำให้แต่ละสถานีต้องพัฒนาคิดค้นรูปแบบรายการใหม่เพื่อให้ผู้ฟังสนใจ เหร่าผู้ฟังเลือกปิดฟังรายการใดรายการหนึ่ง ได้เพียงคราวละรายการเดียว ในแต่ละครั้งที่ฟัง หรืออาจเปิดเครื่องรับวิทยุหรือปิดใจเพระหณความสนใจ หรือเพรารายการนั้นไม่สามารถดึงความสนใจของผู้ฟังไว้ได้ หรือผู้ฟังอาจหันไปคลื่นอื่น ดังนั้นทำให้ต้องมีรายการหลากหลายรูปแบบ เนื้อหาที่น่าสนใจ ดึงดูดความสนใจผู้ฟังไว้กับสถานีมากที่สุด

องค์ประกอบที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ

บุญเกื้อ ควรหาเวลา (2549 : 21) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ

1. รายการมีส่วนสัมพันธ์ในบางลักษณะกับผู้ฟัง องค์ประกอบที่ผู้ฟังรู้สึกว่าตนได้มีส่วนร่วมในรายการ โดยอาจจะบรรยายเรื่องอย่างที่มีผล ต่อการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมและกิจกรรมอื่นๆ ของผู้ฟัง และอาจมีการกระตุ้นให้เอาจริงๆ หรือความรู้สึกบางอย่าง

2. ความขัดแย้งกันอยู่ภายในรายการ อารมณ์เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ ระหว่างมนุษย์กันเอง ระหว่างพัฒนาที่ต่างกันหรืออาจมีประเด็นคำถามที่น่าสนใจ เช่น การตอบได้ทางความคิด หรือประเด็นคำถามที่ท้าทาย ความขัดแย้งภายในรายการมักจะกระตุ้นความสนใจของผู้ฟังเสมอ

3. รายการสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย ผู้ผลิตรายการที่มีประสบการณ์จะปรับระดับของความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับของผู้ฟัง ความเข้าใจนี้จะก่อให้เกิดความสัมสัมนำไปใช้ความน่าสนใจ

ถึงอย่างไรวิทยุกระจายเสียงยังมีข้อจำกัด ดังที่ นภการณ์ อัจฉริยะกุล และรุ่งนภา พิตรปริชา (2545 : 402) ยังได้กล่าวถึงการตั้งใจรับฟังสาระของผู้รับสาระน้อย เพราะผู้ฟังรับฟังไปด้วยทำกิจกรรมอย่างอื่น ไปด้วยทำให้สามารถอธิบายกิจกรรมทำให้การฟังบางช่วงเวลาอย่างเพียงผ่านๆ เป็นต้น

รายการวิทยุร่วมด้วยกัน

สถานีวิทยุรายการร่วมด้วยกัน บริหารงานโดย บริษัท ไอ.เอ็น.เอ็น เรคคอ จำกัด เป็นสถานีวิทยุที่ผลิตรายการเพื่อสังคม เกิดภายในตัวสถานี ไม่ต้องการให้คนในสังคมมีโอกาสที่จะสร้างตัวนี้กับ “ร่วมด้วย ช่วยกัน” มีบทบาทในการนำเสนอข่าวสารเหตุการณ์ต่างๆ และประสานความช่วยเหลือยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน และกระตุ้นจิตสำนึกสาธารณะ แห่งการอยู่ร่วมกันซึ่งเป็นพื้นฐานของความร่วมมืออย่างแท้จริง การระดมความคิด เพื่อผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาของสังคมหรือชุมชน ที่จะนำไปสู่การพัฒนาสังคมให้ดีขึ้น โดยเริ่มกระบวนการเสียงครั้งแรกในวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2540 ทางสถานีวิทยุองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย เอฟ.เอ็น. 97.5 เมกะเฮิร์ตซ์ และสถานีวิทยุกรุงเทพมหานคร เอ.เอ็น. 873 กิโลเฮิร์ตซ์ และปัจจุบันออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงกองบัญชาการกองทัพไทย เอฟ.เอ็น. 99.5 เมกะเฮิร์ตซ์

รายการวิทยุร่วมด้วยกันจัดอยู่ในประเภทรายการวิทยุกระจายเสียงบริการสาธารณะ เป็นรายการวิทยุที่ไม่มีรูปแบบที่แน่นอน太多 ออกอากาศ 24 ชั่วโมง มีได้มีเสียทางหลักค้านใจ ดำเนินการโดยผู้จัดรายการที่ผู้ฟังจะได้รับเป็นหลัก มีวัตถุประสงค์ให้สาธารณะรับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านต่างๆ เน้นการมีส่วนร่วมจากผู้ฟัง ใช้การสื่อสารแบบสองทาง โดยเปิดโอกาสให้ผู้ฟังได้แสดงบทบาทกล้ายเป็นผู้ส่งสาร โดยการให้สะท้อนถึงปัญหาปากท้อง ขอความช่วยเหลือ รายงานเหตุคุกคาม ถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประทัยน์ รวมถึงส่งเสริมสนับสนุนคนดีมีคุณธรรม กลั่นมาซึ่งราชการ สอดคล้องกับบทบาทผู้ดูดซึมของรัฐธรรมนูญมาตรา 40 ในการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพแห่งการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามครรลองประชาธิปไตย ถือว่าเป็นชุมชนในรูปแบบใหม่ ที่มีลักษณะเป็น “ชุมชนทางอากาศ” หรือ “ชุมชนสมมือนจริง” (ปราชาติ วัลย์สก็อตและคณะ, 2543 : 39) โดยมีทีมงานรายการทำหน้าที่ผู้ประสานงานและติดตามความคืบหน้าทุกเรื่องที่ประชาชนแจ้งเรื่องข้าม และจะมีกำหนดถึงผลการดำเนินงานให้ทราบเป็นระยะ ทำให้รายการร่วมด้วยกันเป็นที่ไว้วางใจ เป็นที่พึ่งของประชาชนซึ่งต่างคาดหวังว่าจะได้รับการช่วยเหลือ จึงทำให้มีเรื่องราวต่างๆ เกิดขึ้นในรายการวิทยุร่วมด้วยกันในแต่ละวันเป็นจำนวนมาก ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างเครือข่ายเพื่อช่วยเหลือสังคม

ลักษณะการจัดรายการที่ผู้ฟังรายการเป็นผู้กำหนดเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ โดยทางสถานีจะกำหนดกรอบในการรายงานบุคลิกที่มีต่อบุคคลผู้ฟังรายการ ทุกคนมีสิทธิเสนอภาคในการรายงานเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยตนเอง แต่ประชาชนผู้ฟังรายการไม่สามารถเป็นเจ้าของรายการได้ ทางสถานีหรือผู้จัดรายการยังคงเป็นผู้ควบคุม อยู่ซึ่งเป็นแนวคิดในระดับวิทยุชุมชน

และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย มีรูปแบบไม่แน่นอน และจะให้ความสำคัญมากที่สุดกับเหตุการณ์สำคัญที่เข้ามาในขณะดำเนินราชการ ได้แก่ ต่อตัว 24 ชั่วโมง อือว่าการสื่อสารสองทางเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุด ซึ่งต้องสื่อถึงผู้รับฟังรายการ จะเห็นว่าหากเกิดเหตุการณ์สำคัญขึ้นล้วนส่งผลกระทบต่อคนหมู่มาก หรือสะเทือนใจ หรือต้องประสานความช่วยเหลือเร่งด่วน เน้นกรณีฉุกเฉินป่วย ฉุบดิเหดู จะการติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่องเพื่อนำเสนอข่าวให้ประชาชนได้รับทราบเหตุการณ์สำคัญโดยนัยนาย

เป็นสื่อกลางและส่งเสริมให้คนในสังคมมีน้ำใจต่อกันและกัน ส่งเสริมให้คนในสังคม มีความรัก เอื้ออาทรต่อกัน ส่งเสริมให้เกิดองค์กรธุนชน องค์กรอาสาสมัครที่หลากหลาย เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาของสังคม ส่งเสริมให้คนในสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ร่วมกัน และส่งเสริมให้มีความเข้าใจอันดีซึ่งกันและกัน ระหว่างประชาชนและส่วนราชการ และเกิดความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาสังคม

ฉุบดิเหดู เป็นสถานีวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน” เพื่อเชื่อมโยงข่าวสารและให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

电台广播 “ร่วมด้วยช่วยกัน สร้างสรรค์สังคม ทำเมืองให้ดีให้น่าอยู่ “

ร่วมด้วยช่วยกัน

โลโก้

การดำเนินการ

- สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน เป็นวิทยุชุมชนคนกรุงเทพที่ให้บริการข่าวสารข้อมูลประสานความช่วยเหลือ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน เน้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ให้กำลังใจ ส่งเสริมคนดีมีคุณธรรม

- เป็นสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน ให้หน่วยงานต่างๆ ได้แจ้งข่าวสารที่มีประโยชน์ให้ประชาชนได้รับทราบสอดคล้องกับบทบาทภูมิภาคของรัฐธรรมนูญมาตรา 40 ในการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพแห่งการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนตามครรลองประชาธิปไตย

- ทุกปีมีค่าตอบแทน การดำเนินการความคืบหน้าจากการร่วมด้วยช่วยกันทั้งแข็งทางโทรศัพท์และแข็งผลของการทางค่านิรันด์ เอ็ฟ. มีน. 99.5 เมกะ赫ซิลเดซ

- ทำหน้าที่กระจายข่าวสาร เหตุการณ์ฉุกเฉิน ผู้เจ็บป่วย เหตุเร่งด่วน การติดตามสกัดจับคนร้าย เพื่อให้ประชาชนได้ช่วยสังเกตและแจ้งเบาะแสกลับนาขั้นราชการร่วมด้วยช่วยกัน หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบนั้นๆ

5. กำหนดประเด็นข่าวสังคมในแต่ละสัปดาห์ เน้นเรื่องปัญหาปากท้องประชาชนหมู่มาก นิการติดตามในแผ่นดินประเทศไทย พร้อมทั้งให้ประชาชนได้ร่วมสะท้อน ความเดือดร้อนและแนวทางแก้ไขเข้ามาที่รายการ โดยนัดหมายผู้เชี่ยวชาญในประเด็นนั้นให้สัมภาษณ์ สปอต ไปในในประเด็นข่าวที่จะถูกนำเสนอในแต่ละสัปดาห์ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยจะไม่เน้นการแสดงความคิดเห็นประเด็นการเมือง

กจุลเป้าหมาย

บุ่งให้บริการผู้ฟังทุกระดับ ทุกสาขาอาชีพ ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร เวลาออกอากาศ วันจันทร์ ถึง วันอาทิตย์ ตลอด 24 ชั่วโมง ช่องทางการติดต่อ

ในการแสดงความคิดเห็นของประชาชน หรือ การสะท้อนปัญหา การส่งเสริมเช็คชุณค่า ประชาชนทุกคนนิสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่จำเป็นต้องเป็นสมัครเป็นสมาชิกของรายการร่วมด้วย ช่วยกัน ก็มีสิทธิ เข่นกัน โดยสามารถติดต่อกับรายการร่วมด้วยช่วยกันได้ หลากหลายช่องทาง

- โทรศัพท์ หมายเลข 1677

- การส่งข้อความสั้น(SMS) ทางหมายเลข 4522000

- การส่งโทรศัพท์หมายเลข 0-2184-4313

- การส่งไปรษณีย์ เลขที่ 287/195 ซอยรามคำแหง 21 (นวศรี) แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310

- ติดต่อผ่านทาง E-mail : ruamduay@innnews.co.th หรือ เว็บไซต์ร่วมด้วยช่วยกัน ที่ www.rd1677.com

- การติดต่อ ทางข่าววิทยุสมัครเล่น โดยประชาชนที่เป็นสมาชิกข่าววิทยุสมัครเล่นที่ได้รับการอบรมและมีนามเรียกชาน สามารถติดต่อได้ทางวิทยุคลื่นความถี่ข่ายประชาชน CB 245 ช่อง 36 ที่นี่ที่กรอบดูน

ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และจังหวัดใกล้เคียง และนอกจากนี้ยังมีเครือข่ายวิทยุ ทุนชั้นราชการร่วมด้วยช่วยกันที่ประจำอยู่ในจังหวัดต่างๆ อีก 31 สถานีในการกระจายความช่วยเหลือด้วยประชาชนที่อยู่ต่างจังหวัด

อย่างไรก็ตามยังถือว่า รายการวิทยุประเภทบริการสาธารณะนี้ยังมีจำนวนน้อย เมื่อเทียบ สัดส่วนกับรายการวิทยุประเภทอื่น แต่ด้วยคุณลักษณะพิเศษที่ทำให้รายการวิทยุประเภทนี้คุณค่า และทำให้มีผู้ที่สนใจศึกษาอีกจำนวนมาก จากการมีส่วนร่วมของประชาชนผู้ฟังรายการร่วมด้วย ช่วยกัน ซึ่งทำให้เกิดการรวมตัวกันของสมาชิกรายการร่วมด้วยช่วยกัน ชุมชน อาสาสมัคร องค์กร

เครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งกระจายอยู่ในสถานที่ต่างๆ พร้อมที่จะช่วยเหลือสังคม อีกเป็นจำนวนมาก

3. แนวคิดพฤษติกรรมการเปิดรับสาร

พฤติกรรมการรับสารของผู้ฟัง

พฤติกรรมการรับสาร ของผู้ฟัง หมายถึง ลักษณะและรูปแบบการเปิดรับสารจากสื่อ วิทยุกระจายเสียง ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ผู้วิเคราะห์ต้องศึกษาและทำความเข้าใจเนื่องจากเป็น พฤติกรรม ที่ส่งผลต่อการฟังวิทยุโดยตรง ดังนั้นหากผู้ส่งสารอธิบายความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับผู้รับสารมากเท่าไหร่ โอกาสของการสื่อสารที่จะประสบความสำเร็จนั้นจะมีมากขึ้น

ในการศึกษาของแวงวนิเทศศาสตร์เริ่มแรก โดยนุ่งศิกขานพึงผู้ส่งสาร สาร และช่องทาง การสื่อสาร โดยศึกษาว่า ผู้ส่งสารต้องทำอย่างไรจึงจะสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุตาม วัตถุประสงค์ ที่ต้องการ สารที่ส่งออกไปจะต้องมีรูปแบบ เนื้อหาเป็นอย่างไร ต้องสื่อสารผ่าน ช่องทางใดจึงจะเหมาะสม มีเป้าหมายหลัก คือการสื่อสารให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร โดยไม่เห็นความสำคัญของผู้รับสาร มองว่า ผู้รับสาร เป็นเสมือนเป้าที่ต้องหันไปที่ รับสารตามที่ผู้ ส่งสารส่งมา พฤติกรรมการรับสารเป็นแบบขยายหรือเป็นผู้ถูกกระทำ นั่นคือผู้รับสารที่หน้าที่รับ และมีปฏิกริยาตอบสนองต่อเนื้อหาของสื่อมวลชนอย่างเป็นเหตุเป็นผลและคาดเดาได้ และ สารมี ความหมายตามที่ผู้ส่งสารตั้งไว้จะสื่อความหมาย ผู้รับสารไม่ได้เป็นผู้ศึกษาและสร้างความหมาย ของสารขึ้นมาเอง (สาวนี ชินนาลดา, 2547 : 46)

นักนิเทศศาสตร์มองว่า พฤติกรรมการรับสารของผู้รับสารเป็นพฤติกรรมที่กระตือรือร้น นั่นคือ ผู้รับสารเดือดร้อนความความชอบ ความสนใจ ความต้องการของคน และอาจศึกษาสาร ได้รับเหมือนหรือแตกต่างกันจากที่ผู้ส่งสารตั้งใจไว้ แต่การรับฟังสื่อวิทยุซึ่งเป็นสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการฟังนั้น ยังคงเป็นที่ดึงดูดใจกันว่าผู้ฟัง ฟัง วิทยุกระจายเสียงอย่างกระตือรือร้นจริงหรือไม่ เพราะบางครั้งผู้ฟังแค่เปิดวิทยุไว้เฉยๆ โดยไม่ได้ ตั้งใจฟัง หรืออาจจะทำกิจกรรมอย่างอื่น อาทิ อ่านหนังสือ ทำงานในขณะที่เปิดวิทยุด้วย พฤติกรรม การฟังวิทยุชั้นนี้จัดเป็นพฤติกรรมที่มีความกระตือรือร้นหรือไม่

Biocca (1988, cited in McQuail, 2000 : 380-381) กล่าวถึงแนวคิดพฤษติกรรมการรับสาร ของผู้ฟังแต่ละคน มีระดับความกระตือรือร้นที่แตกต่างกัน และนำเสนอปัจจัยที่วัดระดับความ กระตือรือร้นที่แตกต่างกัน โดยปัจจัยที่วัดระดับความกระตือรือร้น ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่

1. การเลือก (Selectivity) ผู้รับสารที่กระตือรือร้นย่อมมีกระบวนการตัดสินใจเพื่อเลือกรับฟัง ในใจฟังจะไร้ก้าวสำหรับผู้ที่ฟังวิทยุเพราความเคลื่อนไหวได้ด้วยใจฟังอย่างจริงจังย่อมมีระดับความกระตือรือร้นน้อยกว่าคนที่ฟังวิทยุโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน

2. การใช้ประโยชน์ (Utilitarianism) ผู้รับสารที่รับสาร และใช้ประโยชน์จากสารนั้นอย่างจริงจังไม่ว่าจะเพื่อคลายความเครียด เพื่อเสาะหาข้อมูล ย่อมมีความกระตือรือร้นมากกว่าผู้รับสารที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากการที่รับโดยตรง

3. ความตั้งใจ (Intentionality) ผู้รับสารที่ตั้งใจเปิดรับสาร รับสารอย่างมีเป้าหมายชัดเจน ย่อมแสดงถึงพฤติกรรมการรับสารที่กระตือรือร้นมาก อาจจะแสดงออกโดยการติดตามรับฟังรายการโดยการหนึ่งอย่างสนับสนุนอ

4. ความต้านทานรับอิทธิพลจากสื่อ (Resistance to influence) ผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้นสูงย่อมเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเลือกรับหรือไม่รับสื่อใด และเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะถอนให้สารนี้อิทธิพลต่อตนเองหรือไม่ ซึ่งความต้านทานรับอิทธิพลจากสื่อเนี่ยนั้นอยู่กับลักษณะทางค่านประชากรณารสตร์ และลักษณะทางจิตวิทยาของแต่ละบุคคลด้วย เช่น ผู้ฟังวัยเด็กอาจจะได้รับอิทธิพลจากสื่อได้ง่าย เนื่องจากมีวุฒิภาวะน้อย

5. การมีส่วนร่วม (Involvement) ผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้นสูงย่อมแสดงออกด้วยการมีส่วนร่วมในสื่อ สูงกว่าผู้รับสารที่เฉื่อยชา การมีส่วนร่วมอาจแสดงออกโดยการสื่อสารกลับไปยังสถานี การเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษต่างๆ ที่ทางสถานีจัดขึ้นเป็นคัน

ซึ่งพฤติกรรมการรับสารที่มีความกระตือรือร้นสูงจะมีลักษณะทั้ง 5 ค่อนข้างสูง และพฤติกรรมที่ค่อนข้างเฉื่อยชาเป็นพฤติกรรมที่มีลักษณะทั้ง 5 ค่อนข้างต่ำ

ด้าน เคนนิช แมคเคอต (2000) (อ้างถึงใน เสาวนี ชินนาล่อง, 2547 : 48) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสาร ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้รับสาร กล่าวคือ ผู้ฟังแต่ละคนย่อมมีจุดประสงค์ในการเปิดรับฟังแตกต่างกัน บางคนต้องการฟังข่าวสาร บางคนต้องการฟังเพื่อผ่อนคลาย บางคนต้องการฟังเพื่อเป็นเพื่อนในระหว่างทำงาน เมื่อผู้ฟังตัดสินใจเลือกฟัง แล้วสามารถตอบสนองจุดประสงค์และความคาดหวังของผู้ฟังได้ ผู้ฟังย่อมเรียนรู้และเก็บสั่งสมเป็นประสบการณ์และมีแนวโน้มจะเลือกฟังสถานีคุ้มอกในอนาคต

พรพิพัฒ วรกิจโภคทร (2545 : 292) ได้กล่าวถึงการเปิดรับสื่อของผู้รับสาร ซึ่งผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อในลักษณะต่างดังต่อไปนี้

1. เลือกสื่อที่สามารถตัดหามาได้ โดยธรรมชาติของมนุษย์จะใช้ความพยายามเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น จะไร้ที่ได้ยากมาก มักจะไม่ได้รับการเลือก แต่ถ้าสามารถได้มาไม่ยากนักจะจะเลือกสื่อนั้น เช่นเดียวกับสื่อ ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่ไม่ต้องใช้ความพยายามมาก ออาทิ ในชั้นบท

ประชาชนส่วนใหญ่จะเป็นผู้รับสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นสำคัญ เพราะคนของสามารถจัดทำวิทยุได้ง่ายกว่าสื่ออื่น

2. เลือกรับสื่อที่สอดคล้องกับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตน เช่น นิสิตนักศึกษาและนักวิชาการ นักนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ติดชนหรือสหานรรุนากกว่าหนังสือพิมพ์อื่น เพราะหนังสือพิมพ์ดังกล่าวให้ข่าวสารสาระความรู้ในเชิงการที่สอดคล้องกับตน

3. เลือกสื่อที่ตนเองสนใจ ผู้รับสารในปัจจุบันสามารถเลือกรับสื่อได้ทั้งทางวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่อบุคคล แต่ละคนก็จะมีพฤติกรรมการรับสื่อที่แตกต่างกันตามที่ตนเองสนใจ เช่น บางคนนักนิยมรับฟังข่าวสารวิทยุกระจายเสียงและข่าวสด บาง คนชอบนั่งหรือนอนฟังวิทยุโทรทัศน์ บางคนชอบอ่านหนังสือในห้องสมุด เป็นต้น

4. เลือกสื่อตามความเหมาะสม ปกติจะมีบุคคลกลุ่มนี้ในทุกสังคมที่จะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลง การรับสื่อที่ตนเองชอบอยู่ ซึ่งนักจะพบในบุคคลที่มีอาชญากรรม เช่น เคยฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำ ก็มักจะไม่สนใจวิทยุโทรทัศน์หรือสื่ออย่างอื่น

5. ลักษณะเฉพาะของสื่อ จากที่กล่าวมาแล้วทั้ง 4 ข้อ เป็นความต้องการสื่อของผู้รับสาร เป็นหลัก แต่สำหรับข้อนี้กลับเป็นคุณลักษณะเฉพาะของสื่อที่มีผลต่อการเลือกสื่อของผู้รับสาร เช่น ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ คือ สามารถให้ข่าวสารในรายละเอียดค่อนข้างมาก ราคากูก และสามารถนำเสนอตัวไว้ได้ทุกหนทาง หรือวิทยุโทรทัศน์ ทำให้เห็นภาพเป็นจริงได้ เร้าใจ มีความรู้สึกเหมือนอยู่ร่วมในเหตุการณ์ นิยมแสดงสีสีดึงดูดใจ ในขณะที่ดูวิทยุโทรทัศน์ก็สามารถพักผ่อนอธิบายได้

ส่วนความสนใจของผู้รับสารต่อข่าวสารนิยมอยู่ด้วยกัน 4 ประการ ได้แก่ (พรพิพัฒ วรกิจไภค, 2539 : 292)

1. ความต้องการข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ตน ผู้รับสารจะเป็นรับข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองเป็นสำคัญ เช่น ฟังเพลงเพื่อความบันเทิง อ่านข่าวที่จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ เป็นต้น

2. ความต้องการข่าวสารที่สอดคล้องกับค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของผู้รับสาร ผู้รับสารนักจะเป็นรับข่าวสารที่สอดคล้องกับความเชื่อ ค่านิยม หรือทัศนคติของตน ข่าวสารใดที่ไม่สอดคล้องนักจะไม่ได้รับความสนใจ หรือได้รับการปฏิเสธจากผู้รับสาร

3. ความต้องการข่าวสารที่สะท้อนกับการ ได้มา ผู้รับสารนี้จะมีข้อจำกัดในการเป็นรับข่าวสารถึงแม้ข่าวสาร นี้จะเป็นข่าวสารที่มีประโยชน์ และสอดคล้องกับความเชื่อ แต่ถ้าข่าวสารนี้ ได้มาด้วยความยากลำบาก ผู้รับสารก็ไม่อาจเป็นรับข่าวสารนั้นได้ เช่น ผู้หญิงเข้าร้านทำผมนักจะอ่านนิตยสารต่างๆ ที่วางอยู่ในร้านทำผมจะที่ตอบสนองกำลังทำผม เป็นต้น

4. ความอหังการรู้อหังการเห็น เป็นความต้องการที่อหังการจะมีประสบการณ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์และซึ่งอยู่ในสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีประสบการณ์ใหม่ๆ ตลอดเวลา เหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญที่ทำให้มนุษย์ปรีครับข่าวสาร

ด้าน McCombs Maxwell E. and Lee B. Becker. (1979 : 51) กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรีครับข่าวสารจากสื่อมวลชนของบุคคลว่า บุคคลจะปรีครับข่าวสารจากสื่อมวลชนก็เพื่อสนองตอบความต้องการ 6 ประการของคนองค์ต่อไปนี้

1. เพื่อต้องการช่วยตัดสินใจ โดยเฉพาะการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน การปรีครับสื่อมวลชนทำให้บุคคลสามารถกำหนดความคิดเห็นของตนเองต่อเหตุการณ์รอบๆ ตัวได้

2. เพื่อต้องการรู้เหตุการณ์ โดยการตัดสินความเคลื่อนไหวและสังเกตการณ์รอบตัวจากสื่อมวลชนเพื่อให้รู้เท่าทันเหตุการณ์และรู้ว่าจะ ໄหรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้

3. เพื่อต้องการรู้ข้อมูลในการพูดคุยสนทนา การปรีครับสื่อมวลชนทำให้บุคคลนิช้อบลที่สามารถนำไปใช้ในการสนทนาภัยศูนย์ได้

4. เพื่อการมีส่วนร่วม เช่นการมีส่วนร่วมในเหตุการณ์และความเป็นไปต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัว

5. เพื่อช่วยเสริมสร้างความคิดเห็น ให้มั่นคงยิ่งขึ้น หรือช่วยสนับสนุนการตัดสินใจที่ได้กระทำไปแล้ว

6. เพื่อความบันเทิง และการผ่อนคลายของผู้รับสาร

4. แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกรับสาร

พฤติกรรมการปรีครับข่าวสารถือเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการตัดสินใจ โดยธรรมชาติ บุคคล จะไม่รับข่าวสารทุกอย่างที่ผ่านเข้ามาสู่ตนทั้งหมดแต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนที่คิดว่ามีประโยชน์ต่อตน เสาวนี ชินนาลง (2547 : 47) กล่าวถึง กระบวนการปรีครับสารซึ่งผู้รับสารต้องมีพฤติกรรม การเลือกรับสาร โดยการเลือกรับข้อมูลข่าวสาร ซึ่งดึงดูบันหลักทั่วไป ของการเลือกที่ว่า “ใช้ ความพยายามน้อยที่สุดเพื่อผลตอบแทนที่ดีที่สุด ” ซึ่งในกระบวนการปรีกรับสารนี้ประกอบไปด้วย

1. การเลือกสนใจ ผู้รับสารต้องตัดสินใจว่าจะเลือกรับสารซองทางใด เลือกรับฟังรายการ ใดจากสถานีวิทยุกระจายเสียงใด ซึ่งผู้ฟังย่อมจะเลือกรับสิ่งที่ตรงกับความต้องการของตน ที่สอดคล้องกับความคิด ความเชื่อและทัศนคติของตน ในขณะรับฟังย่อมจะไม่ได้รับฟังเนื้หาต่างๆ อื่นๆ ดังนั้น ตลอดเวลา ซึ่งแตกต่างจากการฟังอย่างตั้งใจ จะสนใจเฉพาะบางช่วงเท่านั้น ทั้งนี้

เนื่องมาจากการของคนมักจะไม่ต่อเนื่องเป็นเวลานานๆ โดยผู้ที่จะตั้งใจฟังเนื้อหาแทนพำนัชช่วงที่สอน ความสนใจ ความต้องการของตนหรือคิดความสนสนใจได้

2. การเลือกรับรู้และตีความหมาย เมื่อเลือกรับฟังแล้วผู้รับสารมักจะรวมรวมและจัดเรียงสารที่ได้รับ แล้วตีความข่าวสารตามความเข้าใจของตน ซึ่งการตีความหมายของแต่ละคนจะแตกต่างกันไปตามการเลือกรับรู้ หรือตามทักษณ์คิด ประสบการณ์ ความเชื่อดิส ความต้องการ และแรงจูงใจของตนเองในขณะนั้น หากสารที่เข้าใจยาก อัจฉริยะลับการนำเสนอไม่คิด ให้ภาษาไม่สอดคล้องกับระดับการศึกษาและความสามารถในการรับรู้ของผู้ฟัง ผู้ฟังอาจจะยินยอมไม่รับรู้ได้

3. การเลือกจดจำ หลังจากที่ผู้ฟังเปิร์บและเลือกรับรู้ทำความเข้าใจแล้ว ผู้ฟังไม่ได้จดจำสารทั้งหมดที่ได้รับรู้ทำความเข้าใจมา แต่จะเลือกจดจำเฉพาะสารที่สอดคล้องกับความสนใจ ความต้องการของตนแล้วลืมสารที่ไม่ตรงกับความสนใจหรือจดจำลงกับความเชื่อเดิมของตนหรือมั่นทั้งระบบประสบการณ์เกี่ยวกับสื่อที่เลือกเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการเลือกเปิร์บสารในครั้งต่อไป

ซึ่งพฤติกรรมการเลือกรับสารในกระบวนการเปิร์บสาร เป็นการอธิบายให้ทราบถึงลักษณะของความกระตือรือร้นของมวลชนผู้รับสารที่แสดงให้เห็นว่ามวลชนผู้รับสารเป็นผู้เลือกใช้สื่อมวลชนไม่ได้เป็นผู้รับสารที่เฉื่อยชาที่ได้รับผลจากการกระทำของสื่อมวลชน

เคนิช แมคเคเล (2000) (อ้างถึงใน เสาวนี ชินนาล่อง, 2547: 48-50) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสารของผู้รับสาร แบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือปัจจัยด้านผู้รับสารและปัจจัยด้านสื่อ ดังนี้

ปัจจัยด้านผู้รับสาร ประกอบไปด้วย

1) องค์ประกอบด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สภาพครอบครัว ภูมิหลังด้านวัฒนธรรม หากมีความแตกต่างกันย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสาร

2) จุดประสงค์และความคาดหวังในการเปิร์บ เมื่อผู้ฟังตัดสินใจเลือกรับฟังรายการของสถานีวิทยุใดแล้วสามารถตอบสนองจุดประสงค์และความคาดหวังได้ ผู้ฟังย่อมเรียนรู้และเก็บสัง.shtml เป็นประสบการณ์และมีแนวโน้มจะเลือกฟังสถานีเดิมในอนาคต และยังทำให้เกิดความชำนาญในการเปิร์บสื่อ เช่น หากต้องการฟังเพลงแจ๊ส ควรจะต้องเปิร์บฟังสถานีวิทยุใด ในช่วงเวลาใด

3) ประสบการณ์ ซึ่งเป็นตัวแปรที่ทำให้ผู้ฟังมีพฤติกรรมการเลือกรับสารแตกต่างกัน เช่น ผู้ฟังที่มีประสบการณ์ที่ดีกับผู้จัดรายการบางคนที่พูดมีสาระ เลือกเพลยูกอกใจ ก็จะติดตามรับฟังอีกเป็นดัน

4) ความสามารถในการรับฟัง สภาพร่างกายมีความสัมพันธ์ต่อการรับฟัง หากมีสภาพร่างกายสมบูรณ์มีอวัยวะครบถ้วน ประสานเสียงทำงานปกติก็จะรับสื่อได้ทุกประเภท

นอกจากนั้น สภาพร่างกายยังสัมพันธ์กับอาชญาคุวาย เช่นผู้สูงอายุประสาทชาวย่อมจะเสื่อมลง ซึ่งมีแนวโน้มเป็นรับสื่อโดยเด็กทรงนิกร์ มากกว่าการอ่านหนังสือ เป็นต้น

5) อารมณ์ ทัศนคติ และความเชื่อ สภาพด้านจิตใจของผู้รับสารเป็นตัวแปรสำคัญต่อการรับสารและตีความหมายและเข้าใจสาร และผู้ฟังยังเลี่ยงเป็นรับสารที่ขาดตอนทัศนคติ ความเชื่อค้างคิ่นของตนได้อีกด้วย

6) อุปนิสัยและความเคยชินในการใช้สื่อ บางคนเคยชินกับการใช้วิทยุกระจายเสียงเป็นเพื่อนแก้เหงา ทำให้ต้องเปิดวิทยุในขณะทำงานไปด้วยโดยไม่ได้ฟังอย่างตั้งใจ บางคนเลือกฟังข่าวจากวิทยุ เป็นต้น

7) รสนิยมและความสนใจ ผู้ฟังแต่ละคนมีรสนิยมแตกต่างกัน บางคนชอบฟังข่าว บางคนชอบฟังเพลง เป็นต้น

8) โอกาสในการรับสื่อ ซึ่งมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานที่รับสาร เวลาในการออกอากาศของสาร ส่วนสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นสื่อที่เปิดทางเลือกในการรับฟังให้แก่ผู้ฟัง ก่อนข้างสูง เนื่องจากสามารถพกพาได้ ฟังในขณะประกอบกิจกรรมอื่นได้ ด้านเวลาการออกอากาศของรายการเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเลือกรับสื่อ เมื่อจากผู้รับสารจะเป็นรับสารที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนเอง

9) การตระหนักรถึงช่องทางเลือกที่มีอยู่ ใน การตัดสินใจเลือกเป็นรับสื่อ ผู้ฟังต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกที่มีอยู่ พิจารณาว่าช่องทางใดเหมาะสม ตรงกับความต้องการ แล้วจึงตัดสินใจเลือก

10) สภาพแวดล้อมในขณะรับสื่อ เช่นการฟังเพียงคนเดียวอย่างแยกต่างหากการฟังพร้อมกับเพื่อนหรือครอบครัว

ปัจจัยด้านสื่อ ได้แก่

1) การมุ่งเจาะผู้ฟังเฉพาะกลุ่ม ผู้ส่งสารมุ่งคึงคุณความสนใจของผู้ฟังที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ร่วมกันก่อตุ้นให้ก่อตุ้นหนึ่ง โดยเฉพาะ หรือผู้ที่อ่าทั้งในพื้นที่ภาคพื้นที่หนึ่ง ข้อมูลส่งผลให้ผู้ฟังก่อตุ้นนั้นมีโอกาสเลือกสื่อชนิดนั้น

2) การมุ่งเจาะผู้ฟังด้วยเนื้อหาเฉพาะด้าน โดยผู้ส่งสารอาจนำเสนอเนื้อหาด้านหนึ่งเพื่อคึงคุณผู้ฟังที่สนใจต้องการฟังเนื้อหานิคัณนั้น

3) เวลาในการนำเสนอ การนำเสนอในช่วงเวลาแตกต่างกันขึ้นอยู่กับโอกาสให้ผู้ฟังค้างก่อตุ้นกันฟัง เมื่อจากผู้ฟังแต่ละกลุ่มนิวิถีชีวิตแตกต่างกัน

แอ๊อกกิน (1973) (อ้างถึงใน กาญจนฯ แก้วหนพ., 2547 : 198) อธิบายถึงบุคคลที่ยังเป็นรับข่าวสารและมีทักษะในการแสวงหาข้อมูลมากเท่าได้ ก็จะยังมีความรู้และเท่าทันสภาวะแวดล้อม

มากขึ้น เนื่องจากมีงานวิจัยที่ค้นพบว่า สำหรับเด็กต่างชาติที่เข้ามาพักอาศัยในประเทศไทยได้ โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนนานาชาติ (AFS) เด็กที่อยู่ในหนังสือหอเรือดูภายนคร์เกี่ยวกับประเทศไทย ไทยมาก่อนจะมีข้อมูลเกี่ยวกับภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ อาหาร ลักษณะที่พักอาศัย วัฒนธรรม และประเทศต่างๆ ของคนไทยเป็นอย่างดี และจะสามารถอธิบายตัวให้เข้ากับสังคมไทยได้อย่าง รวดเร็ว.

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ถนน อ่อนแก้วพุด (2544 : บทกัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของราชการร่วมด้วยชุมชนต่อสังคม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา บทบาทของราชการร่วมด้วยชุมชนต่อสังคม ปัจจุบันที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเป็นต่อบนบทบาทของราชการ ร่วมด้วยชุมชน ต่อสังคม กลุ่มด้วยช่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ที่รับฟังรายการร่วมด้วยชุมชนที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 200 คน กรอบแนวคิดในการศึกษา ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการรับฟังรายการ ประโยชน์จากการรับฟังรายการ ความคิดเห็นต่อบนบทบาทของราชการร่วมด้วยชุมชนต่อสังคม มีองค์ประกอบ 7 ด้าน ได้แก่ การประสานงานให้เกิดความช่วยเหลือแก่ไขปัญหา การนำเสนอข่าวสาร และรายงานเหตุการณ์ การรณรงค์ส่งเสริมให้คนดีสังคมดีมีน้ำใจร่วมด้วยชุมชน การชาร์งรักษาศิลปวัฒนธรรม การคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมวินัยสาธารณะ และการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และคหบดี ผลกระทบชั้น การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดสอบสอบถามและสัมภาษณ์

ผลการศึกษาพบว่า 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มด้วยช่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 38 ปี การศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/รับจ้าง มีรายได้ 10,001 บาทขึ้นไป และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร 2) พฤติกรรมการรับฟังรายการร่วมด้วยชุมชน ของกลุ่มด้วยช่างส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นสมาชิกของรายการ ติดตามรายการมา 1-2 ปี เปิดรับฟังรายการทุกวัน ในขณะเดียวกันและฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจเพื่อรู้เท่าทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เคยมีส่วนร่วมในการแจ้งเหตุกับรายการร่วมด้วยชุมชน กลุ่มด้วยช่างชอบและพอใจที่รายการสามารถช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อนได้ 3) ประโยชน์จากการรับฟังรายการของกลุ่มด้วยช่าง เห็นว่ารายการมีประโยชน์มาก ทำให้ได้รับความรู้ ได้ทราบเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือผู้อื่น ฯลฯ 4) บทบาทของราชการร่วมด้วยชุมชนต่อสังคม อยู่ในระดับสูงทึ้งในการพัฒนาและองค์ประกอบรายด้าน 5) ประโยชน์ของการร่วมด้วยชุมชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของราชการ ร่วมด้วยชุมชน ทึ้งในการพัฒนาและองค์ประกอบรายด้าน 6) เพศ การศึกษา อารมณ์ ระยะเวลาในการรับฟัง ความดีในการรับฟัง ลักษณะในการรับฟังรายการ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อบนบทบาทของราชการ ร่วมด้วยชุมชนต่อสังคม โดยเฉพาะเพศชาย ผู้ที่สนใจการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ผู้ที่เป็นพนักงานบริษัท ผู้ที่ติดตามรับฟังรายการ 1-2 ปี ผู้ที่ฟังรายการทุกวัน โดยฟังอย่างตั้งใจตลอดวัน มีความคิดเห็นต่อบนบทบาทของราชการร่วมด้วยชุมชนมากกว่ากลุ่มอื่นๆ

เที่ยนซัย เพียร์วิญูลย์กิจ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับฟัง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ ของผู้ฟังวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน” (FM 96.0 MHz.) ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับฟัง การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับฟังรายการวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน” ของผู้ฟังในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ฟังกับพฤติกรรมการเปิดรับฟังรายการ และการใช้ประโยชน์ ความพึงพอใจจากการเปิดรับฟังรายการ รวมถึงการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับฟังรายการกับการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากการเปิดรับฟังรายการของผู้ฟังรายการวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน” (FM 96.0 MHz) ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ได้ในการศึกษาคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่接收ฟังรายการวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน” (FM 96.0 MHz.) ทำการสุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 400 คน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าครึ่งหนึ่งมีอายุระหว่าง 21-30 ปี มีระดับการศึกษาระดับปริญญามากที่สุด โดยมากประกอบอาชีพบริการ/หนังงานรัฐวิสาหกิจ มีรายได้ต่อเดือนประมาณที่ 5,000-10,000 บาท ด้านพฤติกรรมการเปิดรับฟังรายการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความถี่ในการรับฟังรายการวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน 1-2 วัน/สัปดาห์” โดยมากเป็นการรับฟังรายการน้อยกว่า 3 ชั่วโมง/วัน ซึ่งเป็นผลให้มีระดับของการเปิดรับฟังรายการส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำ คิดเป็นร้อยละ 61.3 ทั้งนี้ก្នុងตัวอย่าง ส่วนมากได้ติดตามรับฟังรายการ มาแล้วมากกว่า 4 ปี ลักษณะการเปิดรับฟังรายการของกลุ่มตัวอย่างจะเลือกรับฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจเท่านั้น ส่วนใหญ่เปิดรับฟังรายการในรอดูน์ ในวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 08.00-10.00น. ร่วมด้วยช่วยกัน เป็นช่วงเวลาที่ก្នុងตัวอย่างเปิดรับฟังรายการมากที่สุด ด้านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับฟังรายการวิทยุ “ร่วมด้วยช่วยกัน” (FM 96.0 MHz.) พบว่าในภาพรวม กลุ่มตัวอย่างได้รับประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับฟังรายการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียด โดยจำแนกเป็นรายข้อแล้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับประโยชน์และความพึงพอใจจากการเปิดรับฟังรายการในการเป็นสื่อกลางที่ตอบให้ความช่วยเหลือ ในระดับมากที่สุด

บุญราดัน อรีชานาฬิภา (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับช่วงสารจากสถานีวิทยุ ชส.100 และการเป็นสมาชิกชุมชน ชส.100 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับฟังสถานีวิทยุ ชส.100 ของคนกรุงเทพฯ ศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วม ในกิจกรรมชุมชน ชส.100 ของสมาชิกชุมชน ชส.100 ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับช่วงสาร และการเป็นสมาชิกชุมชน ชส. เก็บข้อมูลโดยการใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเป็นชาวกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นผู้ใช้รถใช้อนนท์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และขณะขับรถเป็นวิทยุ ฟังรายการจากสถานีวิทยุ

ค่าง ๆ จำนวน 400 คน แบ่งเป็นกลุ่ม ตัวอย่างที่เป็นสามาชิกธรรมน จส.100 จำนวน 250 คน และกลุ่ม ตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นสามาชิกธรรมน จส.100 จำนวน 150 คน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ต่อเดือนมาก กว่า 20,000 บาท ขึ้นไป และมีระดับการศึกษาสูงสุดคือ ปริญญาตรี ในส่วน ของพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากสถานีวิทยุ จส.100 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ติดตามฟังรายการ จากสถานี วิทยุ จส.100 มาเป็นระยะเวลา 4-5 ปี ปกติแล้วฟังรายการ จากสถานีวิทยุ จส.100 ทุกวัน สถานที่ที่ฟัง คือ ฟังขณะอยู่บ้าน หรือขณะเดินทาง ซึ่งส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างจะฟัง รายการจาก สถานีวิทยุ จส.100 ในช่วงเวลาที่คาดว่า จะมีปัญหาการจราจร เช่น จันทร์-ศุกร์ เวลา 05.30-10.00 น. และ 15.00-20.00 น. กลุ่มตัวอย่าง ต้องการฟังสถานีวิทยุ จส.100 คือ การรายงานสภาพการจราจร ที่รวดเร็วและถูกต้อง และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ฟังรายการ จากสถานีวิทยุ จส.100 เพื่อทราบเรื่องที่ดู สนใจเก่านั้น สำหรับรายการที่ก่อให้เกิดความชอบฟังจากสถานีวิทยุ จส.100 จะเห็นว่า การรายงาน สภาพการจราจร เป็นรายการ ที่ก่อให้เกิดความชอบฟังที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสามาชิกส่วนใหญ่ยังมี ระดับการเข้าร่วม ในกิจกรรมของชุมชนในเกณฑ์ต่ำ โดยสรุปจากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์อันได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา การใช้ ประโยชน์จากข่าวสารที่ได้รับ และความพึงพอใจที่มีต่อสถานีวิทยุ จส.100 มีผลต่อการเปิดรับ ข่าวสารจากสถานีวิทยุ จส.100 และการเป็นสามาชิกธรรมน จส.100 การเปิดรับข่าวสารจากสถานี วิทยุ จส.100 มีผลต่อการเป็นสามาชิกธรรมน จส.100 ด้วยรูปแบบ น้อยมาก น้อยกว่า จส.100 เป็น วิทยุเฉพาะ ด้านซึ่งเน้นในเรื่องการให้ข้อมูลข่าวสารการ จราจร ดังนั้น เวลาที่คนส่วนใหญ่ฟังจะเป็นเวลาที่อยู่ ระหว่างการเดินทาง ซึ่งเป็นช่วงที่มีปัญหาการจราจรทั้ง เข้า และ เยี่ยม

วิเคราะห์ ยังกิจการ และคณิ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมการ กำหนดครูปแบบ เนื้อหา และวิธีดำเนินงาน รายการวิทยุเพื่อชุมชนของจังหวัดน่าน โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบ เนื้อหา วิธีดำเนินงาน การมีส่วนร่วม และ ปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มี ผลต่อ “รายการวิทยุชุมชนคนเมืองน่าน” ที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระบวนการแห่งประเทศไทย (สวท. น่าน) รวมทั้งศึกษาความต้องการร่วมกันของประชาชนที่เกี่ยวข้องรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการ ดำเนินงานของ “วิทยุชุมชน” และนำผลการศึกษาที่ได้ทั้งสองส่วนมาศึกษาและปรับเปลี่ยนเพื่อให้ได้ผล การศึกษาเกี่ยวกับ “วิทยุชุมชนตามความต้องการของชุมชน” การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาโดยใช้ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก จากการศึกษาเอกสาร การสังเกตการณ์แบบ ไม่มีส่วนร่วม การจัดประชุมปฏิบัติการ และการสนทนากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 6 ชุมชนใน จังหวัดน่าน โดยได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. รายการวิทยุชุมชนคนเมืองน่านมีความเป็นนาแบบออกเป็น 5 ระยะ โดยมีพัฒนาการ การนี้ส่วนร่วมของประชาชนมานเป็นลำดับขั้นตอนการทั้งระยะที่ 5 ซึ่งเป็นระยะที่มีการแต่งห้อง “คณะกรรมการบริหารชุมชนวิทยุชุมชนคนเมืองน่าน” ขึ้น ตามเจตนาณ์ของ สาท. น่าน และ กรมประชาสัมพันธ์ และ มืออาชีวะสัมภาระซึ่งเป็นด้านแทนชาวกุนชนค่างๆ ในจังหวัดน่าน ซึ่งสาท. น่านเป็นผู้เชิญเข้ามาอบรมการจัดรายการภายใต้ชื่อ “ สามารถรวมวิทยุชุมชนคนเมืองน่าน ” ทำ หน้าที่จัดรายการตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ตั้งแต่เวลา 13.00-15.00น. โดย เรียกองค์กรทั้งสอง ส่วนรวมกันว่า “ชุมชนวิทยุชุมชนคนเมืองน่าน”

2. การนำเสนอสู่แบบรายการของ ” รายการวิทยุชุมชนคนเมืองน่าน ” เป็นรูปแบบ รายการนิตยสารทางอากาศและรูปแบบรายการสัญจร โดยมีเพลงและโฆษณาต้นรายการ โดย เข้าหน้าที่ สาท. มีส่วนในการกำหนดครุภูมิแบบรายการทั้งหมด ส่วนเนื้อหาเป็นเนื้อหาที่มีความ หลากหลายซึ่งเป็นเรื่องราวของชุมชนจังหวัดน่าน เช่น เนื้อหาข่าว เนื้อหาการเกษตร เนื้อหาการ ประชาสัมพันธ์กุ่มองค์กรชุมชน เป็นต้น โดยมีสัดส่วนเนื้อหาของภาครัฐมากกว่าภาคประชาชน และเน้นไปที่การประชาสัมพันธ์มากกว่า การแสดงความคิดเห็นแก่ปัญหาร่วมกัน

3. ปัจจัยเชิงโครงสร้างที่มีผลต่อ ” รายการวิทยุชุมชนคนเมืองน่าน ” แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ปัจจัยเชิงโครงสร้างของวิทยุที่เกิดขึ้นภายในสาท. น่าน คือ การบริหารจัดการ บุคลากร งบประมาณของสาท. น่าน และปัจจัย เชิงโครงสร้างของชุมชนที่เกิดขึ้นภายนอก สาท. น่าน คือ ปัจจัยทางด้านลักษณะของชุมชน วัฒนธรรม ที่มี ประชารัฐ อาทิ การรวมกลุ่ม เป็นต้น

4. ความต้องการของชุมชนที่เกี่ยวกับรูปแบบ เนื้อหา วิธีดำเนินงาน เทคนิคการนำเสนอ และเวลาในการออกอากาศ ของแต่ละชุมชนที่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิถี ชีวิต และความสนใจของชุมชนเป็นหลัก จะนั่นการทาวิทยุชุมชนจึงควรนำเสนอในลักษณะ ครอบคลุมเฉพาะกลุ่มหรือชุมชน ซึ่งจะสนองความต้องการของแต่ละชุมชนได้ และควรมีการ สำรวจความต้องการของชุมชนก่อนการนำเสนอเนื้อหา

5. การนี้ส่วนร่วมของประชาชนใน ” รายการวิทยุชุมชนคนเมืองน่าน ” นี้พัฒนาการมาเป็น ลำดับ ตั้งแต่ขั้นต่ำสุด การนี้ส่วนร่วมในฐานะผู้พิทักษ์ที่มีปฏิกริยาตอบกลับจนถึงการนี้ส่วนร่วมใน ระดับสูงสุดคือ ขั้นของผู้กำหนดนโยบาย แต่ทั้งหมดนั้นต้องขึ้นอยู่กับความเห็นชอบและการ หลักด้ันของสาท. น่านทั้งสิ้น โดยกลุ่มนี้นำชุมชนและชาระการมีส่วนร่วมมากกว่าชาวบ้าน โดย พนักงานในระดับรากหญ้า ซึ่งมีส่วนร่วมเป็นเพียงผู้ฟังมากกว่านี้องอาจซึ่งไม่แน่ใจว่าจะเข้า นามีส่วนร่วมได้อย่างไร

พิมพ์ธรรม อินทรพิมล (2548: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา วิธีการสื่อสารของสถานีวิทยุชุมชน และการสื่อสารแบบนี้ส่วนร่วมของประชาชนเพื่อการพัฒนาชุมชนบ้านจ้ารุ่ง อ.แกลง จังหวัด ราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการสถานีวิทยุชุมชนบ้านจ้ารุ่ง การสื่อสารแบบนี้ส่วนร่วมของผู้พิมพ์รายการ และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน ของสถานีวิทยุชุมชนที่ส่งผลต่อการพิมพ์และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะต่างๆ ที่เผยแพร่ผ่านทางสถานีวิทยุชุมชนบ้านจ้ารุ่ง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึกกับผู้ดำเนินรายการ ผู้พิมพ์รายการ และผู้นำชุมชน จำนวน 43 คน ผลการของวิจัยพบว่า

วิธีการสื่อสารของผู้ดำเนินรายการ ประกอบไปด้วย 1) รูปแบบการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารสองทาง และถักยณาการใช้ภาษาแบบกึ่งทางการ 2) ภาษาที่ใช้ ได้แก่ ภาษากลาง ภาษาราชบุรี และภาษาอีสาน 3) ความน่าสนใจของกรณีเสนอ ได้แก่ การทุ่มไปเรื่องๆ เพลงพื้นบ้าน กลอง สปป. ประเทศไทย การสัมภาษณ์ผู้ร่วมรายการ และความคล่องแคล่ว

ด้านการสื่อสารแบบนี้ส่วนร่วมของผู้พิมพ์รายการ พบว่า 1) ผู้พิมพ์มีส่วนร่วมในฐานะผู้รับสาร ได้แก่ การใช้โทรศัพท์เข้าไปพูดคุยกับข่าวออกอากาศ และการบอกผ่านผู้ดำเนินรายการ 2) ผู้พิมพ์มีส่วนร่วมในฐานะผู้ส่ง/ผู้ผลิต/ผู้ร่วมผลิต ได้แก่ ผู้เข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ส่งสาร ผู้พิมพ์เข้ามามีส่วนร่วม ในฐานะ ผู้ผลิต หรือผู้ดำเนินรายการ และผู้พิมพ์เข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ร่วมผลิต 3) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้รับการเผยแพร่ผ่านทางวิทยุชุมชนบ้านจ้ารุ่ง ได้แก่ การมีส่วนร่วมในขั้นช่วยงานทั่วไป และการมีส่วนร่วมในขั้นวางแผนกำหนดครุภาระแบบกิจกรรม

ด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของสถานีวิทยุชุมชนที่ส่งผลต่อการพิมพ์วิทยุชุมชนบ้านจ้ารุ่ง ได้แก่ ความรู้สึกเป็นเจ้าของ การเป็นสื่อถูกชุมชน การได้รับผลประโยชน์ วิทยุชุมชนเป็นเรื่องใกล้ตัว ผู้ดำเนินรายการเป็นคนในชุมชน ประชาชนมีทักษะที่ต้องชุมชนและรายการของสถานีวิทยุชุมชนสอดคล้องกับอาชีพและวิถีชีวิตร่องคันในชุมชน

ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ได้รับการเผยแพร่ผ่านทางวิทยุชุมชน บ้านจ้ารุ่ง ได้แก่ ความรู้สึกว่าวิทยุชุมชนเป็นของคนในชุมชน อ沓กช่วยเหลือเป็นการตอบแทน ความสามัคคีในชุมชน ผู้นำชุมชน และความต้องการให้สถานีวิทยุชุมชนบ้านจ้ารุ่ง และวิทยุชุมชนเป็นที่รักกماอย่างยิ่ง

สรุปทั้ง ปุษพันธ์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมแก่ไปปฐมฯ ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะสถานีวิทยุชุมชนร่วมคัวช่วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการใช้สื่อวิทยุชุมชนของผู้พิมพ์ที่มีส่วนร่วมแก่ไปปฐมฯ ในรายการร่วมคัวช่วยกัน รวมทั้งศึกษาอีกปัจจัยที่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมแก่ไปปฐมฯ

ในรายการร่วมด้วยช่วงกัน โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนผู้พิพากษ์ที่มีส่วนร่วมในรายการร่วมด้วยช่วงกันที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบช่วงเวลา ได้แก่ ผู้พิพากษ์ที่มีส่วนร่วมในรายการร่วมด้วยช่วงกันตามบันทึกทางเอกสารของราชการร่วมด้วยช่วงกันประจำเดือนกันยายน พ.ศ.2542 จำนวน 140 คน โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปรอิสระ เกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล พฤติกรรมการใช้สื่อวิทยุชุมชน และปัจจัยภายนอก ได้แก่ การรักถูง โดยบุคคล และช่องทางการติดต่อสื่อสาร กับระดับการมีส่วนร่วมซึ่งเป็นตัวแปรตามนี้

1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การเป็นสามาชิกกลุ่มทางสังคม ความเชื่อถือในรายการร่วมด้วยช่วงกัน มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย การเป็นสามาชิกกลุ่มทางสังคม ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี และระดับความเชื่อถือในรายการร่วมด้วยช่วงกันอยู่ในระดับสูงจะมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในระดับสูง โดยให้ความช่วยเหลือ ชุดเกิดเหตุและเข้าร่วมโครงการต่างๆของรายการร่วมด้วยกัน ด้านแรงจูงใจทางจิตวิทยาทาง สังคมพบว่าแรงจูงใจมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาในรายการร่วมด้วยช่วงกัน ได้แก่ ความต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของสังคม ต้องการช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และต้องการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยเฉพาะต้องการตอบสนองต่อระดับแรงจูงใจทางจิตวิทยา ได้แก่ ความต้องการความภาคภูมิใจแก่ตนเองและวงศ์รุกุล ส่วนอาชญากรรม รายได้ และภูมิลำเนา ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาในรายการร่วมด้วยช่วงกัน

2) พฤติกรรมการใช้สื่อวิทยุชุมชน ได้แก้วัตถุประสงค์ ระยะเวลา และความตื่นในการติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ประโยชน์ที่ได้รับจากสถานีวิทยุชุมชนช่วง “ร่วมด้วยช่วงกัน” และ “การรายงานข่าวสารสาธารณะ” รวมทั้งระดับความพึงพอใจที่ได้รับจากการฟังรายการ มีผลต่อระดับมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในรายการร่วมด้วยช่วงกัน ผลการศึกษาพบว่าผู้พิพากษาอยู่ตัวอย่างที่ติดตามฟังรายการเป็นระยะเวลานาน และเปิดฟังบ่อยๆอีกต่อเนื่อง และผู้ฟังกลุ่มตัวอย่างที่มีวัตถุประสงค์ในการเปิดรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันเพื่อต้องการมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ รอบตัว ก็จะมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาในระดับสูง โดยการให้ความช่วยเหลือ ชุดเกิดเหตุ และเข้าร่วมในโครงการของรายการร่วมด้วยช่วงกัน ประโยชน์ที่ผู้พิพากษาได้รับจากการรายการช่วงอื่น

3) ปัจจัยเกี่ยวกับช่องทางการสื่อสาร พบว่าผู้พิพากษาอยู่ตัวอย่างที่ใช้ช่องทางการสื่อสารแบบทางเดียวหรือมีการตอบกลับล่าช้ากันด้วยกัน มีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือ ชุดเกิดเหตุและเข้าร่วมในโครงการของรายการร่วมด้วยช่วงกันมากกว่าผู้พิพากษาอยู่ตัวอย่างที่ใช้ช่องทางการสื่อสารแบบ

สองทางที่มีการได้ตอบกันที่ระบุว่างผู้สนใจนี้ต้องรอนานและคิดค่อนข้างมาก ส่วนการจูงโดยบุคคลไม่เป็นผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาในราชการร่วมด้วยกัน.

อนุตรา พระดี (2545 : บกคดย๐) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการรายการวิทยุชุมชนของผู้พึงในเขตปริมณฑลของกรุงเทพมหานคร โดยมีตัวอยุ่ประสงค์ เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความต้องการรายการวิทยุชุมชนในด้านต่างๆ ได้แก่ ความต้องการเนื้อหารายการ รูปแบบรายการ เวลาในการออกอากาศ ความถี่และความยาวของรายการ รวมทั้งศึกษาถึงความต้องการ คุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการวิทยุชุมชนของผู้พึงในเขตปริมณฑลของกรุงเทพฯ ได้แก่ จังหวัดปทุมธานี นครปฐม สมุทรปราการ สมุทรสาคร และ นนทบุรี โดยศึกษาถึงความต้องการที่ระบุว่าต้องออกอากาศ ประจำคราวสำคัญ ได้แก่ เทศ อาท อาทิพ ศึกษา และรายได้ของประชาชนในเขตปริมณฑลของกรุงเทพฯ กับความต้องการรายการวิทยุชุมชน และคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการวิทยุชุมชน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยศึกษาอยู่ตัวอย่างที่อาชีวศึกษาในเขตปริมณฑลของกรุงเทพฯ จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 21-30 ปี การศึกษาอยู่ ในระดับมัธยมศึกษาและ ปวช. ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพ่อครัวหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้อยู่ในระดับต่ำคือ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่ติดตามการรับฟังรายการวิทยุโดยทั่วไป กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะฟังวิทยุเป็นประจำทุกวันเฉลี่ยวันละ 2-4 ชั่วโมง มักจะฟังในช่วงเวลา 9.00-10.00 น. ช่วงบ่ายที่มักจะฟังวิทยุช่วงเวลา 16.00-17.00 น. และช่วงค่ำที่มักจะฟังวิทยุช่วงเวลา 21.00 น. เป็นต้น ไปโดยรายการที่ฟัง จะเป็นรายการประเภทบันเทิงมากที่สุด ส่วนตัวนความต้องการรายการวิทยุชุมชนพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการเนื้อหารายการเกี่ยวกับธุรกิจค้าขายและงานบริการ จากสังคมส่วนการนำเสนอเสนอเนื้อหาส่วนใหญ่ต้องการเนื้อหาที่มาจากการท่องเที่ยน ส่วนใหญ่ต้องการเนื้อหาประเภทข่าวและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และ ไม่ต้องการให้มีโฆษณาในรายการวิทยุชุมชน ส่วนตัวนี้รูปแบบรายการส่วนใหญ่ต้องการให้วิทยุชุมชนมีรูปแบบนิตยสารทางอากาศ มีความยาว 1 ชั่วโมง โดยให้ออกอากาศในช่วงค่ำ(18.00 น. เป็นต้นไป) ของทุกวัน ส่วนผู้ดำเนินรายการ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากต้องการผู้ดำเนินรายการ 2 คน เพศชาย 1 คน และเพศหญิง 1 คน ด้านความต้องการด้านคุณสมบัติของผู้ดำเนินรายการวิทยุ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากต้องการผู้ดำเนินรายการที่มีมนุษย์สัมพันธ์ ดีกับคนในชุมชนและเพื่อนร่วมงาน ควรเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ ต้องมีน้ำเสียงเป็นกันเองกับคนฟัง ทั้งการอ่าน การเล่าเรื่องหรือทุกคุณ เพื่อการสื่อสารที่น่าสนใจ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้การสำรวจเพื่อศึกษา พฤติกรรม การรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจ โดยการให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถาม ตามแบบสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ซึ่งเป็นคำถามแบบปิดๆ เปิดๆ และป้ายเปิดเพื่อให้เสนอข้อคิดเห็น และขอเสนอแนะ โดยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ศึกษาจากเอกสาร ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากหนังสือ วารสาร เอกสารทางวิชาการ สิ่งพิมพ์ต่างๆ วิทยานิพนธ์ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและการถุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ ผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง ผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 240 คน จากการบันทึกข้อมูลของทางสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วงกัน ตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551

วิธีการถุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 240 คน ใช้วิธีการถุ่มตัวอย่างแบบ โควตา (Quota Sampling) ตามบัญชีรายชื่อจากการบันทึกข้อมูลของทางสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วงกัน ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 31 ธันวาคม พ.ศ. 2551 โดยจัดแบ่งเป็นเดือนต่าง 12 เดือนหากนั้นใช้วิธีการคัดเลือก โดยถุ่มจับฉลากจากบัญชีรายชื่อแต่ละเดือนให้ได้กลุ่มตัวอย่างเดือนละ 20 คน จนครบ 240 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบนี้โครงสร้างชั้งผู้ชี้ให้สร้างขึ้นเอง

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ใช้วิธีการสร้างเครื่องมือจากการค้นคว้าจากแนวความคิดและงานวิจัยที่ใกล้เคียง เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครอบคลุมมากที่สุด

2. นำข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้า มากำหนดประเด็นคำถาม เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบนี้โครงสร้าง ชั้งผู้ชี้ให้กำหนดประเด็นคำถามไว้ล่วงหน้า โดยให้อยู่ในขอบข่ายของประเด็นที่ต้องการศึกษาเพื่อตอบปัญหาการวิจัย

3. สร้างแบบสัมภาษณ์ ซึ่งแก้ไขให้ได้คุณภาพ สำหรับใช้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่รับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ที่เคยติดต่อเข้ามาที่สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน โดยมีการบันทึกรายละเอียดไว้ ซึ่งแบบสัมภาษณ์นี้ทั้งคำถามปลายปีก และ ปลายเปิด แบบนี้ตัวเลือกตอบ เพื่อสะควรต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล ขณะสัมภาษณ์ผู้ชี้ให้เป็นผู้บันทึกข้อมูลให้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยออกแบบให้จำกัดต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่แบ่งตามลักษณะทางประชาราษฎร์ ได้แก่ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา อารมณ์ รายได้ คำ답เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับฟังรายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ความถี่ในการรับฟัง ระยะเวลาในการรับฟัง วัตถุประสงค์ในการรับฟัง และลักษณะของการเปิดรับฟัง เป็นคำถาม เป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของรูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกัน กับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

- คำถามความคิดเห็นต่อรูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกันที่ทำให้เกิดการนี้ ส่วนร่วม นี้คือตอบให้เดือด คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 1 ข้อ

การวัดตัวแปรและเกณฑ์การให้ค่าระดับตัวแปรของแบบสัมภาษณ์ส่วนนี้ เป็นการประเมินค่าแบบ ໄลเดอร์ กะเกล ในชื่อความนี้ให้เลือกตอบได้ 5 ระดับซึ่งแบ่งค่าระดับคะแนน เป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	แทนค่า	5	คะแนน
มาก	แทนค่า	4	คะแนน
ปานกลาง	แทนค่า	3	คะแนน
น้อย	แทนค่า	2	คะแนน
น้อยที่สุด	แทนค่า	1	คะแนน

จากความเห็นด้านรูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคุยช่วยกัน ที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมคุยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร โดยจะนำคะแนนตอนที่ 3 ข้อ 1 นี้ มารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย

โดยกำหนดให้แต่ละช่องของค่าเฉลี่ยนี้ช่วงห่างในแต่ละหน่วยเท่าๆ กัน ซึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายดังต่อไปนี้

คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำที่สุด

จำนวนชั้น

$$= \underline{5-1}$$

5

$$= \quad 0.8$$

แปลความหมายของระดับคะแนน ได้ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคุยช่วยกัน จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ในระดับมากที่สุด

- ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคุยช่วยกัน จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ในระดับมาก

- ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคุยช่วยกัน จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ในระดับปานกลาง

- ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคุยช่วยกัน จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ในระดับน้อย

- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคุยช่วยกัน จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ในระดับน้อยที่สุด

- ค่า datum ด้านรูปแบบการนำเสนอ ที่ทำให้ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์บอกมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม กับรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าตอบให้เลือกตอบ จำนวน 1 ข้อ

ตอบที่ 4 เป็น datum เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ที่ใช้รายการวิทยุร่วมด้วย ช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งออกเป็น datum ด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ค่า datum ด้านความถี่ ของพฤติกรรมการมีส่วนร่วม แบ่งออกเป็นแบบเลือกตอบ 7 ข้อ

เกณฑ์ในการให้คะแนนพฤติกรรม ของการมีส่วนร่วมในรายการร่วมด้วยช่วยกันที่ผู้ตอบ datum เคยกระทำหรือกระทำอยู่ หรือตามความอธิบายการกระทำโดยผู้ศึกษาได้แบ่งเป็น 5 ระดับของตัวแปร

เกณฑ์ในการให้คะแนน เรียงจากมากที่สุดไปน้อยลงที่สุด ดังต่อไปนี้

4 คะแนน หมายถึง บ่อยที่สุด หรือมีส่วนร่วมแบบทุกวัน

3 คะแนน หมายถึง ค่อนข้างบ่อย หรือมีส่วนร่วมเกือบทุกอาทิตย์

2 คะแนน หมายถึง ปานกลาง หรือ บางครั้งบางคราว อัตรา 1 ครั้งต่อเดือน

1 คะแนน หมายถึง ไม่บ่อยนัก หรือ มีส่วนร่วมมากกว่า 1 เดือนขึ้นไปต่อครั้ง

0 คะแนน หมายถึง ไม่เคยมีส่วนร่วมเลย

โดยกำหนดให้แต่ละช่วงของกลุ่มคะแนนค่าเฉลี่ยมีช่วงห่างในแต่ละหน่วยเท่าๆ กัน ซึ่งมีเกณฑ์การแปลงความหมายดังต่อไปนี้

คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำที่สุด

จำนวนชั้น

$$= \underline{4-0}$$

5

$$= 0.8$$

แปลความหมายของระดับคะแนน ได้ดังนี้

- ค่าเฉลี่ย 3.21 – 4.00 หมายถึง ความอธิบายการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ที่ใช้รายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับมากที่สุด

- ค่าเฉลี่ย 2.41 – 3.20 หมายถึง ความอธิบายการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ที่ใช้รายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับมาก

- ค่าเฉลี่ย 1.61 – 2.40 หมายถึง ความอธิบายการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ที่ใช้รายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับปานกลาง

- ค่าเฉลี่ย 0.81 – 1.60 หมายถึง ความถี่ของการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้พิกรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับน้อย

- ค่าเฉลี่ย 0.00 – 0.80 หมายถึง ความถี่ของการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้พิกรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร ในระดับน้อยที่สุด

- คำถามค้านลักษณะของปัญหา ต่อการมี ส่วนร่วมในระดับ ต่างๆ คำถามเป็นแบบเลือกตอบ จำนวน 9 ข้อ โดยในแต่ละคำถามจะมีคำตอบให้เลือกตอบ 4 ระดับ ได้แก่ ระดับ 3 ระดับ 2 ระดับ 1 และ ไม่เคยมีส่วนร่วมเลย (เลือกตอบได้นากกว่า 1 คำตอบ)

ระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์หรือส่งข้อความ (SMS) นาขั้งรายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกันเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็นกับการเปิดประดีนของทางรายการ การถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ การส่งเสริมเชิญ ยกย่องคนที่ทำความดีที่สมควรนำมาเป็นแบบอย่างผ่านรายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน

ระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุคุณเหตุร้าย เดือนภัยที่อาจเกิดกับผู้พิกรและหนูนาก การให้คำแนะนำ ให้กำลังใจผู้ที่ขอความช่วยเหลือผ่านรายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน

ระดับ 3 ได้แก่ การสละทรัพย์สินส่วนตัว การให้เชื้อปุ่มกรรไศ ลดเวลา ลดแรงงาน เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับเดือดร้อน การลงมือเข้าช่วยเหลือยังชุมชนเกิดเหตุช่วยคนเอง และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกันขึ้นชื่น

ระดับ 4 ได้แก่ ไม่เคยมีส่วนร่วมเลย

โดยศูนย์ข่าวเสนอข้อมูลในรูปของความถี่ และร้อยละ โดยแยกการมีส่วนร่วมในแต่ละระดับ ได้แก่ ระดับ 1 ระดับ 2 และ ระดับ 3 ซึ่งจำแนกตามลักษณะปัญหาที่กลุ่มคุ้มอย่างได้มีส่วนร่วมกับรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ ๕ แนวทางและข้อเสนอแนะ ซึ่งจะเป็นคำถามปลายเปิดให้เสนอแนะแนวทางและการปรับปรุง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบความ ตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

ขั้นที่ 1 การหาความตรง เมื่อสร้างเครื่องมือเสร็จ ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อขอคำปรึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบแก้ไขดูพิจารณาเนื้หาของแบบสัมภาษณ์ ว่าจะครอบคลุมเนื้อหาที่ศึกษาและสอดคล้องกับปัญหาน้าวิจัยหรือไม่ ซึ่งเป็นการทดสอบความตรงของเนื้อหา ก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

ขั้นที่ 2 การหาความเรื่องมัน หลังจากนี้ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุง แล้วนำไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะ ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเป้าหมายใน การศึกษาจริงจำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบความเรื่องมันของเครื่องมือ โดยคำนวณ หาค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟ่าของ cronbach บاق ได้ค่าความเรื่องมันของแบบสัมภาษณ์เท่ากับ 0.932 ดังนี้แบบสัมภาษณ์ชุด นี้มีความเชื่อถือได้

ขั้นที่ 3 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแก้ไขจนสมบูรณ์มาจัดพิมพ์เป็นแบบสัมภาษณ์ที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้ผู้วิจัย เลือกใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เป็นวิธี หลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการ โทรศัพท์ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเป็นราชบุคคล โดยผู้วิจัย เป็นผู้บันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ในแบบสัมภาษณ์เอง โดยมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเป็นผู้โทรศัพท์ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นเข้ารายชื่อที่ได้บันทึกไว้และหมายเลขโทรศัพท์ไว้ในแบบสัมภาษณ์ ในการสัมภาษณ์อาจไม่ต้องเรียงลำดับผู้ใด ก่อนหรือหลัง ขึ้นอยู่กับความพร้อมและความสะดวกของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากใช้สมาร์ตโฟนในการรับขี่ ข่าวด้วยตนเอง หรือติดภารกิจเร่งด่วน ผู้วิจัยได้นัดหมายเวลาที่กลุ่มตัวอย่างสะดวกเพื่อโทรศัพท์ กลับไปสัมภาษณ์อีกรอบหนึ่ง

ขั้นเริ่มสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะถามความพร้อม ที่สะดวกในการให้สัมภาษณ์ เมื่อจากผู้วิจัยได้ มีการทดลองใช้จริง โดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 10-15 นาที หากไม่สำเร็จหัวข้อของการ สัมภาษณ์ วัดอุปражะสัมภาษณ์ให้กลุ่มตัวอย่างได้ทราบ เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างเห็น ความสำคัญและพร้อมให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุด

ขั้นสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเลือกใช้ห้องทำงานของสถานีวิทยุราชการร่วมคัวช่วยกัน อาคาร ไอ. เอ็น.เอ็น.นัลตันเดีย กรุงเทพฯ ตั้งอยู่เลขที่ 287/195 ซอยรามคำแหง 21 แขวงวังทองหลาง เขตวัง ทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310 ซึ่งเป็นห้องที่ไม่มีเสียงรบกวนในขณะสัมภาษณ์ เตรียม โทรศัพท์พร้อม โดยผู้วิจัย ได้ตั้งใจฟังและป้อนคำถามตามโครงสร้างของแบบสอบถามตามจังหวะ ของการตอบของกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นบันทึกข้อมูลและสืบสุ่มการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ระยะเวลาของการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือน มีนาคม- เมษายน พ.ศ. 2552 จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผลและวิเคราะห์ในกระบวนการต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

สถิติบรรยาย (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการรับฟังรายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึงข้อเสนอแนะที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อรายการร่วมด้วยช่วยกัน

สถิติเชิงอนุนาณ (Inferential Statistics) ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัยเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ ของตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตามในสมมติฐานต่างๆ โดยคำนึงถึงความหมายสมของระดับการวัดตัวแปรต่างๆ ได้แก่ วิธีทดสอบแบบ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวน ไคสแควร์ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

เสนอผลการวิจัยโดยย่อແນกອอกเป็น 7 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปตามลักษณะทางประชาราฐศาสตร์
ตอนที่ 2	พฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร
ตอนที่ 3	รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร
ตอนที่ 4	การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม
ตอนที่ 5	การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม
ตอนที่ 6	ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอรายการกับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม
ตอนที่ 7	แนวทางและข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปตามลักษณะทางประชากรศาสตร์

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลทางลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างที่รับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร (n = 240)

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	167	69.6
หญิง	73	30.4
รวม	240	100.0
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	10	4.2
25 – 35 ปี	57	23.8
36 – 45 ปี	92	38.3
46 – 55 ปี	57	23.8
มากกว่า 55 ปี	24	10.0
รวม	240	100.0
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	75	31.3
มัธยมศึกษา	65	27.1
ปวช. หรือ ปวส.	30	12.5
ปริญญาตรี	63	26.3
ปริญญาโท	6	2.5
สูงกว่าปริญญาโท	1	0.4
รวม	240	100.0

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะทางประชาราตนิรดี	จำนวน	ร้อยละ
4.อาชีพ		
รับราชการ	6	2.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	11	4.6
พนักงานบริษัทเอกชน	52	21.7
ขับรถแท็กซี่/รถรับจ้างสาธารณะ	48	20.0
แม่บ้าน/เกษตร	12	5.0
ผู้ประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขาย/รับจ้างทั่วไป	102	42.5
นักเรียน นักศึกษา /ไม่ได้ประกอบอาชีพ	9	3.8
รวม	240	100.0
5. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	73	30.4
10,000 - 20,000 บาท	112	46.7
20,001 – 30,000 บาท	19	7.9
30,001 – 40,000 บาท	9	3.8
40,001 – 50,000 บาท	8	3.3
มากกว่า 50,000 บาท	15	6.3
ไม่มีรายได้	4	1.7
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้สังกัดรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 69.6 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 30.4 มากที่สุดนิยมอายุระหว่าง 36 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 25 – 35 ปี อัญมณีระดับประเมินศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา อัญมณีระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 27.1 ส่วนมากประกอบอาชีพอิสระ/ค้าขาย/รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 21.7 มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาไม่มีรายได้ ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.4

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 แสดงจำนวน และร้อยละ ของการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร (n = 240)

พฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน	จำนวน	ร้อยละ
ความยาวนาน ของการติดตามรับฟังรายการ		
ไม่เกิน 2 ปี	36	15.0
2 ปี ถึง 5 ปี	66	27.5
มากกว่า 5 ปี	138	57.5
ระยะเวลาของ การติดตามรับฟังรายการ		
น้อยกว่า 1 ชม./วัน	47	19.6
1 - 2 ชม./วัน	78	32.5
3 - 4 ชม./วัน	34	14.2
5 - 6 ชม./วัน	46	19.2
เวลาไม่แน่นอน	35	14.6
วันที่ติดตามรับฟังรายการ		
วันจันทร์ – วันศุกร์	44	18.3
วันเสาร์ – อาทิตย์	32	13.3
วันจันทร์ – วันอาทิตย์(ฟังทุกวัน)	163	68.3
ช่วงเวลาของ การติดตามรับฟังรายการ		
เวลา 07.30 – 12.30 น.	64	26.7
เวลา 13.00 – 18.00 น.	24	10.0
เวลา 19.30 – 00.00 น.	68	28.3
เวลา 00.01 – 07.00 น.	28	11.7
เวลาไม่แน่นอน	56	23.3

ตารางที่ 2 (ต่อ)

พฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วงกัน	จำนวน	ร้อยละ
สถานที่ที่คิดความรับฟังรายการ		
บ้าน	60	25.0
ที่ทำงาน	18	7.5
ขณะขับรถ/ระหว่างเดินทาง	162	67.5
รับฟังรายการวิทยุประเภทอื่นนอกจากรายการร่วมด้วยช่วงกัน		
1. ไม่ได้ฟัง	85	35.4
2. ประเภทช่าวสาร ความรู้	35	14.6
3. ประเภทบันเทิง	58	24.2
4. ประเภทเพื่อบริการสาธารณะ เช่น จส.100 สาพ.91	62	25.8
ช่องทางของการติดต่อสื่อสารกับรายการ		
1. ติดต่อสื่อสารแบบเร่งด่วน	234	97.5
2. ติดต่อสื่อสารแบบไม่เร่งด่วน	6	2.5
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ติดตามรับฟังรายการ มากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาได้แก่รับฟังรายการ 2 ปี ถึง 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.5 โดยฟังรายการเฉลี่ยต่อวัน 1-2 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาได้แก่รับฟังรายการน้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ส่วนใหญ่รับฟังรายการในวันจันทร์ – วันอาทิตย์ (ฟังทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมาได้แก่รับฟังรายการในวันจันทร์ – วันศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 18.3 และรับฟังรายการช่วงเวลา 19.30 – 00.00 น. คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมาได้แก่รับฟังช่วงเวลา 07.30 – 12.30 น. คิดเป็นร้อยละ 26.7

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดความรับฟังรายการขณะขับรถ/ระหว่างเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 67.5 นอกจากคิดความรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันแล้วกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ไม่ได้ฟังรายการประเภทอื่นและคิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมาได้แก่รับฟังรายการวิทยุประเภทบริการสาธารณะ เช่น จส.100 สาพ.91 และรับฟังรายการวิทยุประเภทบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 25.8 และ 24.2 ตามลำดับ และส่วนใหญ่คิดต่อสื่อสารกับรายการแบบเร่งด่วน ได้แก่ โทรศัพท์ ส่ง SMS และวิทยุชั้นประชารัฐ CB 245 คิดเป็นร้อยละ 97.5

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของ ลักษณะการของรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ลักษณะของการคิดความรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. พึงทดลองอย่างตั้งใจ	88	36.7
2. พึงเฉพาะเรื่องที่สนใจของแล้วเป็นกิจกรรมนั้น และพึง เนพาะผู้ดำเนินรายการที่รีบเร้น	24	10.0
3. เปิดพึงสนใจเบรกแล้วปีบิน	13	5.4
4. พึงเพลินๆ เสนอionเป็นเพื่อน	115	47.9
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่าก่อรุ่นด้วยช่วยคิดความรับฟังรายการ พึงเพลินๆ เสนอionเป็นเพื่อนมากที่สุด กิตเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมาได้แก่ พึงทดลองอย่างตั้งใจ กิตเป็นร้อยละ 36.7

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของ วัสดุประสงค์ของรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

วัสดุประสงค์ของการรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน	จำนวน	ร้อยละ
1. รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น และไม่ตกช้า	146	60.8
2. นำเข้ามูล เกร็คความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ และบอกต่อผู้อื่น	48	20.0
3. อذاกรณีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ	25	10.4
4. ขอบความหลากหลายของการนำเสนอ ข่าวสาร ใกล้ตัว แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ และ เตือนภัยสังคม	21	8.8
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่าก่อรุ่นด้วยช่วยส่วนใหญ่คิดความรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันเพื่อรู้เท่าทันเหตุการณ์ ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น และไม่ตกช้า กิตเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมาได้แก่คิดความรับฟังเพื่อนนำเข้ามูล เกร็คความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ และบอกต่อผู้อื่น กิตเป็นร้อยละ 20.0

ตอนที่ 3 รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคัวชี้วัดกันในเขตกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นด้านรูปแบบการนำเสนอ ที่จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วม ของผู้พึงรายการร่วมคัวชี้วัดกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็น	ชั้นเรียน และร้อยละ					\bar{X}	S.D.
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด		
รูปแบบการนำเสนอ ที่ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม	122 (50.8)	98 (40.8)	18 (7.5)	-	2 (0.80)	4.41	0.70

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นโดยรวมว่ารูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมคัวชี้วัดกันจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณา ค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเห็นว่ารูปแบบการนำเสนอของรายการทำให้เกิดการมีส่วนร่วมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละของ รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกันที่กลุ่มตัวอย่างชอบและอยากร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้พิจารณาร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

รูปแบบของการนำเสนอ	จำนวน	ร้อยละ
1. รูปแบบรายการพูดคุยกับผู้พิจารณา	36	15.0
2. รูปแบบรายการสนทนา และสัมภาษณ์	84	35.0
3. รูปแบบรายการนิตยสารทางอาชญาและประเภทข่าว	28	11.7
4. รูปแบบรายการประเภทบริการสาธารณะ	92	38.3
รวม	240	100.0

จากตารางที่ 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างชอบรูปแบบการนำเสนอรายการประเภทบริการสาธารณะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาได้แก่ รูปแบบรายการสนทนาและสัมภาษณ์ คิดเป็นร้อยละ 35.0

ตอนที่ 4 การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและค่าเฉลี่ยของการมีส่วนร่วมในระดับต่างๆ จำนวนความลี่ของการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างที่พึงรายการร่วมกันช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

การมีส่วนร่วม	ความลี่ของการมีส่วนร่วม					\bar{X}	S.D.
	บ่อ ที่ดูด	ก่อน ขึ้น บ่อ	ปัจ กอน	ให้ก่อ นัก	ให้ก่อ ส่วน ร่วม		
ระดับ 1 ได้แก่							
1) เคยโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น	24 (10.0)	22 (9.2)	31 (12.9)	85 (35.4)	78 (32.5)	1.29	1.28
2) เคยถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์	1 (0.4)	16 (6.7)	17 (7.1)	21 (8.8)	188 (77.1)	0.45	0.92
3) เคยถ่ายความประทับใจ ส่งเสริมบุคคลอื่นทำงานดี	3 (1.3)	2 (0.8)	24 (10.0)	14 (5.8)	197 (82.1)	0.33	0.79
ค่าเฉลี่ยรวมของระดับ 1						0.69	0.84
ระดับ 2 ได้แก่							
4) เคยเข้าสังคม มีจดหมาย แก้ไขศั่นุบำรุงดูดซึ้ง	35 (14.6)	33 (13.8)	39 (16.3)	44 (18.3)	89 (37.1)	1.50	1.47
5) เคยอภิปราย นิจฉารักษ์ แก้ไขศั่นุบำรุงดูดซึ้ง	8 (3.5)	12 (5.0)	29 (12.1)	39 (16.3)	152 (63.3)	0.69	1.08
6) สะท้อนปัญหาความคือครรชน ขอความช่วยเหลือ	5 (2.1)	20 (8.3)	27 (11.3)	65 (27.1)	123 (51.3)	0.83	1.06
7) เคยแนะนำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ	8 (3.3)	22 (9.2)	19 (7.5)	32 (13.3)	159 (66.3)	0.70	1.15
8) เคยให้กำลังใจผู้ที่ประสบความคือครรชน	6 (2.5)	12 (5.0)	17 (7.1)	26 (10.8)	179 (74.6)	0.50	1.00
ค่าเฉลี่ยรวมของระดับ 2						0.84	0.96

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การมีส่วนร่วม	ความต้องการมีส่วนร่วม					\bar{X}	S.D.
	บ่อ ที่สุด	ก่อน ข้าง น้ำ	ปาน กลาง	ไบบ่อ นก	ไบบ่อ ส่วน ร่วม		
ระดับ 3 ได้แก่							
9) เคยให้ข้อมูลอุปกรณ์ ให้ข้อมูลทรัพย์สิน ส่วนตัว แก่ผู้ใดครรัตน	16 (6.7)	22 (9.2)	21 (8.8)	22 (9.2)	159 (66.3)	0.81	1.30
10) เคยถะ หรือบริจาครทรัพย์สิน ส่วนตัว แก่ผู้ใดครรัตน	17 (7.1)	26 (10.8)	48 (20.0)	30 (12.5)	119 (49.6)	1.13	1.33
11) เคยสะสมแรงงานเข้าช่วยเหลือผู้ เดือดร้อน ณ จุดเกิดเหตุ	34 (14.2)	28 (11.7)	36 (15.0)	20 (8.3)	122 (50.8)	1.30	1.52
12) เคยว่ามกิจกรรมต่างๆกันทาง รายการร่วมหัวข้อข้างกัน	16 (6.7)	17 (7.1)	15 (6.3)	15 (6.3)	177 (73.8)	0.67	1.26
ค่านเฉลี่ยรวมของระดับ 3						0.98	1.14
ค่านเฉลี่ยรวมทั้ง 3 ระดับ						0.84	0.98

หมายเหตุ

ระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือส่งข้อความ (SMS) แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ การส่งเสริมเชิงคุณค่า

ระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุค่านเหตุร้าย เตือนภัย การให้คำแนะนำ ให้กำลังใจผู้ที่ขอความช่วยเหลือ

ระดับ 3 ได้แก่ การถะทรัพย์สินส่วนตัว การให้ข้อมูลอุปกรณ์ ผลผลิต สะสมแรงงาน เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับเดือดร้อน การลงมือเข้าช่วยเหลือจังจุดเกิดเหตุด้วยตนเอง และการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ทางสถานวิสาหกิริร่วมหัวข้อข้างกันต่อไป

จากตารางที่ 7 พนวักกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 0.84$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนวัก ด้านที่ 1 ได้แก่ ระดับ 1 กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 0.69$) มีส่วนร่วมนากที่สุด ได้แก่ โทรศัพท์หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.29$) และมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ เล่าความประทับใจ ส่งเสริมบุคคลองค์ ($\bar{x} = 0.33$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ ด้านที่ 1 ได้แก่ ระดับ 1 กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และความคิดเห็น ซึ่งไม่บอญักคิดเป็นร้อยละ 35.4

ด้านที่ 2 ได้แก่ ระดับ 2 กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 0.84$) โดยมีส่วนร่วมมาก ได้แก่ การแจ้งเหตุค่าวันเหตุร้าย ($\bar{x} = 1.50$) อยู่ในระดับน้อย และ กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมน้อย ได้แก่ เคยให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน ($\bar{x} = 0.50$) อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ ด้านที่ 2 ได้แก่ ระดับ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ได้แก่ เคยสะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความช่วยเหลือ โดยมีส่วนร่วมไม่บอญักคิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมา ได้แก่ เคยแจ้งเหตุค่าวันเหตุร้าย มีส่วนร่วมไม่บอญักคิดเป็นร้อยละ 18.3

ด้านที่ 3 ได้แก่ ระดับ 3 กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 0.98$) โดยมีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ เคยสะสมแรงงานเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ ชุมชนเหตุ ($\bar{x} = 1.30$) อยู่ในระดับน้อย และ กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมน้อย ได้แก่ เคยร่วมกิจกรรมต่างๆกับทางราชการร่วมด้วยช่วยกัน ($\bar{x} = 0.67$) อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ ด้านที่ 3 ได้แก่ ระดับ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ได้แก่ สะสมทรัพยากรัฐสินส่วนตัวแก่ผู้เดือดร้อน มีส่วนร่วมป่านกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา ได้แก่ สะสมแรงงานเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ ชุมชนเหตุ มีส่วนร่วมป่านกลาง คิดเป็นร้อยละ 15.0

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของการมีส่วนร่วมในระดับ 1 ระดับ 2 และ ระดับ 3 จำแนกตามลักษณะปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างได้มีส่วนร่วมกับรายการร่วมด้วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ($n = 240$)

(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ค่าตอบ)

ลักษณะของปัญหา	การมีส่วนร่วม					
	ระดับ 1		ระดับ 2		ระดับ 3	
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
1) เคยมีส่วนร่วมในสถานการณ์อุบัติเหตุ เมือง ชุมชน	33	13.8	96	40.0	66	27.5
2) เคยมีส่วนร่วมในสถานการณ์เหตุทะเลาะวิวาท	22	9.2	51	21.3	28	11.7
3) เคยมีส่วนร่วมในสถานการณ์เหตุลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์	12	5.0	44	18.3	39	16.3
4) ถูกหลอกหลวงจากมิจฉาชีพ แก้งดื้นดุ่น	18	7.5	26	10.8	16	6.7
5) แจ้งเบาะแสยาเสพติด	13	5.4	8	3.3	1	0.4
6) แจ้งเบาะแสการทุจริต คอร์รัปชัน	10	4.2	7	2.9	4	1.7
7) อุทกภัย	15	6.3	42	17.5	50	20.8
8) อัคคีภัย	9	3.8	29	12.1	35	14.1
9) วาตภัย ธรรมชาติบดิ ภัยธรรมชาติอื่นๆ	6	2.5	17	7.1	12	5.0
10) รายงานข่าวร้าย แนะนำเส้นทางเลี้ยง	24	10.0	43	17.9	34	14.2
11) รถเตียะ เครื่องชนต์ชัคช่อง	29	12.1	58	24.2	63	26.3
12) ร้องเรียนไม่ได้รับความเป็นธรรม	20	8.3	13	5.4	3	1.3
13) ปัญหาจากระบบสาธารณูปโภค อาทิ น้ำประปา ไฟฟ้าสาธารณูปโภค น้ำประปา น้ำท่วม ป้ายโฆษณา	20	8.3	54	22.5	22	9.2
14) พบรคนหลักหลง	14	5.8	48	20.0	32	13.3
15) แจ้งคนหาย ตามหาญาติ	17	7.1	30	12.5	15	6.3
16) เก็บทรัพย์สินมีค่า/สิ่งของ ได้	12	5.0	36	15.0	40	16.7
17) แสดงความคิดเห็นและแนวทางแก้ไขในการเบิกประเด็นข่าว สังคม	10	4.2	23	9.6	11	4.6
18) บอกอุบัติเหตุ แล้วความประทับใจคือ	9	3.8	16	6.7	14	5.8
19) ถ่ายทอดประสบการณ์ เป็นอุทาหรณ์	11	4.6	18	7.5	10	4.2

จากตารางที่ 8 พนว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในระดับ 1 ระดับ 2 และ ระดับ 3 ในสถานการณ์อุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน รองลงมาได้แก่ สถานการณ์รถเสีย เครื่องยนต์ ขัดข้อง

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละตามลักษณะปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างเคลมมีส่วนร่วม ในสถานการณ์ อุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน พนว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดมีส่วนร่วมในระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุคุ่น เหตุร้าย เดือนกัสสังคม มิจฉาชีพ แก๊งต้มตุ๋นหลอกหลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความ ช่วยเหลือ เดยแแนน้ำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในระดับ 3 ได้แก่ การให้เชื้อปั๊มกรด/กรดพิษสิ่งส่วนตัว แก๊ส เดือดร้อน การสละ หรือบริจาคทรัพย์สินส่วนตัว /สละแรงงานช่วยผู้เดือดร้อน เช้าช่วยเหลือผู้ เดือดร้อน ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับทางราชการร่วมด้วยช่วยกัน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ มีส่วนร่วมในระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอด ประสบการณ์ที่มีประชญาณ เล่าความประทับใจ ส่งเสริมยกย่องคนทำดี คิดเป็นร้อยละ 13.8

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละลักษณะปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างเคลมมีส่วนร่วม ในสถานการณ์รถเสีย เครื่องยนต์ขัดข้อง พนว่ากลุ่มตัวอย่างมากที่สุดมีส่วนร่วมในระดับ 3 ได้แก่ การให้เชื้อปั๊มกรด/ กรดพิษสิ่งส่วนตัว แก๊สเดือดร้อน การสละ หรือบริจาคทรัพย์สินส่วนตัว /สละแรงงานช่วยผู้ เดือดร้อน เช้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับทางราชการร่วม ด้วยช่วยกัน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมา ได้แก่มีส่วนร่วมในระดับ 2 ได้แก่การแจ้งเหตุคุ่น เหตุร้าย เดือนกัสสังคม มิจฉาชีพ แก๊งต้มตุ๋นหลอกหลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความ ช่วยเหลือ เดยแแนน้ำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ มีส่วนร่วมในระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอด ประสบการณ์ที่มีประชญาณ เล่าความประทับใจ ส่งเสริมยกย่องคนทำดี คิดเป็นร้อยละ 12.1

ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม จำแนกตามความยาวนานของการติดตามรับฟัง รายการร่วมคุยช่วยกัน

ความยาวนานของการติดตามรับฟัง รายการร่วมคุยช่วยกัน	ความฉีดของการมีส่วนร่วม		F	P-value
	\bar{X}	S.D.		
ไม่เกิน 2 ปี	1.56	.74	7.850*	0.001
2 ถึง 5 ปี	2.00	.77		
มากกว่า 5 ปี	2.13	.79		
รวม	2.01	.80		

* $p < .05$

จากตารางที่ 9 พบว่าผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการร่วมคุยช่วยกันมีความยาวนานต่างกันมี การมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วจัยทำการทดสอบรายคู่คุณวิธีของเชฟเฟ่ ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ของ การมีส่วนร่วม จำแนกตาม ความ ยาวนาน ของการติดตามรับฟังรายการร่วมคุยช่วยกัน โดยวิธีการทดสอบของเชฟเฟ่

ความยาวนานของการติดตามรับฟัง รายการร่วมคุยช่วยกัน	ไม่เกิน 2 ปี	2 ปี ถึง 5 ปี	มากกว่า 5 ปี	
	ค่าเฉลี่ย	1.56	2.00	2.13
ไม่เกิน 2 ปี	1.56	-	-.44*	-.57*
2 ปี ถึง 5 ปี	2.00		-	-.13
มากกว่า 5 ปี	2.13			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้สูงที่ติดตามรับฟังรายการร่วมคุยช่วงกันไม่เกิน 1 ปี กับ ผู้สูงที่รับฟังรายการ 2 ถึง 5 ปี และ รับฟังมากกว่า 5 ปี มีการนิสั่นร่วมແ Dekต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบการนิสั่นร่วม จำแนกตาม ระยะเวลาของ การติดตามรับฟังรายการร่วมคุยช่วงกัน

ระยะเวลาของ การติดตามรับฟังรายการ ร่วมคุยช่วงกัน	ความเชื่องการนิสั่นร่วม		F	P-value
	\bar{X}	S.D.		
น้อยกว่า 1 ชม./วัน	1.57	.68	16.327*	0.000
1 – 2 ชม./วัน	1.71	.79		
3 – 4 ชม./วัน	2.44	.66		
5 – 6 ชม./วัน	2.39	.65		
ไม่แน่นอน	2.34	.68		
รวม	2.01	.80		

* $p < .05$

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้สูงที่ติดตามรับฟังรายการร่วมคุยช่วงกันในระยะเวลาต่างกัน มีการนิสั่นร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยทำการทดสอบรายคู่ คุณวิธีของเรฟเฟอร์ ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แสดงการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายวัน ของการมีส่วนร่วม จำแนกตาม ระยะเวลาของ การติดตามรับฟังรายการร่วมคุยช่วยกัน โดยวิธีการทดสอบของเรฟเฟ่

ระยะเวลาของการติดตามรับฟังรายการร่วมคุยช่วยกัน	น้อยกว่า	1 – 2 ชม./วัน	3 – 4 ชม./วัน	5 – 6 ชม./วัน	ไม่แน่นอน
	ค่าเฉลี่ย	1.57	1.71	2.44	2.39
น้อยกว่า 1 ชม./วัน	1.57	-	-.13	-.87*	-.82*
1 – 2 ชม./วัน	1.71		-	-.74*	-.69*
3 – 4 ชม./วัน	2.44			-	.05
5 – 6 ชม./วัน	2.39				-
ไม่แน่นอน	2.34				-

* p < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ฟังที่รับฟังรายการน้อยกว่า 1 ชม./วัน และรับฟังรายการ 1 – 2 ชม./วัน กับ ผู้ฟังที่รับฟังรายการ 3 – 4 ชม./วัน 5 – 6 ชม./วัน และ รับฟังรายการในเวลาที่ไม่แน่นอน มีความต่างของการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม จำนวนค่าน ลักษณะของการติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน

ลักษณะของการติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน	กรณีของกรณีร่วม		F	P-value
	\bar{X}	S.D.		
1. พึงพอใจอย่างตั้งใจ	2.23	.67	4.676*	.003
2. พึงพอใจเรื่องที่สนใจแล้วเปลี่ยน คลื่นและพึงพอใจผู้ดำเนินรายการ ที่รื่นชอบ	1.92	.93		
3. เมื่อพึงพอใจเบรกแล้วเปลี่ยนคลื่น	2.23	.83		
4. พึงพอใจเสียงเป็นเพื่อน	1.83	.82		
รวม	2.01	.80		

* p < .05

จากตารางที่ 13 พบว่าผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันที่มีลักษณะของการติดตามรับฟังรายการต่างกัน มีการมีส่วนร่วมแผลงต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้จัดทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของเรฟเฟ่ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ของการมีส่วนร่วม จำแนกตาม ลักษณะ
ของการติดตามรับฟัง รายการร่วมหัวข่าวข่าวกัน โดยวิธีการทดสอบของเรทเทอร์

ลักษณะของการติดตามรับฟัง		1	2	3	4
รายการร่วมหัวข่าวข่าวกัน		ค่าเฉลี่ย	2.23	1.92	2.23
1	2.23	-	.31	.00	.39*
2	1.92		-	-.31	.08
3	2.23			-	.40
4	1.83				-

* $p < .05$

หมายเหตุ	1	หมายถึง	ฟังตลอดอย่างตั้งใจ
	2	หมายถึง	ฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจแล้วเปลี่ยนคดีนั้น และฟังเฉพาะผู้ค้านินรายการ ที่ชื่นชอบ
	3	หมายถึง	เปิดฟังจนเบรกแล้วเปลี่ยนคดีนั้น
	4	หมายถึง	ฟังเพลินๆ เสมือนเป็นเพื่อน

จากตารางที่ 14 พบว่าผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการร่วมหัวข่าวข่าวกัน ในลักษณะฟังตลอด
อย่างตั้งใจ กับผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการในลักษณะฟังเพลินๆ เสมือนเป็นเพื่อน มีการมีส่วนร่วม
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วม จำแนกตาม วัตถุประสงค์ของการศึกตามรับฟัง รายการร่วมคัวช่วยกัน

วัตถุประสงค์ของการศึกตามรับฟังรายการ ร่วมคัวช่วยกัน	ความเข้มของการมี ส่วนร่วม		F	P-value
	\bar{X}	S.D.		
1. รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น	1.92	.78	5.551*	0.001
2. นำหัวข้อมูลเครื่องความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ และบอกต่อ	2.00	.82		
3. อ瑜伽มีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ	2.60	.65		
4. ขอบความหลากหลายของกรณีการนำเสนอ ช่าวสาร ใกล้ตัวและ อ瑜伽แสดงความ กิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์และเดือน กับสังคม	1.95	.74		
รวม	2.01	.80		

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 พบว่าผู้ฟังที่ศึกตามรับฟัง รายการร่วมคัวช่วยกันที่มีวัตถุประสงค์ของการ
ฟังคู่กัน มีการมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้วิจัยทำการทดสอบรายคู่คัวช่วยของ เกรดเพิ่ม ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 แสดงการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ของการมีส่วนร่วม จำแนกตาม วัตถุประสงค์ของการติดตามรับฟังรายการร่ายการร่วมด้วยช่วยกัน โดยวิธีการทดสอบอ้อมของเชฟเพี้ย

วัตถุประสงค์ของการติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน		1	2	3	4
	ค่าเฉลี่ย	1.92	2.00	2.60	1.95
1	1.92	-	-.08	-0.68*	-.03
2	2.00		-	-.60*	.05
3	2.60			-	.65*
4	1.95				-

* p < .05

หมายเหตุ	1	หมายถึง	รู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น
	2	หมายถึง	นำข้อมูลเกร็คความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์และบอกร่อ
	3	หมายถึง	อยากรู้ส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ
	4	หมายถึง	ขอบความหลากหลายของการนำเสนอข่าวสาร ใกล้ตัวและอยากรู้ส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ อ่านหนังสือ ดูวิทยุ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ฯลฯ ให้มากขึ้น

จากตารางที่ 16 พบว่าผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันมีวัตถุประสงค์เพื่อรู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น และรับฟังรายการเพื่อนำข้อมูลเกร็คความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์และบอกร่อ กับผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการเพื่ออยากรู้ส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ มีการมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการเพื่ออยากรู้ส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ กับผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการเพื่อประโยชน์ของความหลากหลาย ของการนำเสนอข่าวสาร ใกล้ตัวและ อยากรู้ส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ อ่านหนังสือ ดูวิทยุ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ ฯลฯ ให้มากขึ้น มีการมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอสารอภิปรายกับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ที่มีรายการร่วมคุยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร (เฉลี่ยวรวมทั้งหมด)

ตารางที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอ กับ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคมของผู้ที่มีรายการร่วมคุยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร (เฉลี่ยวรวมทั้งหมด)

รูปแบบการนำเสนอ	การมีส่วนร่วม					รวม	สถิติทดสอบ χ^2	P-value
	บังคับ ที่สุด	ก่อนข้าง บังคับ	บังคับ กลาง	บังคับ น้อย	บังคับ น้อย มาก			
1.รูปแบบการ ถูกถูกกับผู้ฟัง	8 (22.2)	5 (13.9)	8 (22.2)	10 (27.8)	5 (13.9)	36 (100.0)	50.391*	0.000
2.รูปแบบการ สนทนาและ สัมภาษณ์	11 (13.1)	26 (31.1)	21 (25.0)	22 (26.2)	4 (4.8)	84 (100.0)		
3.รูปแบบ รายการนิตยสาร	9 (32.1)	6 (21.4)	4 (14.3)	6 (21.4)	3 (10.7)	28 (100.0)		
ทางภาษาและ ประเททช่าว่า								
4.รูปแบบ รายการประเภท บริการ	21 (22.8)	10 (10.9)	12 (13.0)	13 (14.1)	36 (20.0)	92 (100.0)		
สาธารณะ								

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 พนบว่า รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมอย่างนี้
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอสิ่งก่อการณ์ที่มีผลต่อส่วนร่วมระดับ 1 ในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ที่มีรายได้ร่วมคัวช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

รูปแบบการนำเสนอ	การมีส่วนร่วม ระดับ 1					รวม	สถิติ ทดสอบ χ^2	P- value
	นัก ศึกษา	ค่อนข้าง นัก	นัก มาก	ไม่นัก นัก	ไม่นัก นักร่วม			
1.รูปแบบการ สื่อสารกับผู้ที่มี	6 (16.7)	8 (22.2)	16 (44.4)	-	6 (16.7)	36 (100.0)	82.148*	0.000
2.รูปแบบการ สนับสนุนและ สัมภาษณ์	17 (20.2)	23 (27.4)	40 (47.6)	-	4 (4.8)	84 (100.0)		
3.รูปแบบ ราชการนิยมสาร	10 (35.7)	6 (21.4)	7 (25.0)	-	5 (17.9)	28 (100.0)		
ทางอาชญาและ ประมาทจ่าว								
4.รูปแบบ ราชการประเพณี บริการ	15 (16.3)	7 (7.6)	14 (15.2)	-	56 (60.9)	92 (100.0)		
สาธารณ								

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 พบว่า รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ ยกย่องเชิดชูคนดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอถักการนี้ส่วนร่วมระดับ 2 ในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้พิการร่วมคัวช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

รูปแบบการนำเสนอ	การนี้ส่วนร่วม ระดับ 2					รวม	สถิติ ทดสอบ χ^2	P- value
	บ่อ น้ำ	ต่อชั่ง น้ำ	ป่า น้ำ	ให้เชื้อ น้ำ	ให้คนน้ำ ส่วนร่วม			
1. รูปแบบการ ชุมชนกับผู้พิพากษา	8 (22.2)	6 (16.7)	11 (30.6)	4 (11.1)	7 (19.4)	36 (100.0)	32.045*	0.001
2. รูปแบบการ สนับสนุนและ สัมภาษณ์	12 (14.3)	23 (27.4)	18 (21.4)	20 (23.8)	11 (13.1)	84 (100.0)		
3. รูปแบบ รายการนิตยสาร ทางอาชญาและ ประเทาฯ	9 (32.1)	5 (17.9)	5 (17.9)	5 (17.9)	4 (14.3)	28 (100.0)		
4. รูปแบบ รายการประเทา บริการ สาธารณะ	23 (25.0)	13 (14.1)	12 (13.0)	93 (9.8)	35 (38.0)	92 (100.0)		

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 พบว่า รูปแบบการนำเสนอถักการนี้ส่วนร่วมระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุคู่วนเหตุร้าย เตือนภัย แก้ไขศั่นศุ่น สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน อ้างมันซึ่งสำคัญทางสถิติที่ระดับ.

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอถกการมีส่วนร่วมระดับ 3 ในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ที่ใช้ราชการร่วมคัวช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

รูปแบบการนำเสนอ	การมีส่วนร่วม ระดับ 3					รวม	สถิติ ทดสอบ χ^2	P- value
	บอร์ด พัฒนา	ก่อนซื้อ	ปัจจุบัน	ไม่เข้า รับ	ไม่เข้า ร่วม			
1. รูปแบบการ พูดคุยกับผู้ที่ใช้	6 (16.7)	9 (25.0)	7 (19.4)	-	14 (38.9)	36 (100.0)	36.182*	0.000
2. รูปแบบการ สนทนาและ ตั้งภาระ	11 (13.1)	27 (32.1)	26 (31.0)	-	20 (23.8)	84 (100.0)		
3. รูปแบบ รายการนิตยสาร ทางอาชญาและ ประมวลข่าว	7 (25.0)	8 (28.6)	6 (21.4)	-	7 (25.0)	28 (100.0)		
4. รูปแบบ รายการประเภท บริการ สาธารณะ	21 (22.8)	11 (12.0)	8 (8.7)	-	52 (56.5)	92 (100.0)		

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 พบว่า รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมระดับ 3 ได้แก่ การสะท้อนพัฒนา ให้เชิง สะท้อนเพื่อช่วยผู้เดินเรื่อง ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรม กับรายการร่วมคัวช่วยกัน อ้างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 7 แนวทางและข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 21 แสดงสรุปผล แนวทางและข้อเสนอแนะ ของผู้รับฟังรายการที่ติดต่อเข้าราชการร่วมคัวช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร ($n = 240$)

แนวทาง และ ข้อเสนอแนะ ของผู้รับฟังรายการร่วมคัวช่วยกัน ในเขต กรุงเทพมหานคร	จำนวน	ร้อยละ
1. ต้องการให้ผู้ฟังจะท่อนปัญหาอออกาฬให้บ่ออกชื่น เปิดสายส่งความคิดเห็น ให้ผู้ฟังนิส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมมากขึ้น	61	25.5
2. ต้องการให้ปรับปรุงสัญญาณออกาฬ ให้รับฟังชัดเจนขึ้น ให้เรื่องสัญญาณ ออกาฬให้รับฟังรายการร่วมคัวช่วยกันพร้อมกันได้ทุกจังหวัด โดยศูนย์กลางอยู่ที่กรุงเทพมหานคร	40	16.6
3. ต้องการให้นำเสนอข่าวสาร สาระความรู้ เกี่ยวกับเยาวชนและการเดือนภัตในรูปแบบต่างๆ แทรกเกร็คความรู้ด้านกฎหมายที่ประชาชนควรรู้ การปฐมนิเทศนากลเมืองศัน อายุร่วม สันภัยผู้ตื้น หรือ ผู้ช่วยราษฎร์ ด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับผู้ฟัง	23	9.6
4. ต้องการให้นำเสนอเหตุคู่วันอย่างรวดเร็ว ในทุกช่องรายการ เพื่อทันต่อการช่วยเหลือ เกาะติดสถานการณ์และรายงานความคืบหน้าให้ผู้ฟังทราบ	18	7.5
5. ต้องการให้ในแผนและประชาสัมพันธ์หมายเลขอรับที่ 1677 ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น เก็บถาวรหมายเลขอรับที่ 1677 ให้มากขึ้นเพื่อความสะดวกในการติดต่อแจ้งเหตุ	14	5.9
6. ต้องการให้แทรกพลัง เพื่อผ่อนคลาย ในเวลาที่เหมาะสม ปรับเปลี่ยนช่องทางช่องรายการให้นำเสนอเนื้อหาสาระมากกว่า ผู้ดำเนินรายการคุยกันเอง ให้ในแผนอีต่อง ให้ดำเนินรายการร่วมคัวช่วยกัน 24 ชั่วโมง	12	5.1

จากตารางที่ 21 พบว่าแนวทางและข้อเสนอแนะของกลุ่มคัวช่วยที่รับฟังรายการร่วมคัวช่วยกัน มากที่สุด ต้องการให้ผู้ฟังจะท่อนปัญหาอออกาฬให้บ่ออกชื่น เปิดสายส่งความคิดเห็น ให้ผู้ฟังนิส่วนร่วมช่วยเหลือสังคมมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาได้แก่ ต้องการให้ปรับปรุงสัญญาณออกาฬ ให้รับฟังชัดเจนขึ้น ให้เรื่องสัญญาณออกาฬให้รับฟังรายการร่วมคัวช่วยกันพร้อมกันได้ทุกจังหวัด โดยศูนย์กลางอยู่ที่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 16.6 และ ต้องการให้นำเสนอข่าวสาร สาระความรู้ เกี่ยวกับเยาวชนและการเดือนภัตในรูปแบบต่างๆ แทรกเกร็คความรู้ด้านกฎหมายที่ประชาชนควรรู้ การปฐมนิเทศนากลเมืองศัน อายุร่วม สันภัยผู้ตื้น หรือ ผู้ช่วยราษฎร์ ด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับผู้ฟัง คิดเป็นร้อยละ 7.5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้พิกราชการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ซึ่งประกอบด้วย ลักษณะทางประชากรศาสตร์ พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ รายการร่วมด้วยช่วยกันในเขต กรุงเทพมหานคร รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกัน และ การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้พิกราชการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร โดย ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้พิกราชการที่ได้ต่อเข้ามาอ้างรายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกันตามบันทึกของทางรายการฯ จำนวน 240 คน และข้อมูลที่ได้จากการวิจัย แบบสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ นำมาวิเคราะห์โดยใช้คอมพิวเตอร์ โดยเนื้อหาในบทที่ 5 ประกอบด้วย

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้พิกราชการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร สรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

จากการสำรวจ พบว่า เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 69.6 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 30.4 มากที่สุดมีอายุระหว่าง 36 - 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาเป็นอายุระหว่าง 25 – 35 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับป्रograms คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมา อยู่ในระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 27.1 มากที่สุดประกอบอาชีพ อิสระ/พ่อแม่/รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อย

ละ 21.7 มีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมา มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.4

2. พฤติกรรมการรับฟังวิทยุและการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดความรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน มากกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา ได้แก่ รับฟังรายการ 2 ปี ถึง 3 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.5 ติดตามรับฟังรายการเฉลี่ยต่อวัน 1-2 ชม./วัน คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมา ได้แก่ รับฟังรายการน้อยกว่า 1 ชม./วัน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ส่วนใหญ่รับฟังรายการในวันจันทร์ – วันอาทิตย์ (ฟังทุกวัน) คิดเป็นร้อยละ 68.3 รองลงมา ได้แก่ รับฟังรายการในวันจันทร์ – วันศุกร์ คิดเป็นร้อยละ 18.3 และรับฟังรายการช่วงเวลา 19.30 – 00.00 น. คิดเป็นร้อยละ 28.3 รองลงมา ได้แก่ รับฟังช่วงเวลา 07.30 – 12.30 น. คิดเป็นร้อยละ 26.7

โดยส่วนใหญ่ คิดความรับฟังรายการขณะขับรถ/ระหว่างเดินทาง คิดเป็นร้อยละ 67.5 การเปิดรับสารจากสถานีวิทยุอื่นนอกเขตการร่วมด้วยช่วยกันแล้ว กลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ในไกด์ฟังรายการประเภทอื่นและ คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมา ได้แก่ รับฟังรายการวิทยุประเภทเพื่อบริการสาธารณะ เช่น จส. 100 สาย 91 และ รายการวิทยุประเภทบันเทิง คิดเป็นร้อยละ 25.8 และ 24.2 ส่วนมาก คิดความรับฟังรายการในลักษณะ ฟังเพลินๆ เสนื่อนเป็นเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 47.9 รองลงมา ได้แก่ ฟังคลอดคออย่างตึงใจ คิดเป็นร้อยละ 36.7 และส่วนใหญ่ คิดความรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันเพื่อรู้เท่าทันเหตุการณ์ ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้นและไม่ตกข่าว คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมา ได้แก่ คิดความรับฟังเพื่อน้ำเสียงบุล เกร็งความรู้ที่ได้นำไว้ประโยชน์ และบอกต่อผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 20.0 และส่วนใหญ่ คิดต่อสื่อสารกับรายการแบบเร่งรัด ได้แก่ โทรศัพท์ ส่ง SMS และวิทยุชั่วขณะ CB 245 คิดเป็นร้อยละ 97.5

3. รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็น โภชรมว่า รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกันจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.41$) เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ คิดเห็นว่า รูปแบบการนำเสนอของรายการทำให้เกิดการมีส่วนร่วมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8

กลุ่มตัวอย่างชอบรูปแบบการนำเสนอแบบรายการประเภทบริการสาธารณะ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมา ได้แก่ รูปแบบรายการสนทนาและดำเนินรายการ คิดเป็นร้อยละ 35.0

4. การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม

กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมเข้าแผนกความดีของการมีส่วนร่วมในภาพรวม อญฯในระดับน้อย ($\bar{x} = 0.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พบว่า ค้านที่ 1 ได้แก่ ระดับ 1 คือ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และคงความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ เเล่ความประทับใจ ส่งเสริมชักจ่อง คนทำดี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 0.69$) ซึ่งที่มีส่วนร่วมนากที่สุด ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และคงความคิดเห็น อญฯในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.29$) และที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุด ได้แก่ เคยเล่าความประทับใจ ส่งเสริมชักจ่องคนดี ($\bar{x} = 0.33$) ซึ่งอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ ระดับ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมนากที่สุด ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และคงความคิดเห็น ซึ่งไม่นับอชนก กิตติเป็นร้อยละ 35.4

ค้านที่ 2 ได้แก่ ระดับ 2 คือ การแจ้งเหตุค่วนเหตุร้าย เดือนกันยายน นิจารีพ แก้ดันดุน หลอกหลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความช่วยเหลือ เคยแนะนำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 0.84$) โดยมีส่วนร่วมนากที่สุด ได้แก่ การแจ้งเหตุค่วนเหตุร้าย ($\bar{x} = 1.50$) อญฯในระดับน้อย และ กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมน้อย ได้แก่ การให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน ($\bar{x} = 0.50$) อญฯในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ ระดับ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนากที่สุด ได้แก่ การสะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความช่วยเหลือ โดยมีส่วนร่วมไม่นับอชนก กิตติเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมา ได้แก่ การแจ้งเหตุค่วนเหตุร้าย มีส่วนร่วมไม่นับอชนก กิตติเป็นร้อยละ 18.3

ค้านที่ 3 ได้แก่ ระดับ 3 คือ การให้ข้อมูลกรณี/ทรัพย์สินส่วนตัว แก้ผู้เดือดร้อน การสะท้อนบริจากทรัพย์สินส่วนตัว/สละแรงงานช่วยผู้เดือดร้อน การเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ ชุมชนเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับทางราชการร่วมด้วยช่วยกัน ให้ชักจูนตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 0.98$) โดยมีส่วนร่วมนากที่สุด ได้แก่ การสะท้อนปัญหาความเดือดร้อน เข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ ชุมชนเกิดเหตุ ($\bar{x} = 1.30$) อญฯในระดับน้อย และ กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนร่วมน้อย ได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับทางราชการร่วมด้วยช่วยกัน ($\bar{x} = 0.67$) อญฯในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ ระดับ 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างนากที่สุด ได้แก่ การสะท้อนบริจากทรัพย์สินส่วนตัวแก้ผู้เดือดร้อน มีส่วนร่วมปานกลาง กิตติเป็นร้อยละ 20.0 รองลงมา ได้แก่ การสะท้อนแรงงานเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ ชุมชนเกิดเหตุ มีส่วนร่วมปานกลาง กิตติเป็นร้อยละ 15.0

กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมเข้าแผนกความลักษณะของปัญหาในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในระดับ 1 ระดับ 2 และ ระดับ 3 ในสถานการณ์อุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน รองลงมา ได้แก่ สถานการณ์รถเสีย เครื่องยนต์ขัดข้อง

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละตามลักษณะปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างเกณฑ์ส่วนร่วม ในสถานการณ์ อุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน พนวักกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดมีส่วนร่วมในระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุคู่น เหตุร้าย เตือนภัยสังคม มิจฉาชีพ แก๊งค์คุ้นหลอกหลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความ ช่วยเหลือ เกยแย่น้ำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในระดับ 3 ได้แก่ การให้ข้อมูล/upgrad/ทรัพย์สินส่วนตัว แก่ผู้ เดือดร้อน การสละ หรือบริจาคทรัพย์สินส่วนตัว /สละแรงงานช่วยผู้เดือดร้อน เข้าช่วยเหลือผู้ เดือดร้อน ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับทางราชการร่วมด้วยช่วยกัน คิดเป็นร้อยละ 27.5 และ มีส่วนร่วมในระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอด ประสบการณ์ที่มีประโยชน์ เล่าความประทับใจ ส่งเสริมยกย่องคนทำดี คิดเป็นร้อยละ 13.8

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละตามลักษณะปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างเกณฑ์ส่วนร่วม ในสถานการณ์รอดเสีย เครื่องยนต์ขัดข้อง พนวักกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดมีส่วนร่วมในระดับ 3 ได้แก่ การให้ข้อมูล/upgrad/ ทรัพย์สินส่วนตัว แก่ผู้เดือดร้อน การสละ หรือบริจาคทรัพย์สินส่วนตัว /สละแรงงานช่วยผู้ เดือดร้อน เข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับทางราชการร่วม ด้วยช่วยกัน คิดเป็นร้อยละ 26.3 รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุคู่น เหตุร้าย เตือนภัยสังคม มิจฉาชีพ แก๊งค์คุ้นหลอกหลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความ ช่วยเหลือ เกยแย่น้ำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน คิดเป็นร้อยละ 24.2 และ มีส่วนร่วมในระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอด ประสบการณ์ที่มีประโยชน์ เล่าความประทับใจ ส่งเสริมยกย่องคนทำดี คิดเป็นร้อยละ 12.1

5. การบูรณาการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคม

5.1 กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามรับฟังราชการร่วมด้วยช่วยกันมีความพยายามต่างกันมี การมี ส่วนร่วม แยกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ฝึกที่ติดตามรับฟังราชการ ไม่เกิน 1 ปี กับ ผู้ฝึกที่รับฟังราชการ 2 ถึง 5 ปี และ รับฟังมากกว่า 5 ปี มีการมีส่วนร่วมแยกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

5.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ติดตามรับฟังราชการร่วมด้วยช่วยกันในระยะเวลาต่างกันมีการมีส่วน ร่วม แยกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ฝึกที่รับฟังราชการน้อยกว่า 1 ชม./วัน และรับฟังราชการ 1 – 2 ชม./วัน กับ ผู้ฝึกที่รับฟังราชการ 3 – 4 ชม./วัน 5 – 6 ชม./วัน และ รับฟัง ราชการในเวลาที่ไม่แน่นอน มีความตื่นของกรณีมีส่วนร่วมแยกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ .05

5.3 กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกันที่มีลักษณะของการติดตามรับฟังรายการต่างกัน มีการนิส่างร่วมແທกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการ ในลักษณะพึงพอใจอย่างตั้งใจ กับผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการในลักษณะพึงเพลินฯ เสมือนเป็นเพื่อน มีการนิส่างร่วมແທกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 กลุ่มตัวอย่างที่ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วงกัน มีวัดถูประสงค์ของการฟังค่างกัน มีการนิส่างร่วม ແທກต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการที่ มีวัดถูประสงค์เพื่อรู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น และรับฟังรายการเพื่อนำข้อมูล เกร็งความรู้ที่ได้นำไปประใช้ประโยชน์และบอกต่อ กับ ผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการเพื่ออยากรู้ส่วน ร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ มีการนิส่างร่วม ແທກต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วน ผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการ เพื่ออยากรู้ส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ กับ ผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการ เพื่อระบุความหลากหลายของกรณีเสนอข่าวสาร ใกล้ตัว และอยากรสึกความคิดเห็น ถ่ายทอด ประสบการณ์และเดือนภัสดังคน มีการนิส่างร่วม ແທກต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอสารรายงานการตั้งการนิส่างร่วมในการเผยแพร่ปัญหาและช่วยเหลือผู้คน

รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการนิส่างร่วมในภาพรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ เด้าความประทับใจ ส่งเสริมยอดองค์ก้าว พบว่ารูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์ กับการนิส่างร่วมระดับ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย เดือนภัสดังคน มิชชาร์ท แก๊งค์ดันดุน หลอกลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความช่วยเหลือ แนะนำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน พบว่า รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการนิส่างร่วมระดับ 2 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับ 3 การให้เชิญอุปกรณ์/ทรัพย์สินส่วนตัว แก่ผู้เดือดร้อน การสละ หรือบริจาคทรัพย์สิน ส่วนตัว /สภากะแรงงานช่วยผู้เดือดร้อน การเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วม กิจกรรมต่างๆ กับทางราชการร่วมด้วยช่วงกัน พบว่า รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการนิส่างร่วมระดับ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. แนวทางและข้อเสนอแนะ

แนวทางและข้อเสนอแนะของฉันตัวอย่างที่รับฟังรายการร่วมคุยชี้ขาดกัน มากที่สุด ต้องการให้ผู้ฟังสะท้อนปัญหาอออกอาการให้บ่อยขึ้น เปิดสภาพแสดงความคิดเห็น ให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม ช่วยเหลือสังคมมากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาได้แก่ ต้องการให้ปรับปรุงสัญญาณ อออกอาการ ให้รับฟังชัดเจนขึ้น ให้เรียนสัญญาณอออกอาการให้รับฟังรายการร่วมคุยชี้ขาดกันพร้อม กันได้ทุกจังหวัด โดยถูนย์ลดลงอยู่ที่กรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 16.6 และต้องการให้นำเสนอ ข่าวสาร สาระความรู้ เกี่ยวกับนิยามาชันและการเตือนภัยในรูปแบบต่างๆ แทรกเกร็็ดความรู้ด้าน กฎหมายที่ประชารัตนควรรู้ การปฐมนิเทศน์เด็กต่างด้าว ลักษณะผู้นำ หรือผู้เชี่ยวชาญ ด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับผู้ฟัง คิดเป็นร้อยละ 7.5

การทดสอบตามมาตรฐาน

มาตรฐานการวิจัย

1. ผู้ฟังที่มีพฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมคุยชี้ขาดกัน แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการแก้ไข ปัญหาและช่วยเหลือสังคมแมตค์ต่างกัน

จากตารางที่ 9-16 สรุปผลการทดสอบ ได้ดังนี้

1.1 ผู้ฟังที่มีความยานานของการรับฟัง แตกต่างกันจะ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและ ช่วยเหลือสังคมแมตค์ต่างกัน

1.2 ผู้ฟังที่มีระยะเวลาของการรับฟัง แตกต่างกันจะ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและ ช่วยเหลือสังคมแมตค์ต่างกัน

1.3 ผู้ฟังที่มีลักษณะของการรับฟัง แตกต่างกันจะ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและ ช่วยเหลือสังคมแมตค์ต่างกัน

1.4 ผู้ฟังที่มีวัตถุประสงค์ของการรับฟัง แตกต่างกันจะ มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและ ช่วยเหลือสังคมแมตค์ต่างกัน

2. รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมคุยชี้ขาดกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร

จากตารางที่ 17-20 สรุปผลการทดสอบ ได้ดังนี้

2.1 รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคม

2.2 รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ระดับ 1 ใน การแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคม

2.3 รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ระดับ 2 ใน การแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคม

2.4 รูปแบบการนำเสนอ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ระดับ 3 ใน การแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคม

อภิปรายผล

จากการศึกษา พฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้พึงรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้อภิปรายผล การศึกษาตามวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ พฤติกรรมการรับฟังวิทยุของผู้พึงรายการร่วมด้วยช่วยกัน การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ที่เรียนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมที่จำแนกตามพฤติกรรมการรับฟังวิทยุ และความตั้งหน้าที่ของรูปแบบการนำเสนอทั้งนี้การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม ของผู้พึงรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกัน

จากการวิจัย พฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันมากกว่า 5 ปี ซึ่งมีผู้พึงรายการ เป็นจำนวนมากที่ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันมาตั้งแต่ก่อนที่จะเปลี่ยนชื่อนามเป็นรายการ ร่วมด้วยช่วยกัน และติดตามอย่างหนึ่งนานาไปตลอด ทั้งนี้เป็นเพราะรายการร่วมด้วยช่วยกัน ก่อตั้งมากกว่า 12 ปี เป็นรายการที่ออกอากาศสด นำเสนอเรื่องจริงและปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมหรือ การประสานแก้ไข นำเสนอสาระประโยชน์ อิทธิพลยังคงตื้นให้ประชาชนผู้พึงรายการทุกคน ได้มี ส่วนร่วมในรายการ อย่างสนองใจกัน ตั้งแต่การแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ซึ่งกัน และกัน เพื่อนกัน ให้กำลังใจ บอกช่องส่งเสริมคนทำความดี ทุกเรื่องราวที่เกิดขึ้นสังคมร่วมกัน ซึ่งทาง สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกันเป็นผู้ประสานงานและติดตามความคืบหน้าการช่วยเหลือ ด้วยการ ถือสารແเบนสองทาง ซึ่งเป็นที่ยอมรับ และเป็นหน่วยงานที่มีความน่าเชื่อถือ ประธานศาลากลาง ไว้ สูง จนเป็นเหตุให้ต้องขยายสถานีเครือข่ายรายการร่วมด้วยช่วยกัน กระจายไปยังต่างจังหวัดทั่วทุก ภูมิภาค ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤกษณ์ วัฒนกิจกิจิญ (2549 : 89) ศึกษา ความพึงพอใจ ของประชาชนต่อรายการร่วมด้วยช่วยกัน FM 96.0 MHz กรณีศึกษา : กลุ่มผู้พึงที่เป็นสมาชิกทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การติดตามรับฟังรายการนี้เป็นเวลาหนึ่งที่เกิดความมั่นใจ ความเชื่อถือในตัวผู้ดำเนินรายการ เมื่อจากผู้พึงบางคนประสบภัยปัญหาแล้วจะได้รับคำแนะนำ จากผู้จัดรายการ หรือจากผู้พึงที่ร่วมรายการ หรือรับทราบข่าวสารต่างๆ จากรายการเวลาไม่ปัญหา และอาจมีผู้พึงหลายคนนำข้อมูลต่างๆ ไปใช้ประโยชน์แล้วทันท่วงทันที่ ซึ่งทำให้เกิดความน่าเชื่อถือ และความพึงพอใจมากขึ้น และบังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาวัตร บุญพันธ์ (2543 : 104) ศึกษา การมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาพัฒน์ สถานีวิทยุ ชุมชนร่วมด้วยช่วยกัน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ติดตามรับฟังรายการเป็นระยะเวลาหนึ่งและเป็นพื้น

รายการบอชฯอย่างต่อเนื่องจะมีผลทำให้มีส่วนร่วมเกิดขึ้นอย่างมากในรายการในระดับสูงมากกว่าสูตรที่ติดตามรับฟังได้เพียงไม่นานหรือปิดห้องทางครั้ง

ส่วนใหญ่ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันในวันจันทร์ - วันอาทิตย์ (พึ่งทุกวัน) ซึ่งเป็นระยะเวลาเฉลี่ย 1-2 ชั่วโมง/วัน และรับฟังรายการช่วงเวลา 19.30 - 00.00 น. ทั้งนี้เป็นเพราะช่วงเวลาที่ก่ออุบัติเหตุในการผ่อนคลายและพักผ่อนหน่อยนิ่งๆ รับฟังสาระข่าวสาร สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม สอดคล้องกับคุณสมบัติของสื่อวิทยุที่ใช้การถ่ายทอดเสียง รับฟังได้ทุกที่ที่หรือระหว่างเดินทาง สามารถรับฟังไปพร้อมกับการทำกิจกรรมอื่นควบคู่ไปด้วยให้ได้ฟังได้ว่าสื่อวิทยุมีบทบาทต่อการดำเนินชีวิต ของการจะไปไหนพินิจ เนื่องจากสามารถฟังได้รับข่าวสารและความรู้ความคืบหน้าที่ต้องการฟังในเวลาเดียวกันของคนกรุงเทพฯ พบว่าก่ออุบัติเหตุ ส่วนใหญ่รับฟังวิทยุทุกวัน ต้องการให้รายการวิทยุช่วยเหลือภัยทาง 18.00น. เป็นต้นไป ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ก่ออุบัติเหตุอย่างส่วนใหญ่สื่อสิ่งการรายงานแล้วและอัพเดตสามารถรับฟังวิทยุในขณะที่ทำกิจกรรมอย่างอื่นได้ หากผู้ผลิตรายการนำเสนอสาระการที่คิดมีประโยชน์ เนื้อหาท่านสนใจ ทำให้ผู้ฟังเข้ามารับฟังรายการที่คิดมีประโยชน์มากกว่าในช่วงเวลาเดียวกันได้

ก่ออุบัติเหตุอย่างส่วนใหญ่ติดตามรับฟังรายการร่วมด้วยกันขณะขับรถ/ระหว่างเดินทาง ทั้งนี้เป็น เพราะ ในปัจจุบันวิทยุช่องคนกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการเดินทาง ค่อนข้างมาก และสื่อวิทยุเป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถพกพาสะดวกไปได้ทุกที่ที่รับสัญญาณ ได้หรือแม้กระทั่งติดตั้งในชานชาลาเพื่อเปิดรับฟังรายการที่ร้านขาย หรือติดตามรับฟังข่าวสาร รายการ สถานการณ์ต่างๆ ได้รวดเร็วทันเหตุการณ์ สอดคล้องกับ อุบลรัตน์ ศิริธนสักดิ์ (2547 : 425) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของสื่อวิทยุ ที่สามารถรับฟังได้ทุกแห่งที่มีเครื่องรับ ซึ่งสามารถพกพาสะดวก และส่วนใหญ่จะมีติดตั้งในรถยนต์ส่วนตัว และซึ่งสอดคล้องกับ พรกิษฐ์ วงศิริโภคการ (2539 : 292) กล่าวถึงลักษณะของการเลือกเปิดรับสื่อของผู้รับสาระจะเลือกเปิดรับสื่อในลักษณะที่สามารถจัดหามาได้ เป็นสื่อที่สะดวก ในการเปิดฟังวิทยุรายการร่วมด้วยกันขณะขับรถ/ระหว่างเดินทาง ไม่ต้องยาก สะดวกในการเปิดรับฟังรายการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญราตน์ เอื้อym 等人 (2539 : บทคัดย่อ) ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการเปิดรับข่าวสารจากสถานีวิทยุ อส.100 และการเป็นสมาชิกชุมชน อส.100. พบว่า พฤติกรรมการฟังวิทยุของคนกรุงเทพฯ โดยเฉพาะสมาชิกรายการวิทยุ อส.100 ซึ่งเป็นวิทยุเฉพาะด้านที่เน้นการให้ข้อมูลข่าวสารการชราชร ส่วนใหญ่จะฟังระหว่างการเดินทาง ซึ่งเป็นช่วงที่มีปัจจัยการชราชรทั้ง ท้า และอื่น

การเปิดรับสารจากสถานีวิทยุอื่นนอกจากรายการร่วมด้วยช่วยกันแล้ว ก่ออุบัติเหตุอย่างมาก ที่สุดไม่ได้รับฟังรายการประเภทอื่นเลย รองลงมาจะเปิดฟังรายการวิทยุประเภทบริการสาธารณะ

เช่น อส.100 สวพ.91 ทั้งนี้เป็น เพราะ ทั้งสองรายการนี้เป็นรายการประเภทบริการสาธารณูปะร่ม ประเภทเดียวกับรายการร่วมด้วยช่วงกัน หากที่ก่ออุบัติเหตุไม่เลือกรับฟังรายการวิทยุประเภทอื่น นอกจากรายการร่วมด้วยช่วงกัน สถานศึกษังกับ เสาร์นี ชินนาโลห (2547 : 57) ที่จัดอุบัติเหตุฟัง ประเภทนี้เป็นผู้ฟังที่มีความกักคิดต่อสื่อวิทยุกระจายเสียง ซึ่งผู้ฟังกลุ่มนี้จะมีพฤติกรรมเปิดรับฟัง วิทยุรายการ โครงการหนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจง เปิดรับเป็นประจำอยู่แล้ว เรียกได้ว่าเป็นแฟน ของรายการนี้ และรายการนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้ฟังกลุ่มนี้จะแสดงความ รุ่นของรายการ เมื่อประสบปัญหาจะใช้รายการเป็นที่พึ่งขอคำแนะนำ หรือเพื่อผ่อนคลาย ผู้ฟัง ประเภทนี้จะมีความกักคิดต่อสื่อสูงกว่าผู้ฟังประเภทอื่นๆ นอกจากนี้ยัง สถานศึกษังกับ การเลือก เปิดรับสื่อ ของ พราภิพ วงศ์ไกคาน (2545 : 292) ที่กล่าวถึง ผู้รับสารจะเปิดรับสื่อ โดย เลือกรับ สื่อตามความเหมาะสม ซึ่งจะมีสังคมอุบัติหนึ่งในสังคมที่จะ ไม่ยอมให้演播室 การรับสื่อที่ตนเองชอบ รับอยู่ และมักจะพบในบุคคลที่มีอาชญากร เช่น เด็กที่งวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำก็จะ ไม่สนใจวิทยุ โทรศัพท์ กันหรือสื่ออย่างอื่น แต่เลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะเฉพาะ เช่นรายการความหลากหลายของสื่อ วิทยุ ที่สามารถเข้าถึงผู้ฟัง ได้ง่าย เพียงท่องกระดาษช่าวสาร ได้รวดเร็ว ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกเช่น ไม่ได้ ผู้พิการด้านการมองเห็น หรือทุพพลภาพที่สามารถอ่านฟังได้ และไม่เสียค่าใช้จ่ายในการรับฟัง แล้ว เอกลักษณ์เฉพาะตัวของรายการร่วมด้วยช่วงกัน ได้แก่ การทำหน้าที่เป็นสื่อกลางทองประทาน ความช่วยเหลือปัญหาความเดือดร้อนของผู้ฟังที่ข้อความช่วยเหลือ สนใจรับฟังแก้ไข แก้ไข ใน ด้านของ Biocca (1988, cited in McQuail, 2000 : 381) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมการเปิดรับสารว่า ผู้รับ สารที่มีความตั้งใจเปิดรับสารย่อมมีพฤติกรรมรับสารที่กระตือรือร้นมาก จะแสดงออกโดยการ ติดตามรับฟังรายการ โครงการหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ และสถานศึกษังกับ เบนนิช เมมเคอล (2000) (ถังถึงใน เสาร์นี ชินนาโลห, 2547 : 48) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเลือกรับสาร ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้รับสาร กล่าวคือ ผู้ฟังแต่ละคนย่อมมีจุดประสงค์ในการเปิดรับฟังแตกต่างกัน บางคนต้องการฟังช่าวสาร บางคนต้องการฟังเพื่อผ่อนคลาย บางคนต้องการฟังเพื่อเพื่อนใน ระหว่างทำงาน เมื่อผู้ฟังตัดสินใจเลือกฟัง แล้วสามารถตอบสนองจุดประสงค์และความคาดหวัง ของผู้ฟัง ได้ ผู้ฟังย่อมเรียนรู้และเก็บสั่งสมเป็นประสบการณ์และมีแนวโน้มจะเลือกฟังสถานีเดิมอีก ในอนาคต

ส่วนมากกลุ่มด้วยช่วงจะติดตามรับฟังรายการ ในลักษณะ ฟังเหลินๆ เสมือนเป็นเพื่อน ทั้งนี้เป็น เพราะ ดูดสนใจของสื่อวิทยุที่สามารถเข้าถึงผู้ฟัง ได้ง่าย ในขณะที่รับฟังซึ่งสามารถทำ กิจกรรมอื่นๆ ไปพร้อมๆ กันได้ ถือเป็นแบบรายการร่วมด้วยช่วงกัน ไม่มีรูปแบบแน่นอนด้วย ไม่จำกัด ในน่าเบื่อ ผู้ฟังรายการ ได้มีส่วนร่วมในการทำหน้าที่ทางการนักเสนอ ซึ่งเนื้หามีความ หลากหลายของสถานการณ์ปัญหา ช่าวสาร เกี่ยวกับความรู้ และตั้งสมการณ์น้ำข้อมูลจากการนำเสนอ

ไม่ใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ แนวคิดของ Biocca (1988, cited in McQuail, 2000 : 381) ที่กล่าวถึงปัจจัยที่วัดพฤติกรรมการรับสาร ว่า ผู้ฟังแต่ละคนมีระดับความกระตือรือร้นแตกต่างกัน ผู้ที่ฟังวิทยุเพราความเคลื่อนไหวไม่ได้ฟังอย่างจริงจังย่อมมีระดับความกระตือรือร้นน้อยกว่าคนฟัง อย่างมีอุดมคุณภาพขั้น เชิง 5 ปัจจัยที่วัดระดับความกระตือรือร้นได้แก่ กระบวนการตัดสินใจเพื่อ เลือกรับฟัง ได้ใช้ประโยชน์จากสารที่รับฟัง รับสารอย่างมีเป้าหมายชัดเจน ตัดสินใจตอนรับ อิทธิพล จากสื่อนั้น แสดงออกถึงการนิสั่นร่วม หากผู้รับสารที่มีความกระตือรือร้นสูงย่อม แสดงออกด้วยการนิสั่นร่วมในสื่อสูงกว่าผู้รับสารที่ดีอย่าง การนิสั่นร่วมจะแสดงออกโดยการ สื่อสารกลับไปปัจจุบัน การเริ่มร่วมกิจกรรมกับสถานี เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เทียนชัย เพียรวิญญาณ์ (2550 : 82) ศึกษาพฤติกรรมการเบิร์บันฟัง การใช้ประโยชน์และความพึง พอใจของผู้ฟังรายการวิทยุ “ร่วมคุ้วช่วยกัน” (FM 96.0 MHz) ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ฟัง รายการร่วมคุ้วช่วยกันส่วนใหญ่ฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจเท่านั้น และอัตราสอดคล้องกับงานวิจัย ของ ณอน อ่อนเกตุผล (2544 : 82) ศึกษาบทบาทของราชการร่วมคุ้วช่วยกันต่อสังคม ที่พบว่าผู้ฟัง ราชการร่วมคุ้วช่วยกันส่วนใหญ่ฟังเฉพาะเรื่องที่สนใจเท่านั้น สอดคล้องกับลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ ซึ่งผู้ที่มีระดับการศึกษาสูง มีอาชีพการงานดี มีรายได้สูง จะเลือกฟังเฉพาะเรื่องที่ สนใจ โดยให้แบ่งกลุ่มผู้ฟังออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) กลุ่มที่ฟังเป็นประจำตลอดเวลา (ฟังรายการเป็น เที่ยวน) 2) กลุ่มที่ฟังเมื่อต้องการรู้ข้อมูลต่างๆ หรือเหตุคุณเหตุร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้น 3) กลุ่มที่ฟังเมื่อ ต้องการความช่วยเหลือ และ 4) กลุ่มที่ฟังเมื่อต้องการให้ความช่วยเหลือ เรื่องการผู้บริหารช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นต้น

และส่วนใหญ่คิดความรับฟังรายการร่วมคุ้วช่วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรู้เท่าทัน เหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้นและไม่ตกข้าว รองลงมาได้แก่คิดความรับฟังเพื่อนำเสนอต่อ เกร็ดความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ และนักต่อสู้ตน ที่นี้เป็นพระ รูปเกจและเมืองหาดทิ่นน้ำสมอ ส่วนใหญ่จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงที่สูดคือครองขอความช่วยเหลือมาซึ่งราชการฯ นิการ ประสานความช่วยเหลือออกอกราชการ เพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ และได้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือใน ระดับต่างๆ และยังนำเสนอนิ魞หาช่วยสาร ใกล้ตัว เกร็ดความรู้ เดือนกัช สอนแรกในภาคราชการ สอดคล้องกับ McCombs Maxwell E. and Lee B. Becker. (1979 : 51) กล่าวไว้ว่า “สิ่งที่นักธิรกิจ ต้องการเบิร์บันฟังสารจากสื่อมวลชน ที่ว่าบุคคลนี้การเบิร์บันฟ่างสารจากสื่อมวลชนที่ตอบสนอง ความต้องการรู้เหตุการณ์และรู้ว่าจะ ไรเป็นสิ่งสำคัญที่ควรรู้ และ สอดคล้องกับ การเลือกเบิร์บันสื่อ ที่ แอลกิน (1973) (ที่นี้ในภาษาไทย แก้ไขให้เป็น ชั้นเรียนสื่อสารมวลชน 2547 : 198) ยิ่งนักธุรกิจคิดที่จะเบิร์บันฟังสาร และนักทัศนะในการแสวงหาข้อมูลมากเท่าไหร่ ก็จะชี้นิความรู้และทำให้เกิดสภาวะแวดล้อมมากขึ้น และจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้รวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤกฤษฎ์ วัฒนกิจ

กิจกรรม (2549 : 89) ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อรายการร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz กรณีศึกษา : กลุ่มนี้พิจารณาที่เป็นสถานะปกติทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้พิจารณาที่รับฟังรายการนี้ วัดอุปประสบการณ์ที่อยู่เท่ากันเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์กับชีวิตประจำวัน ได้ทำให้ผู้ฟังพึงพอใจต่อรายการร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz ขณะนี้การนำเสนองานอาจส่งผลกระทบหรือความรู้ด้านๆ ที่กันถั่นและกันเหตุการณ์ต่อคอลลอกเวลาจะทำให้ผู้ฟังพึงพอใจและยอมรับในที่สุด

และกลุ่มด้วยช่องส่วนใหญ่ติดต่อสื่อสารกับรายการแนวหน่วงต่อวัน ได้แก่ โทรทัศน์ สั่งห้องความหรือSMS และวิทยุช่องประชาชน CB 245 ทั้งนี้เป็นเพราะ การติดต่อสื่อสารอิงกันเป็นสิ่งที่เป็น ด้วยเทคโนโลยีในโลกสมัยใหม่ทำให้ผู้คนมีเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารที่หลากหลายไม่แบบเดียว ความสะดวกและพึงพอใจในการติดต่อ กับรายการร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz จึงเป็นงานที่จะต้องดูแลอย่างจริงจัง จึงเป็นจิตวิญญาณที่สำคัญของรายการร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz ให้ผู้ฟังได้รับฟัง จึงสามารถติดต่อทางวิทยุช่องประชาชน CB 245 สองครั้งต่อวันงานวิจัยของ สถาบันวุฒิกันธ์ (2543 : 102) ศึกษา การมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีวิทยุชุมชนร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz พบว่าช่องทางของการติดต่อสื่อสารที่ผู้ฟังติดต่อไปยังรายการมากที่สุดคือ โทรทัศน์

2. รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มด้วยช่อง มีความคิดเห็นโดยรวมว่า รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะรายการวิทยุร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz ในประเภทรายการวิทยุกระจายเสียงประเภทเพื่อบริการสาธารณะ ออกอากาศ 24 ชั่วโมง ไม่มีรูปแบบแน่นอนตามตัว ไม่มีเนื้อหาต้านใจต้านหนึ่ง โดยเฉพาะ เมื่อมีการมีส่วนร่วม ด้วยการใช้การสื่อสารแบบสองทาง ที่เปิดโอกาสให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารสัมภានกันเป็นผู้ส่งสารบ้าง ซึ่งการดำเนินรายการสดจากเรื่องจริงและเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้น เช่น ปัญหาปากท้อง ช่องทางร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz นำเสนอการณ์ที่มีประโยชน์ สำหรับคนทำงานทำความดี ทำให้ผู้ฟังเกิดการเรียนรู้ที่ จะป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ช่วงปีตุลาคมที่นักให้ผู้ฟังเห็นถูกต้องค่าของความมั่นคงและความร่วง慢มือในการช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ โดยค่านี้ถือเป็นประโยชน์อย่างมาก ให้รับเป็นหลัก ซึ่งสองครั้งต่อวัน บนบัญชีของรัฐธรรมนูญมาตรา 140 ในการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพแห่งการรับรู้ข่าวสารและการแสดงความคิดเห็นของประชาชนผ่านทางสื่อสารมวลชน

กลุ่มด้วยช่อง ชื่อว่า รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่อง FM 96.0 MHz น่าจะที่สุด ทั้งนี้เป็น เพราะรายการประเภทนี้ไม่คิดค่ายบริการในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร มีการนำเสนอใน

รูปแบบที่ไม่ซับซ้อน มีเนื้หาทางภาษาอักษรง่ายเข้าใจง่าย ประการเดียวกัน ให้ความรู้ สามารถนั่งและสนใจในรูปแบบการสัมภาษณ์ ทุกครั้ง ประการที่ 3 ใช้เวลาที่กระชับ นัดหมายนี้ถูกต้อง ให้มีส่วนร่วมกับสถานี โดยที่ผู้พิพากษ์ทุกคนมีสิทธิที่จะร่วมกันในการมีส่วนร่วม สอดคล้องกับ นภภารย์ อัจฉริยะฤทธิ (2539 : 174) กล่าวถึงลักษณะของการประเก็บบริการสาธารณะ คือ 1) เพื่อ ประการ แจ้งความเรื่องสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชน โดยส่วนรวม 2) เพื่อให้ความรู้แก่ ประชาชน 3) เพื่อยุ่งสร้างสังคม ให้สงบสุข โดยการจัดรายการเพื่อโน้มน้าวสรักดูแลให้ประชาชนทำ สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รายการวิทยุประจำที่มีบริการสาธารณะ และยังสอดคล้องกับ ดร. รัตน์ พิชัยวรรณ (2547 : 96) กล่าวถึงหน้าที่ของการหน่วยงานที่มีภาระและศักยภาพในการดำเนินการ ของสังคมเพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายในการช่วยกัน ร่วมมือ ป้องกัน แก้ไข ลดปัญหาสังคม ในการ แสดงถึงความรับผิดชอบ ความห่วงใยและการคืนกำไรให้กับสังคมและสังสั�ให้เกิดการติดตามที่ คือของสถานีวิทยุนั้นๆ

3. การนิ่งฟังร่วมในการเผยแพร่ปัญหาและช่วยเหลือสังคม

กลุ่มตัวอย่างนี้มีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนา อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน พนักงานค้านที่ 1 ได้แก่ ระดับ 1 คือ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และลง ความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ เเล่ความประทับใจ สำหรับเรื่องของคนที่ความ ดี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งที่มีส่วนร่วมสูงที่สุด ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS และลงความคิดเห็น อยู่ในระดับน้อย

ค้านที่ 2 ได้แก่ ระดับ 2 คือ การแจ้งเหตุค่าวินาทีร้าย เพื่อสนับสนุน นิจจารีก แก้ไขศั่นดุน หลอกลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความช่วยเหลือ เดินทางนำสู้ที่ข้อความช่วยเหลือ ให้ กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้มีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ให้มีส่วนร่วมสูง ที่สุด ได้แก่ การแจ้งเหตุค่าวินาทีร้าย

ค้านที่ 3 ได้แก่ ระดับ 3 คือ การให้ข้อมูลกรณีส่วนตัว แก่ผู้เดือดร้อน การสอบถามเรื่องสาเหตุการเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆกับทางราชการร่วมคัวช่วยกัน โดยกลุ่มตัวอย่างนี้มีส่วนร่วมอยู่ใน ระดับน้อย โดยมีส่วนร่วมสูงที่สุด ได้แก่ การสอบถามเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ ทุกเกิดเหตุ

และ กลุ่มตัวอย่าง มีส่วนร่วมรับเนกความลักษณะของปัญหา ในการรวมกลุ่มตัวอย่างส่วน ใหญ่ มีส่วนร่วมในระดับ 1 ระดับ 2 และ ระดับ 3 ในสถานการณ์อุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน รองลงมา ได้แก่ สถานการณ์รถเสีย เครื่องชนตัวซึ้ง ก็เป็นเพียงการมีส่วนร่วมในระดับต่ำๆ ซึ่งอยู่ กับสถานการณ์ของปัญหาว่าควรจะช่วยเหลือ ในระดับใด บางสถานการณ์ปัญหานี้ความเสี่ยง

อันตราย ควรจะเป็นหน้าที่ของ ผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ด้านนิการแก้ไข ดังผลวิจัยในครั้งนี้ พบว่ามีอัตราผิดพลาดคนลักษณะปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างเดชน์ส่วนร่วมในสถานการณ์อุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน พบว่าเกิดอุบัติเหตุต่อเนื่องร่วมในระดับ 2 ได้แก่ การแจ้งเหตุคู่วนเหตุร้าย เตือนภัย สังคม มิชชาร์พ แก้ไขต้นตุนหลอกลวง สะท้อนปัญหาความเคือครอง ขอความช่วยเหลือ เคยแนะนำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้กำลังใจผู้ที่ประสบความเดือดร้อน ซึ่งหากสถานการณ์ไม่รุนแรง มากันกลุ่มพึงอาจมีส่วนร่วมในการช่วยบรรเทาเหตุการณ์ทางานักให้บาลังได้ เช่น เกิดอุบัติเหตุที่ไม่รุนแรง ซึ่งสามารถเลือกที่จะ โทรศัพท์ หรือส่ง SMS เตือนภัยมาซึ่งสถานี เป็นต้น ส่วนลักษณะของปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้มีส่วนร่วมรองลงมาจากปัญหาสถานการณ์อุบัติเหตุ ฉุกเฉิน นั้น ได้แก่ สถานการณ์รถเสีย เครื่องชนตัวดั้ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในระดับ 3 ได้แก่ การให้เชิญอุปกรณ์/ทรัพย์สินส่วนตัว แก้ไขคือครอง การสละ หรือบริจาคทรัพย์สินส่วนตัว / สถานะแรงงานช่วยผู้คือครอง การเข้าช่วยเหลือผู้คือครอง ณ จุดเกิดเหตุ หรือเข้าร่วมกิจกรรมด้านๆ กับทางราชการร่วมด้วยทั้งนี้เป็นเพียงระยะเวลาเดียว แต่สามารถเดินตัวดั้ง ไม่รุนแรง แต่สามารถเกิดขึ้นได้ไม่ระบุช่วงเวลาเดียว ไม่สามารถรู้อ่วงหน้าได้ มิโอกาสเกิดขึ้นได้กับบุคคล เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านรถชนที่สามารถให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางการร่วม ด้วยทั้งกัน สถานการณ์รถเสียเป็นสถานการณ์ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถที่จะเลือกรูปแบบในการมีส่วนร่วมได้ อย่างอิสระ เช่น ให้เชิญอุปกรณ์ สถานะเวลาและแรงกายเพื่อช่วยแก้ไขปัญหา หรือให้คำแนะนำเป็นต้น ประกอบกับคุณลักษณะพิเศษของนิสัตตน์ ไทยที่มีความอ่อนโยน เท็อนอกเหนื่อย กัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดกันลักษณะของคน ไทย ที่มีพื้นฐานทางจิตใจที่ได้รับ อิทธิพลมาจากศูนย์การสอน ที่มีร่องรอย บุญ คุณ โภค การเดินทางท่องเที่ยน ทำให้ปัญญาตั่นๆ บรรดา ลัง และชั้งสองคล้องกัน นิธิ เอเชอร์วิงส์ (2543 : 40-50) ได้อธิบายถึงลักษณะของคน ไทยบาง ประการ ที่พร้อมจะช่วยเหลือคนตกทุกข์ให้มาก อย่างง่าย ๆ เช่น การให้เงินหรืออาหาร หากมีการ ขอรับบริจาค แล้วล้าสูตรับบริจาคเป็นคนที่สังคมไว้วางใจ ที่สามารถทำได้ด้วยแต่หากจะให้ลงไปช่วยแก้ปัญหานานเมืองรากถึงโคนหรือระยะไกลจะมีส่วนร่วมกันน้อย

สรุปในภาพรวมผลของการวิจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้ที่ใช้ราชการวิทยุร่วมด้วยทั้งกันในชุมชนระดับน้อย ทั้งนี้เป็นเพียง ลักษณะการมีส่วนร่วมของผู้ที่ใช้ราชการร่วมด้วยทั้งกันนั้นจะเป็นอิสระ ไม่มีรูปแบบตายตัว ในมีเวลาเริ่มต้นหรือสิ้นสุดชัดเจน เป็นการมีส่วนร่วมในลักษณะของการอาสาสมัครตัวความเห็นใจ การแก้ไขปัญหาจะเกิดขึ้นตัวกระบวนการร่วมนี้จะ ร่วมไป ทุกคนมีสิทธิเลือกที่จะมีส่วนร่วม ด้วยความสมัครใจ และจะถอนตัวเมื่อใดก็ย้อนกลับได้ จะแตกต่างจากการมีส่วนร่วมของโครงการพัฒนาอื่นๆ ซึ่งมีการกำหนดแผนไว้ล่วงหน้า และลักษณะการมีส่วนร่วม สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การโทรศัพท์เข้ามายังหน้า ให้ความช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุด้วย

ต้นเอง หรือ การสนับสนุนหรือบริจากทรัพย์ส่วนตัว เป็นต้น จากผลการวิจัยพบว่าการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างอัญมณีระดับนี้อย่างอาจเนื่องมาจากการปัจจัยของการมีส่วนร่วมหลายประการ เช่น ข้อจำกัดของวิทยุกระจายเสียงที่ นภการณ์ อัจฉริยะกุล และ รุ่งภา พิตรปรีชา (2545 : 402) กล่าวถึงการตั้งใจรับฟังสาระของผู้รับสาระน้อย เพราะผู้ฟังมักเปิดเครื่องรับวิทยุขณะปฏิบัติภารกิจ ค่างๆ สามารถอัญมณีกับภารกิจต่างๆ ทำให้การฟังบันทุกช่วงเวลาอาจห่างวิทยุเพียงผ่านๆ จึงทำให้สารที่ผ่านหูผู้รับແล้าไม่อัญมณีในความทรงจำ นอกทางจะมีการตอบกลับสารบ่อยๆ ซึ่งผลของการวิจัยนี้พบว่า ผู้ฟังส่วนมากมีลักษณะของการรับฟังรายการเพลินๆ เช่นอันเป็นเพื่อน ที่อาจไม่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วม ซึ่ง ศศุคลล่องกันแนวศิลป์ Biocca (1988, cited in McQuail, 2000 : 381) กล่าวถึงปัจจัยที่ว่าระดับความกระตือรือร้นที่แตกต่างกันระหว่างบุคคล เนื่องผู้ที่ฟังวิทยุจะมีความเชี่ยวชาญในได้ตั้งใจฟังอย่างจริงจังย่อมมีระดับความกระตือรือร้นสูงย่อมแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในสื่อสูงกว่าผู้ที่ฟังด้วยความเพื่อยา ซึ่งการมีส่วนร่วมอาจแสดงออกโดยการตื่นตัวกลับไปซึ่งสถานี หรือ การเข้าร่วมกิจกรรมกับทางสถานีที่จัดขึ้น เป็นต้น ซึ่งศศุคลล่องกัน เผ่านวิวัฒนาลดลง (2547 : 46) กล่าวถึง ผู้รับสารเดือกรับสารตามความชอบ ความสนใจ ความต้องการของคน และอาจพิจารณาที่ให้รับเหมือนหรือแตกต่างกันจากที่ผู้ส่งสารตั้งใจไว้ ในการรับฟังสื่อวิทยุซึ่งเป็นสื่อที่มีลักษณะนิยมที่ไม่ต้องเสียเวลาในการฟัง ซึ่งซึ่งเป็นที่ยอมรับว่าผู้ที่ฟังวิทยุจะขาดความนึกคิด ฟังอย่างกระตือรือร้นจริงหรือไม่ เนื่องจากบางครั้งผู้ฟังแล้วปิดวิทยุให้ขาดๆ ขาดไปได้คงจะใช่ฟัง หรือ อาจทำกิจกรรมอย่างอื่น อาทิ อ่านหนังสือ ทำงานในขณะที่ปิดวิทยุด้วย เป็นต้น นอกสถานีนั้น นิรันดร์ จงผิเวศ (2527 : 177) ยังกล่าวถึงปัจจัยและเงื่อนไขที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม ได้แก่ ความสนใจและห่วงกังวลร่วมกัน ที่บังเอิญพ้องต้องกันจนกลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลของส่วนรวมหรือ “ความรู้สึกร่วม” ที่จะทำให้เกิดการท้าทายกิจกรรมหรือการดำเนินการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน โดยเงื่อนไขของการมีส่วนร่วม ได้แก่ ประชาชนต้องมีอิสระที่จะมีส่วนร่วม ต้องพร้อมที่จะมีส่วนร่วมและต้องศึกษาให้ทั่วถ้วน กذاจะสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาวัตถร บุญพันธ์ (2543 : 30) ศึกษา การมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาผลกระทบ สถานีวิทยุชุมชนร่วมด้วยชุมชนกล่าวถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการมีส่วนร่วมทางสังคมของประชาชน คือบุคคลที่อยู่ในสถานภาพทางสังคมและ特征ที่จะเข้าร่วมในกิจกรรม ค่างๆ ของชุมชนนี้ต้องมีบุคคลที่มีสภาพทางการเมืองดีและสังคมดี

4. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอเรื่องราวยกตัวอย่างการดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม และการเก็บข้อมูลเพื่อการมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ไขปัญหา และช่วยเหลือสังคม

ด้านความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการนำเสนอเรื่องราวยกตัวอย่างการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม

รูปแบบการนำเสนอความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

ระดับ 1 ได้แก่ การโทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ที่มีประโยชน์ เเล่กวนประทับนิ่ง ให้สั่งเสริมบุคลากรห้ามห้ามตี พบว่ารูปแบบการนำเสนอเรื่องความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมระดับ 1 อ่อนนิยมสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับ 2 ได้แก่ การเขียนหนังสือร้องเรียน เดือนเต็มสังคม มีจดหมาย แก้ไขลื้นคุณ หลอกลวง สะท้อนปัญหาความเดือดร้อน ขอความช่วยเหลือ แนะนำผู้ที่ขอความช่วยเหลือ ให้คำสั่ง ให้สูญเสียสบายน้ำหนึ่งเดือน ทราบว่า รูปแบบการนำเสนอเรื่องความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมระดับ 2 อ่อนนิยมสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับ 3 ได้แก่ การให้อธิบายการแก้ไขปัญหา/ทรัพย์สินส่วนตัว แก้ไขเดือดร้อน การสละ หรือบริจาค ทรัพย์สินส่วนตัว /สละแรงงานช่วยผู้เดือดร้อน การเข้าช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ณ ทุกภาคทุก หรือ เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับทางราชการร่วมด้วยช่วยกัน ทราบว่า รูปแบบการนำเสนอเรื่องความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมระดับ 3 อ่อนนิยมสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปการรวมความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการนำเสนอเรื่องราวยกตัวอย่างการดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคม นิความสัมพันธ์กับชั้นนิยมสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็น เพราะ รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกัน จะเป็นการเผยแพร่สถานรูปแบบต่างๆ โดยมีเนื้อหาและรูปแบบที่ไม่เหมือนกับรายการวิทยุอื่นๆ ไม่มีรูปแบบเด่นอนเด็ดขาด ใช้การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมที่ บอร์เครร์แนฟ (1994) สรุปไว้ว่า การสื่อสารแบบมีส่วนร่วมเป็นการสื่อสารแบบหนึ่งที่ สะท้อนความเป็นอิสระและความท่าทีของกัน เคราะห์ซึ่งกันและกัน สามารถก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในกรณีที่ บุคคลสนใจการสื่อสารซึ่งกันและกัน การสื่อสารที่ดีจะต้องมีความสัมภิงค์ ความน่าเชื่อถือ ประสบการณ์ต่างๆ ตัดสินใจ ลงมือกระทำในเรื่องที่สนใจและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ตลอดจนการที่คนมาสังคมให้ศึกษา ด้วยการสื่อสารแบบร่วมกันที่การสื่อสารระหว่างประชาชนกับ ประชาชนที่เด็กเป็นผู้นำ ผู้นำทางการ ผู้นำทาง ศาสนา ให้ความตื่นตัวในสังคมให้มากที่สุด ให้เด็กได้โอกาสให้ประชาชนจากเด็กที่เป็นเพียงผู้รับสาร ได้สัมผัสนบทบาทเป็นผู้ส่งสาร โดยเขียนเป็นผู้ร่วมรายการ เป็นผู้นำเสนอเนื้อหา

คำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นหลัก เช่น การเดือนด้วย การรายงานอุบัติเหตุ รายงานขอรับ รถ เสื่อ แข็งของหาย เป็นต้น โดยทางสถานีอังเก็บเป็นผู้กำหนดกรอบ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมและดูแลเป็นเจ้าของ รายการอุบัติเหตุด้วยกันแบบวินิจฉัยในประเทศไทย ที่ วิภาวดีรังสิต จังหวัดการ และคณะ (2547 : 28) ศึกษา โครงการภารกิจมีส่วนร่วมในการกำหนดครุภัณฑ์เนื้อหา และวิธีดำเนินงาน รายการวินิจฉัย เพื่อรุกขัณฑ์ของหัวหน้า ได้กล่าวถึงหลักของแนววินิจฉัยในประเทศไทยว่า “โดยทุกขัณฑ์ของหัวหน้า ที่ต้องการให้เกิดความต่อสู้ที่ไม่ชัดเจน แต่ต้องมีความเข้าใจ ทางรุกขัณฑ์และการร่วมตัวช่วยกัน ที่ไม่แน่นอนตามด้วย เพื่อให้เกิดความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ วิรารักษ์ ให้สู่ความ (2547 : 99) กล่าวถึงธรรมชาติของมนุษย์ที่ไม่ชอบความจำเจซ้ำๆ กัน ซึ่งในการพัฒนาวิทยุ ผู้ฟังไม่ได้ตั้งใจฟัง เพียงอย่างเดียว นักทำกิจกรรมอื่นควบคู่กันไป และเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง ให้เกิด ความนิยมและภักดีต่อผู้ฟังเพื่อสถานีจะต้องมีการแบ่งรุกขัณฑ์รายการ ได้แก่ รูปแบบรายการแบบ ทุกคุยกับคนฟัง รายการสนทนารายการนิตยสารทางยาตรา รายการปั๊กกะ เป็นต้น การนำเสนอ เนื้อหาสาระ ได้ตรงกับความต้องการของผู้ฟังอย่างมาก การตั้งความสนใจของผู้ฟังและทำให้เกิดการ มีส่วนร่วม ได้เร่งด่วน ในด้านของ บุญญา ครอบครัว (2549 : 21) กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญที่ ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ คือ รายการวิทยุมีส่วนรับสัมภาระในบางลักษณะกับผู้ฟัง จนกระทั่งผู้ฟัง รู้สึกว่าตนได้มีส่วนร่วมในรายการ ซึ่งอาจจะบรรลุบางอย่างที่มีผล ต่อการดำเนินชีวิตความเป็นอยู่ สามารถแลกเปลี่ยนและกิจกรรมอื่นๆ ของผู้ฟังและอาจมีการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์หรือความรู้สึก ทางด้าน

ตัวตนการที่รับมือการมีส่วนร่วมกับพฤติกรรมการรับฟังวิทยุรายการร่วมตัวช่วยกัน ทั้งหมดความพฤติกรรมการฟังวิทยุ ได้แก่ ความพยายามในการติดตามรับฟัง ระยะเวลาในการรับ ฟัง ลักษณะของการรับฟัง และ วัสดุประสงค์ของ การรับฟัง พนับว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความต่างๆ ใน การติดตามรับฟังรายการต่างกันนี้ การมีส่วนร่วม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการไม่เกิน 1 ปี กลุ่มผู้ฟังที่รับฟังรายการ 2 ถึง 5 ปี และ รับฟัง มากกว่า 5 ปี มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กล่าวคือผู้ฟังที่ติดตาม รับฟังรายการเป็นเวลาอย่างน้อยสี่เดือน ให้เกิดโอกาสของภารกิจเป้าหมายและ ช่วยเหลือสังคมกับทางราชการร่วมตัวช่วยกันมากที่สุด ดังกล่าวในงานวิจัยของ Cumhur กุชกันธ์ (2543 : 104) ศึกษา ภารกิจมีส่วนร่วมกับผู้ฟังวิทยุ ประจำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ศึกษา methodology สถานีวิทยุร่วมตัวช่วยกัน พนับว่า ผู้ฟังที่ติดตามรับฟังรายการเป็นระยะเวลาหนึ่ง และเป็นปัจจัยของการมีส่วนร่วมต่อเนื่องจะมีผลทำให้มีส่วนร่วมแก่ไขปัญหาในรายการ ในระดับสูง มากกว่าผู้ฟังที่ติดตามรับฟัง ได้เพียงไม่นานหรือไม่ฟังมากครั้ง

เมื่อเปรียบเทียบการคิดความรับฟังรายการ ในระยะเวลาต่างกันนิการมีส่วนร่วม มากต่างกัน อย่างนี้ยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยศูนย์ที่รับฟังรายการน้อยกว่า 1 ชม./วัน มีความยื้อของการมีส่วนร่วมมากต่างกัน อย่างนี้ยังสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 กล่าวคือศูนย์ที่คิดความรับฟังรายการ ในระยะเวลาต้นข้อมูลต่อ โอกาสของกรณีส่วนร่วมกับทางรายการน้อยลงตาม ที่นี่ก็ในเพราช่วงเวลาที่รับฟังรายการอื่นน้อยทำให้การรับรู้ข่าวสารหรือเหตุการณ์น้อยลง ความรู้สึกร่วมกันรายการนี้ลดลง เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อ โอกาสของกรณีส่วนร่วมน้อยลง ไปได้ด้วย

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะของการคิดความรับฟังรายการ ในลักษณะที่มากต่างกัน มีการมีส่วนร่วมมากต่างกันอย่างนี้ยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยศูนย์ที่คิดความรับฟังรายการ ในลักษณะที่ขาดออกอย่างดี ภัยศูนย์ที่คิดความรับฟังรายการ ในลักษณะที่ไม่คลินๆ เสมือนเป็นเพื่อน มีการมีส่วนร่วมมากต่างกัน อย่างนี้ยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาศัยคดล่องกันแนวคิดของ Biocca (1988, cited in McQuail, 2000 : 381) กล่าวเช่นนี้ว่า “ความตื่นตัวระดับความกระตือรือร้นที่มากต่างกันระหว่างบุคคล เช่นศูนย์ที่ฟังวิทยุหรือความเคลื่อนไหว ไม่ได้ดังใจฟังอย่างจริงจังยังต้องมีระดับความกระตือรือร้นน้อยกว่าคนที่ฟังวิทยุโดยมีความมุ่งหมายที่รักษา หากศูนย์มีความกระตือรือร้นสูง ข้อมูลและความต้องการนี้ส่วนร่วมในสื่อสูงกว่าศูนย์ที่ฟังด้วยความเฉื่อยชา ซึ่งการมีส่วนร่วมอาจแสดงออกโดยการสื่อสารกลับไปยังสถานี หรือการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางสถานีที่จัดขึ้น และขัง อาศัยคดล่องกับผลการวิจัยของ สาวกพ. ปุยพันธ์ (2543 : 109) ศึกษา การมีส่วนร่วมมากไปถึงทางของ ประชาราษณ์ในเขตกรุงเทพมหานคร : ศึกษาเฉพาะกรณี สถานีวิทยุชุมชนร่วมด้วยชุมชน กล่าวถึง การเปิดรับฟังรายการอย่างต่อเนื่อง จนถูกยกให้เป็น “ศูนย์เดียวที่มีความตื่นตัวระดับความร่วมกันมากที่สุด” ทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน เกิดความผูกพันและอ่อนไหวต่อ “ปัญหาที่เจ็บปวดทางใจได้รับการแก้ไขต่อไป และจะให้ความช่วยเหลือทันทีที่มีโอกาส”

เมื่อเปรียบเทียบวัดดุประสังค์ของ การคิดความรับฟังรายการต่างกัน มีการมีส่วนร่วม มากต่างกัน อย่างนี้ยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยศูนย์ที่คิดความรับฟังรายการที่มีวัดดุประสังค์ เพื่อรู้เท่าทันเหตุการณ์ปัจจุบันที่กำลังเกิดขึ้น ไม่หลงข่าว และศูนย์ที่รับฟังรายการเพื่อนำเข้าบุล เกร็ดความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์และบอกต่อ กับ ศูนย์ที่คิดความรับฟังรายการเพื่อสอบถามมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ มีการมีส่วนร่วม มากต่างกัน อย่างนี้ยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับ ศูนย์ที่คิดความรับฟังรายการ เพื่อสอบถามมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ต่างๆ กับ ศูนย์ที่คิดความรับฟังรายการ เพื่อขอความเห็นความคิดเห็น ถ่ายทอด ประสบการณ์และเดือนວัฒนธรรม มีการมีส่วนร่วม มากต่างกัน อย่างนี้ยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ศูนย์ที่ฟังรายการวิทยุจะมีวัดดุประสังค์ของ การเปิดรับฟังอย่างรักเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการ ในเหตุผลต่างๆ ซึ่งส่งผลต่อการคิดความรับฟังในครั้งต่อไป จนเกิดความเชื่อถือ ศรัทธาและ

ทรงรักภักดี จนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน ทั่งผลต่อโอกาสทางการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมมากขึ้น စอยคดถ่องกับ แยอกกิน (1973) (อ้างอิงใน กานูญนา แล้วกัน, 2547 : 198) กล่าวถึงบุคคลที่ซึ่งโปรดปริบันช่างสารและนักศึกษาในการเผยแพร่ทางห้องน้ำบุณภาพเท่าไร ก็จะซึ่งมีความรู้และทำกันถูกว่าแผลล้อนมากขึ้นและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้รวดเร็ว

รายการวิทยุร่วมคัวช่วยกัน เป็นสื่อที่ทำหน้าที่สื่อถ่องทาง หรือแม่ช้ำที่ตลอดร่อง โถงองค์กร ต่างๆ ตลอดสัปดาห์ สนับสนุนให้คนในสังคมแสดงความเห็นไว้ต่อ กัน ช่วยเหลือกันและกัน โดยเป็นโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของสังคมร่วมกัน เสมือนทุกคน รูปแบบใหม่ที่คนในสังคมให้ความร่วมมือและพร้อมพร้อมที่จะปัญหาสังคมร่วมกัน มีการเรื่อง ใจ เหรือช่วยของผู้คนเข้าด้วยกันตัวต่อตัวประสงค์และความสนใจร่วมกันนิการสื่อสารซึ่งเป็นอิสระ เกาะพะเพิ่งกันและกัน ทั้งความคิดเห็นและเปลี่ยนกันและแย่งไปในประสานการร่วมกันบน พื้นที่สาธารณะของสถานีวิทยุราชการร่วมคัวช่วยกัน ปัจจุบันออกอากาศ คลื่น เอฟ.เอ็ม 99.5 เม กะเซอร์ดิ စอยคดถ่องกับ นิรันดร์ ชากุลิเวอร์ (2527 : 177) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมเพื่อความใส่ ใจและห่วงกันสร่วมกันจากส่วนบุคคลแต่ละคนก็ตามเป็นส่วนรวม โดยต้องกระทำโดยประมาณ ทุกคน องค์กร ในสังคม เช่น ร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมกันตัดสินใจ และร่วมกันปฏิบัติและ ประเมินผลและร่วมรับผิดชอบสังคมร่วมกัน สำหรับการมีส่วนร่วมการรายงานการร่วมคัวช่วยกันผู้ที่ ระบุชื่นาร่วมจะเป็นอิสระที่จะเลือกร่วมหรือจะขออยู่อย่างใดก็ย่อมได้ ดังนี้ในกระบวนการ เรียนรู้จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาช่วงกัน เกิดการขอนับร่วมกัน ทำให้เกิดความเป็นทุกคน ได้ ให้ ที่ไม่เกลียดกันมาก่อน หรือ ไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อนเลย แต่มาทำกิจกรรมร่วมกัน จะเห็นได้ชัด หาก บางปัญหาที่ต้องอาศัยการรวมพลังของประชาชน และองค์กรนักช่าง ซึ่งเกิดขึ้นคือความ ตึงไส ความไม่สงบระหว่างกัน บันทึกฐานของความเห็นของการ ให้เฉพาะด้านเดียวชั่วคราวอย่างราชการ คัวช่วยกัน เป็นครั้งคราวซึ่งเป็นไปอย่างคัวช่วยความสามัคคิ ซึ่งอาจเกิดขึ้นคือความ ร่วมของผู้ที่งดงามการจงเป็นไปอย่างคัวช่วยความสามัคคิ ให้เฉพาะด้านเดียวชั่วคราว แต่ บุคคล เช่น ความต้องการ ความคาดหวัง การเดินทางไปรับประทาน หรือแม่กระพั่งความรู้สึกร่วมด้วย เหตุการณ์ ใกล้ตัว หรืออาจเกิดจากปัจจัยภายนอกตัวบุคคล เช่น สิ่งร้าย แรงหลักคันขาดบุคคลรอบ รั้ง ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วม ซึ่งไม่มีรูปแบบราชการที่บันดาลใจคัวช่วย โดยที่ผู้ที่ สามารถเลือกที่จะมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือสังคมได้ ในช่วงเวลาต่างๆ ที่จะดู

ข้อเสนอแนะ

๑. สำหรับการดำเนินการไปต่อ

๑. จากการศึกษาพบว่า ลักษณะของการรับฟังรายการร่วมด้วยชั่วคราว แบบเดิมๆ เนื่องจากเป็นเพียง ๒ ติดตามรับฟังอย่างส่วนบุคคล จึงควรขึ้น การฟังด้วยความพยายามของตนนี้ทำให้ผู้ฟังขาดความกระตือรือร้น ส่งผลต่อการนิส่างร่วมอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นผู้ผลิตรายการควรให้ผู้ดำเนินรายการพูดชัดแจ้ง และสร้างกิจกรรมในการรับฟังเพื่อกระตุ้นให้เกิดการนิส่างร่วมให้มากขึ้น เช่น เล่นเกมแข่งของรางวัล เป็นต้น และอีกเป็นการขอบคุณที่ติดตามรับฟัง และให้ผู้ฟังรู้สึกว่า รายการนี้ส่วนหนึ่งของชีวิต เมื่อมีปัญหาจะนึกถึงรายการ และเกิดความภักดีตามมา

๒. จากการศึกษาพบว่า ลักษณะปัญหาที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ สถานการณ์ปัญหาอุบัติเหตุ เหตุฉุกเฉิน รองลงมา ได้แก่ ปัญหารดสีซี เครื่องชนตัวตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับชีวิตของผู้ฟังที่การเดินทางไปยังที่ต่างๆ กันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีโอกาสประสบปัญหานอกและนิโภภัย ให้ช่วยเหลือผู้อื่น แล้วซึ่งขาดทักษะ ความรับผิดชอบ และความรู้ที่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ผลิตรายการควรสอดแทรกเกร็งความรู้ ช้อควรปฏิบัติ การช่วยเหลืออย่างอุตสาหะ ในสถานการณ์ปัญหาต่างๆ ให้ผู้ฟังได้รับรู้ เพื่อช่วยเหลือหากมีโอกาส

๓. จากการศึกษาพบว่า การนิส่างร่วมของผู้ฟังรายการร่วมด้วยชั่วคราวในภาระอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายค้าน ในระดับ ๑ (ได้แก่ การโทรศัพท์ ส่ง SMS และคงความคิดเห็น ถ่ายทอดประสบการณ์ ส่งเสริมเชิงบูรณาการ) ระดับ ๒ (ได้แก่ การแจ้งเหตุค่อนแหนวดตัว หรือกัก ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ) และระดับ ๓ (ได้แก่ การกล่าวทรัพพรสิน ให้เป็นอุปกรณ์ ละเว้น บรรจุงานเพื่อช่วยเหลือผู้เดือดร้อน ลงมือเข้าช่วยเหลือด้วยตนเอง ณ จุดกิจเหตุ และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้น) ดังนั้นผู้ผลิตรายการควรจะนำเสนอนื้อหาที่ตรงกับกลุ่มผู้ฟังให้มากที่สุด อย่างมีกลยุทธ์ นำเสนอให้เกิดการนิส่างร่วม ตลอดจนเพื่อกระตุ้นรู้สึกสำนึกรัก รู้สึกความห่วงใย ร่วมกัน พร้อมที่จะช่วยกันเมื่อปัญหาร่วมกันอย่างเด่นๆ ในชุมชนท้องถิ่น เช่น การโทรศัพท์แจ้งเหตุ ให้คำแนะนำ ผู้ช่วยผู้เดือดร้อน ณ จุดกิจเหตุเป็นต้นเพียงทำสิ่งที่จะสามารถกระทำได้

๒. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรศึกษาเบื้องต้นต่างๆ ที่ ส่งผลต่อการนิส่างร่วมในการช่วยเหลือสังคม ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยชั่วคราว เชิงลึกขึ้น เช่นรูปแบบรายการ เมื่อหาในการนำเสนอ และปัจจัยต่างๆ เป็นต้น

2. ควรศึกษาเบรเยนเทียบกับรายการวิทยุประเภทเพื่อบริการสาธารณะอื่นๆ เช่น จส.100 และ สวพ.91 เพื่อศึกษาเบรเยนเทียบแต่ละช่วงรายการค้านต่างๆ ในเชิงลึก เกี่ยวกับ การนี้ ส่วนร่วมแก้ปัญหาและช่วยเหลือสังคมของผู้ฟังรายการฯ ให้มากขึ้น

3. ในการทำวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาอย่างดีในภาคอื่นที่มีสถานีวิทยุ เครือข่ายการร่วมคุยช่วยกันตั้งอยู่ นอกจากกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิดเครือข่ายของการนี้ ส่วนร่วมให้กว้างขึ้น

บรรณานุกรม

ในประเทศ

กาญจนा แก้วเทพ. (2542). **การสื่อสารเพื่อชุมชน : แนวคิดเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2546 ก). “**การสื่อสารด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม**” เอกสารแจกในงานประชุมเชิงวิชาการ 25ปี นิเทศศาสตรพัฒนาการ : บทบาท และทิศทางต่อสังคมไทย”, 8-9 กันยายน. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2546 ข). “**อีกรั้งกับการสื่อสารแบบมีส่วนร่วม**” เอกสารแจกในงานประชุมเชิงวิชาการ 25ปี นิเทศศาสตรพัฒนาการ : บทบาท และทิศทางต่อสังคมไทย”, 8-9 กันยายน. กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2547). **ปัจจัยมนุษย์ในการสื่อสาร**, ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาอุบัติและพฤติกรรมการสื่อสาร**. หน่วยที่ 4 นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. กาญจนा มีศิลป์ปิกกี้. (2549). **ความรู้เบื้องต้นและทฤษฎีการสื่อสาร**. คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพฯ : หจก.วี.เจ.พรินติ้ง.

ถนน อ่อนเกตุพล. (2544). **บทบาทของรายการร่วมด้วยช่วยกันต่อสังคม**. ภาคนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนาสังคม, คณะพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เทียนชัย เพียรวิญญูลักษณ์. (2550). **พฤติกรรมการเปิดรับฟัง การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ฟังรายการวิทยุ”ร่วมด้วยช่วยกัน”(FM 96.0 MHz)** ใน **เทคโนโลยีสารสนเทศ**. โครงการเอกภัณฑ์นิทรรศการ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารสื่อสารมวลชน, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธีรารักษ์ โพธิสุวรรณ. (2547). **ประเทศไทยและรูปแบบวิทยุกระจายเสียง**, ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาการเรียนบทวิทยุกระจายเสียง**. หน่วยที่ 3 นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช

นภการณ์ อัจฉริยะกุล. (2530). **ประเทศไทยและรูปแบบการจัดรายการวิทยุกระจายเสียง**, ใน **เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการรายการวิทยุกระจายเสียง**. หน่วยที่ 4, นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

นกการษ์ อัจฉริยะกุล และ รุ่งนภา พิตรปรีชา. (2545). สื่อในการสื่อสาร, ใน เอกสารการสอนทุก
วิชา หลักและทุนศึกษาชั้นมัธยม หน่วยที่ 7, นนทบุรี : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย จุฬาลง
รัตน์ธิราช.

นฤกุณกร วัฒนกิจกิจ โภ. (2549). ความตึงเครียดในชองประชานท์ระหว่างการร่วมรัฐบาลกับรัฐบาล FM
96.0 MHz กรณีศึกษา : กลุ่มผู้นำที่มีความสามารถที่ไม่เกิดจากความสามารถทางการค้า ภาคบูรพา
บริษัทฯ ดำเนินการตามมาตรฐานสากล สาขาพัฒนาสังคม, มัชชาติวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒ
นบริหารศาสตร์.

นธ. เอเชียครีเวิร์ค. (2543). เมตตาคนตัวไม่ถูกดูด, ใน กล่องดูดกระซิริวิชช์ รวมบทความร่วมมือพัฒนา
ความชื่อ และศักยธรรม กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมือง.

นิรันดร์ จงจิตเวช. (2527). กรณีศึกษาเรื่องประชานท์ในการพัฒนา กรุงเทพฯ : สำนักสือภาน
การพิมพ์.

บุญศรี ธรรมนาพันธุ์. (2540). กรณีศึกษาเรื่องประชานท์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ.

บุญศรี ธรรมนาพันธุ์ และ กิตติพงษ์ วงศ์สุนทร. (น.ป.ป.). กรณีศึกษาเรื่องประชานท์ น.ป.ป.
บุญราตน์ เอื้อย่อ ไทย. (2539). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีให้รับชำระภาระอาชญากรรม ๑๐๐ และการ
มีให้สมควร ๑๐๐. วิทยานิพนธ์วารสารการพัฒนาสังคมฯ สาขาสื่อสารมวลชน,
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มัชชาติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุญศรี ควรหาดู. (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการวิทยุกระจายเสียง กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทร์กรุงเทพ.

ปรัชญา เวศารักษ์. (2528). รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชานท์ในการพัฒนาท้องถิ่น
พัฒนาชนบท กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศิริยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ปรัชญา ชันดันกัญชุ. (2535). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชานท์ในการพัฒนา
ชนบทและชุมชนความชัดเจนของชุมชนที่มีความสามารถ : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัด
เชียงราย. วิทยานิพนธ์, มัชชาติวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.

ประชาติ วัฒน์ธีร์และคณะ. (2543). กระบวนการและภาคีการพัฒนาชองนักพัฒนา
กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

ประชาติ สถาบันนานาชาติและคณะ. (2549). การศึกษาทางมีส่วนร่วมและการพัฒนากรุงเทพฯ : สถา
บันพิชญ์ปฏิบัติการวิจัยในชั้นกลางไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย
(สกสว.).

พรพิพัช วรกิจโภคการ. (2539). ความสำคัญของผู้รับสาร ใน เอกสารการสอนพุทธวิชาหลักและ
พุทธวิธีการเชื่อฟ้า. หน่วยที่ 6 (นนทบุรี : ส้านักเรียนเพื่อนการวิชาการลัทธุไขทัศธรรมกิจราษฎร์).
หน้า 292

พัฒน์ เจรจาบรรณา เมฆดา กฤตวิทย์ และ อิรันันท์ อนวัชกิริวงศ์. (2534). แนวคิดหลักนิติศาสตร์ทางสื่อ
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งมหาลัยกรรณ์นนทบุรีวิทยาลัย.

พัฒน์ เจรจาบรรณา เมฆดา วิรัตนานุกูล และอิรันันท์ อนวัชกิริวงศ์. (2541). แนวคิดหลักนิติศาสตร์
(พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : เมลโล่การพิมพ์ (1988), หน้า 211-212

พิมพรวรรณ อินทรพินส์. (2548). วิธีการเชื่อฟ้าของคนไทยทุกคนและ การเชื่อฟ้าของเมืองที่ร่วมกันร่วม
ของประชาชนเพื่อการพัฒนาทุกคนเข้าสู่สุข ยั่งยืนอย่าง ดังที่ระบุไว้. วิชาชีพนิพนธ์
นิเทศศาสตร์แผนกวิชา (การประชาสัมพันธ์) คณะนิเทศศาสตร์, นักวิชาชีววิทยาลัช
ดุหากองกรณ์นนทบุรีวิทยาลัย.

ชัยวัฒน์ วุฒิเมธี. (2526). หลักการพัฒนาทุกคนและ การพัฒนาคน. กรุงเทพมหานคร : ห้อง
ทุ่นส่วนในขอบเขตเครือข่าย.

วีระวรรณ ยังกิจการและคณะ. (2547). รายงานการวิจัยเก็บรวบรวม โครงการกรรมมิชั่นร่วมใน
การดำเนินโครงการพัฒนา และวิธีดำเนินงาน รายการวิถีพื้นที่ทุกชนบทชุมชนที่
ดำเนินงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย , พฤกษาชน.

ตามนึก เป็ญญาสิงห์. (2532). การพัฒนาทุกคน Community development ของแก่น : ภาควิชา
สังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดาวกิจ ปุยพันธ์. (2543). การมิชั่นร่วมมือไทยปักหมุดทางประชารัฐในเขตกรุงเทพมหานคร :
ศึกษาพัฒนาร่องรอย สถาบันวิทยุทุกคนร่วมกันทั่วโลก . วิชาชีพนิพนธ์พัฒนาทุกคนมหาวิทยาลัยพิม
คณศึกษาและศิลปศาสตร์, นักวิชาชีววิทยาลัช มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธุระติ ประดิษฐ์รุ่งสินธุ. (2546). สะกดคำวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 12 (แก้ไข
เพิ่มเติม)) กรุงเทพมหานคร: ห้องทุ่นส่วนช่างกัด สามลดา.

ธุรพงษ์ ไตรนະเสถียร และ ไกเก็ต สงวนยิ่ง. (2551). ภาระบริหารงานวิทยุกระจายเสียง (ภายนอก)
โครงการหลักและแนวทางการบริหารการเชื่อฟ้า : วิถีที่สานภารกิจการอัลกุลการเชื่อฟ้า
และการบริหารงานเชื่อฟ้ารวมประเทศ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : ประดิษฐ์กิจชั้น แอนด์ พริน
ติ้ง

เสาวนี ชินนาล่อง. (2547). การมิชั่นที่สู้หัวใจ. เอกสารการสอนพุทธวิชา การพิจิรา
วิทยุกระจายเสียง. หน่วยที่ 2 นนทบุรี : มหาวิทยาลัช ไขทัศธรรมกิจราษฎร์.

- อนุตรา พรวติ. (2545). ความต้องการร่วมการวิทยุทุกคนของผู้ฟังในภาคปริมณฑลของกรุงเทพฯ วิทยานิพนธ์ วารสารการศึกษาบัณฑิต(การบริหารสื่อสารมวลชน) คณะการศึกษาและสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสื่อสารมวลชน, มัจฉิวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อุบลรัตน์ ศิริอุทาการ์ดี. (2547). ชีวกรรมวิชาหนึ่งทัน : ชีวกรรมวิชา วัฒนธรรมและสังคม. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งอุบลรัตน์กรุณ์การพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- สำนัก วังจิน และวิชิต อุรุณ. (2550). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำหรับ SPSS. กรุงเทพฯ : บริษัท พรินท์เอฟนี (ประเทศไทย) จำกัด.

ต่อไปนี้

- Chapin, F.S. (1977). *Social Participation and Social Intelligence*. in Miller Delbert. Handbook of Research. Design and Social Measurement. (3rd ed) New York : Longman.
- McCombs Maxwell E. and Lee B. Becker. (1979). *Using Mass Communication Theory*. (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice Hall Inc.,
- McQuail Denis. (2000). *McQuail's Mass Communication Theory*. Sage Publications Ltd.

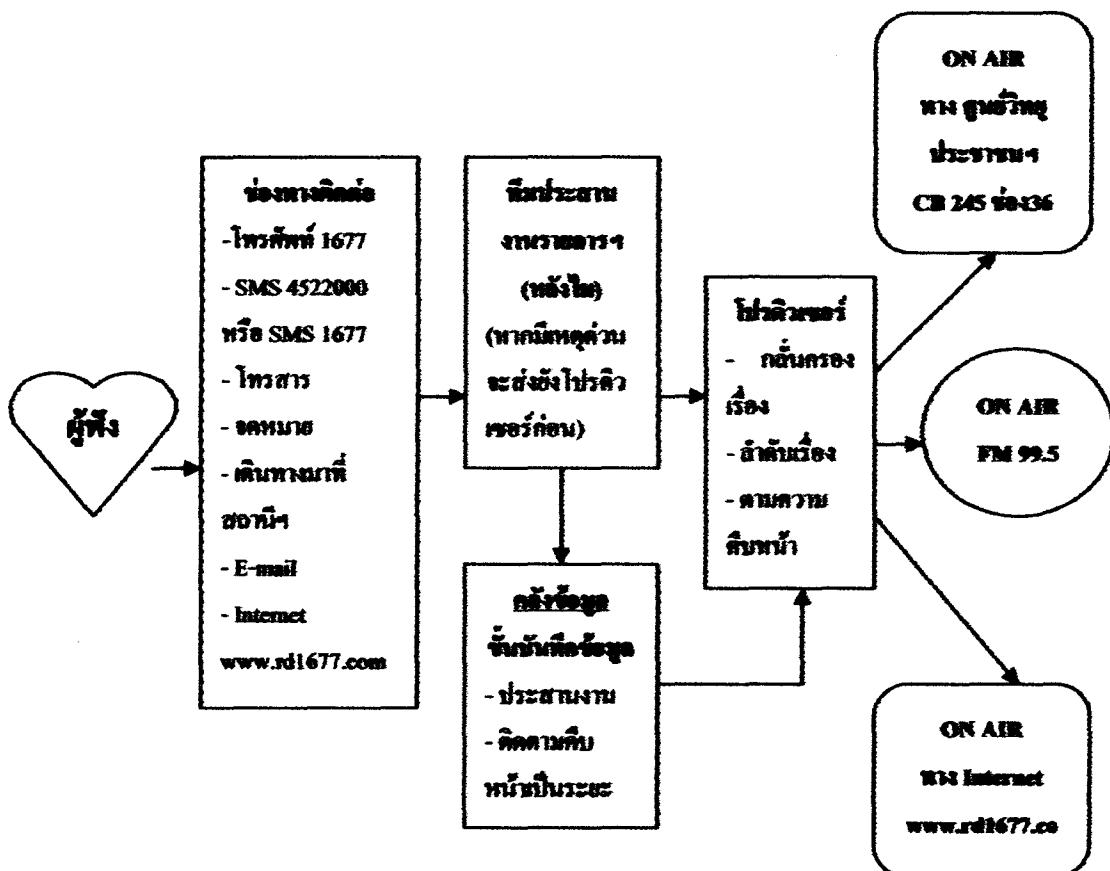
ภาคผนวก

สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน

ภายใต้การบริหารงานของ บริษัท ไอ.อัน.เอ็น เรดิโอ จำกัด

ขั้นตอนการปฏิบัติงานของสถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน

สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน FM 99.5 MHz.

ขั้นตอนการทำงานของรายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มจากผู้ฟังรายการ แจ้งเหตุค้างๆ เข้ามา โดยมีช่องทางของการติดต่อ หลายช่องทาง ได้แก่ หมายเลขโทรศัพท์ 1677 SMS 4522000 หรือ SMS 1677 โทรสาร หมายเลข 0-2184-4313 ส่งจดหมาย เลขที่ 287/195 ซอยรามคำแหง 21(นวศรี) แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310 หรือบางรายเดินทางมาแจ้งเรื่องฯด้วยตนเอง ที่สถานีวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน หรือ จะติดต่อผ่านทาง E-mail : ruamduay@innnews.co.th หรือ ติดต่อผ่านทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ที่ www.rd1677.com

ขั้นตอนที่ 2 ทีมประสานงานรายการร่วมด้วยช่วยกัน (หลังไมค์) จะเป็นผู้รับเรื่องทุกเรื่องราวที่ติดต่อเข้า พร้อมประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาของผู้ฟังที่แจ้งเรื่องเข้ามา หากเป็นเหตุการณ์ด่วน เช่น อุบัติเหตุหมู่มีผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือ เป็นเหตุที่หากปล่อยล่าช้าจะทำส่งผลเสียหายกับประชาชนคนอื่น ทีมประสานงานรายการจะ ส่งเรื่องให้กับ โปรดิวเซอร์ โดยเร็ว เพื่อ ส่งเรื่องออกอากาศให้เร็วที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 ทุกเรื่องที่แจ้งเข้ามา ทีมประสานงานรายการ จะบันทึกข้อมูลเหตุการณ์ทุกเหตุการณ์ไว้ในคอมพิวเตอร์ทั้งหมด รวมถึง การติดตามความคืบหน้าเรื่องที่รับแจ้งจนสิ้นสุด จนนั้น ส่งเรื่องให้กับ โปรดิวเซอร์ เพื่อพิจารณาลำดับเรื่องออกอากาศต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 โปรดิวเซอร์ จะเป็นผู้คัดเลือกเรื่องจาก คลังข้อมูล และเติมเต็มความสมบูรณ์ของเนื้อหาที่จะนำเสนอ โดยอาจจะเพิ่มสาระความรู้เชิงลึกเพื่อการนำเสนอประโยชน์ต่อผู้ฟัง เพื่อลำดับเรื่อง ในการผลิตรายการ ให้กับ ผู้ดำเนินรายการ นำเสนอออกอากาศ อีกทางหนึ่ง ต้องส่งต่อข้อมูลเหตุการณ์ต่างๆ ออกอากาศทางช่องวิทยุประชาชน ช่องความถี่ CB 245 ช่อง 36 ช่องอยู่ในความดูแลของศูนย์วิทยุประชาชนร่วมด้วยช่วยกัน ที่จะคงประชาสัมพันธ์ถึงลูกข่าย อาสาสมัคร ที่เป็นสมาชิก เพื่อทราบข่าวสาร ไปพร้อมๆ กับการออกอากาศของรายการร่วมด้วยช่วยกัน FM 99.5 MHz. รวมถึงประชาสัมพันธ์แจ้งข่าว การขอความช่วยเหลืออาสาสมัคร หรือ ประสานงานเหตุการณ์ฉุกเฉิน ถือเป็นเครื่องมือในการประสานติดตามความคืบหน้าจากสมาชิกลูกข่ายที่อยู่ในเหตุการณ์หรือพื้นที่ในการรายงานสถานการณ์ให้ทราบอย่างรวดเร็ว ทุกเรื่องราวที่รับแจ้งและบันทึกในฐานข้อมูลบางเรื่องที่ไม่สุ่มเสียง และสามารถเปิดเผยข้อมูลได้ ก็จะถูกปรากฏบนอินเทอร์เน็ต ของเว็บไซต์ร่วมด้วยช่วยกัน ที่ www.rd1677.com รวมถึง ยังเขื่อมสัญญาณ ของรายการร่วมด้วยช่วยกัน FM 99.5 MHz. ที่สามารถรับฟังได้อีกด้วย

ผังการออกอากาศ รายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน FM 99.5 MHz.

ช่วงเวลา	อ.	บ.	พ.	พฤ.	ศ.	ช่วงเวลา	แทร์	รายการ
05.00-08.30	ศูปฯว่าหนังสือพิมพ์					05.00-08.30	ศูปฯว่าหนังสือพิมพ์	
05.30-06.00	พุทธอภิธรรม องค์พระบารมี					05.30-06.00	สายพิษ หาดทูน	
06.00-06.40						06.00-06.40		
06.40-07.00	ท้าวตรีเข้า					06.40-07.00	ท้าวตรีเข้า	
07.00-07.30	ต่อกลอนฟ้าท้าวจากถอยฟ้าวิทยุธรรมชาติเมืองพ่อแม่ประเทศไทย					07.00-07.30	ต่อกลอนฟ้าท้าวจากถอยฟ้าวิทยุธรรมชาติเมืองพ่อแม่ประเทศไทย	
07.30-08.00	ร่วมด้วยช่วยกัน					07.30-08.00	พันธุ์รัช ไทย ไมค์ร้องรัก	เรวีกานเมือง
08.00-08.30	อภิรัติ พรมเล็ก /	นุชนาฏ อุณานันท์ /				08.00-08.30	วันชัย วงศ์นิรัช /	
08.30-09.00	รามเก เชื้อเมืองพาณ	รามเก เชื้อเมืองพาณ				08.30-09.00	ดร.กนกกาญจน์ อุนุภาคันทร์	
09.00-09.30						09.00-09.30		
09.30-10.00						09.30-10.00		
10.00-10.30	ร่วมด้วยช่วยกัน					10.00-10.30	ร่วมด้วยช่วยกัน	ท่องโลกกว้าง
10.30-11.00	ธีรบุษ ยอดบุญ	น.ต.คงเกวียนสักดิ์ ใจกลาง /				10.30-11.00		
11.00-11.30		อพิชา แสงจ้ารุ่งอรุณ				11.00-11.30	ไชยแสง กระชั้วมิช	อนันต์ใจชน ทังสุ พาฒนา /
11.30-12.00						11.30-12.00		พกนนร. ดันบัวกันดาล
12.00-12.30						12.00-12.30		
12.30-13.00	เพื่อพัฒนาความรู้ไทยขึ้น กองธุริยาแห่งการบูรณะ					12.30-13.00	เพื่อพัฒนาความรู้ไทยขึ้น กองธุริยาแห่งการบูรณะ	
13.00-13.30	ร่วมด้วยช่วยกัน					13.00-13.30	ก้อนกอกอุบลพาห	คดินีกัลต์ เมือง
13.30-14.00						13.30-14.00		
14.00-14.30	สายใจ วี	อุกฤษญา มากล้าน /				14.00-14.30	กรพิศ น้ำขันทร์	กรพิศ น้ำขันทร์
14.30-15.00		อิกรา มีครี				14.30-15.00		
15.00-15.30						15.00-15.30		
15.30-16.00	ร่วมด้วยช่วยกัน					15.30-16.00	หนอดดูหมาทดหมายขาวม้า	
16.00-16.30	เรวัด สังข์ช่วย /	เรวัด สังข์ช่วย /				16.00-16.30	อนอน อ่อนแกลดุด	
16.30-17.00	เกรียงไกรมาศ พนมสุนทร	เกรียงไกรมาศ พนมสุนทร				16.30-17.00	วิทยาศาสตร์ อร.สังข์ชัย บุญจันทร์	
17.00-17.40						17.00-17.40		
17.40-18.00	ท้าวตรีเส็น					17.40-18.00	ท้าวตรีเส็น	
18.00-18.15	ใจลึกลึก (กองน้ำดูขาดการทางการสูงสุด)					18.00-18.15	ใจลึกลึก (กองน้ำดูขาดการทางการสูงสุด)	
18.15-18.30	คุยกันที่ชานเรือน					18.15-18.30	คุยกันที่ชานเรือน	
18.30-19.00	ท้าดีเพื่อท่อ แทนคุณแผ่นดิน					18.30-19.00	ท้าดีเพื่อท่อ แทนคุณแผ่นดิน	

ผังการออกอากาศ รายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน FM 99.5 MHz. (ต่อ)

ผังการออกอากาศ รายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน FM 99.5 MHz.

ช่วงเวลา	อ.	บ.	พ.	พ.ง.	ศ.			
19.00-19.30	ถ่ายทอดสดช่วยจากสถานี วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย							
19.30-20.00	ร่วมด้วยช่วยกัน							
20.00-20.30	จ้าวค่ำประจำเดือนสิงหาคม		E - radio					
20.30-21.00	อรอนุมา เกษยตรพีชผล		นายนรัตน์ ทุก พิพัฒน์ / พิพัฒ์ศักดิ์ พิภา กานธ์					
21.00-21.30								
21.30-22.00								
22.00-22.30	ร่วมด้วยช่วยกัน		ร่วมด้วยช่วยกันรักบ้าน ด็อก					
22.30-23.00			جونพล เพ็ชร ประไทร					
22.30-23.00	ศิริพร วิลัยลักษณ์		อภิชา ฉักรเงิน					
23.00-23.30	รวิทย์ ทุวรรณพ่อง(ธ.)		ชนพร ศุภวงศ์					
23.30-00.00								
00.00-00.30	ร่วมด้วยช่วยกัน							
00.30-01.00								
01.00-01.30	หนานาดา เปรี้อง ใจกลาง		พจน์ โพธิ์ครี					
01.30-02.00								
02.00-02.30								
02.30-03.00	ร่วมด้วยช่วยกัน							
03.00-03.30								
03.30-04.00	พงษ์รักษ์ พิรพัฒน์ต่อ ใจ							
04.00-04.30								
04.30-05.00								
ที่มา : บริษัท ไอ.เอ็น.เอ็น.เรดิโอ จำกัด, 2552)								
ช่วงเวลา	ເມສ	ເມບ	ເມພ	ເມພງ	ເມສັກ			
19.00-19.30	ถ่ายทอดสดช่วยจากสถานี ວິທີອະນະຈາກສະໜັບສະໜັດ							
19.30-20.00	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ							
20.00-20.30	ຈ້າງຄ່າປະເທົ່ານັ້ນສັກນົດ		E - radio					
20.30-21.00	ອຮອນາ ເກມຕະຫຼາດ		ນະນາວັດນົມ ຖຸກ ພິພັດນົມ / ພິພັດນົມ ພິກົດ ກາດູ					
21.00-21.30								
21.30-22.00								
22.00-22.30	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ		ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນຮັບບັນດາ ດີດ					
22.30-23.00			ຈອນພລ ເພື່ອຮ ປະໄໄປ					
22.30-23.00	ຕົວພຣ ວິລິຍືລັກມີ		ອົມືດາ ດັກເຈັນ					
23.00-23.30	รวິພດ ຖຸວະນາພົ່ອງ(ທ.)		ໝານພຣ ສຸກວັດ					
23.30-00.00								
00.00-00.30	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ							
00.30-01.00								
01.00-01.30	ໝານາດາ ເປົ້ອງ ໂອກສາ		ພຈນໍ ໂພທີ					
01.30-02.00								
02.00-02.30								
02.30-03.00	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ							
03.00-03.30								
03.30-04.00	ພົງໝ່າຮັກສ ພິພັດນົມ ໂດ ໄກ							
04.00-04.30								
04.30-05.00								
ທີ່ມາ : ບຣິນັດ ໄອ.ເອັນ.ເອັນ.ເຣດີໂອ ຈຳກັດ, 2552)								
ເມສ	ເມບ	ເມພ	ເມພງ	ເມສັກ	ອາພິບຍໍ			
19.00-19.30	ຄ່າຍກົດສັດໜ້າຈາກສະຖານີ ວິທີອະນະຈາກສະໜັບສະໜັດ							
19.30-20.00	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ							
20.00-20.30	ອຸນະມະຕີ		ອາຫວັນຈະວິໄລ ນຸ່ມຫຼັບ ແມ່ນອຽງ ຄຸກ					
20.30-21.00	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ		ເວັດ ສັງຫຼືຂ່າຍ ໄກມິນຫຼົງ ເກວິບ ແຄ					
21.00-21.30	ຫຼຸດໜັນທ ໂພທີກົດ							
21.30-22.00								
22.00-22.30	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ		ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນຮັບບັນດາ ດີດ					
22.30-23.00			ຮອນຫຼັງວິຈະວົດ					
22.30-23.00	ພົມນິຍົດ ດັນນິຍົດ		ພົມນິຍົດ ດັນນິຍົດ					
23.00-23.30	ນຸ່ມຫຼັບ ນາວາຫອງ		ນຸ່ມຫຼັບ ນາວາຫອງ					
23.30-00.00								
00.00-00.30	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ							
00.30-01.00								
01.00-01.30	ດະວັນ ເຈົ້າວິຈິດ							
01.30-02.00								
02.00-02.30								
02.30-03.00	ຮ່ວມດ້ວຍຊ່ວຍກັນ							
03.00-03.30								
03.30-04.00	ອິຮະພັນທ ເອົງລູລິກີ							
04.00-04.30								
04.30-05.00								

(ที่มา : บริษัท ไอ.เอ็น.เอ็น.เรดิโอ จำกัด, 2552)

รายละเอียด รายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน วันจันทร์-ศุกร์ FM.99.5 MHz.

ช่วงเวลา	ช่วงรายการ/ผู้ดำเนินรายการ	การนำเสนอ
05.00-08.30	ศูป่าร่วมหนังสือพิมพ์	-สรุปประจำวันต่อหนังสือพิมพ์ที่ฉบับทั้งๆ
05.30-06.00	ทุกช่องวิเคราะห์ องค์พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงเป็นครูความรู้	-พิจารณาประเด็นข่าวที่น่าสนใจในงานนำเสนอของรายการฯ พร้อมเกร็งความรู้
06.00-06.40	(อ.-พ.)	
06.40-07.00		ทำวัตรเช้า
07.00-07.30		ถ่ายทอดสดท่าจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์
07.30-08.00	ร่วมด้วยช่วยกัน	-สรุปภาครวมข่าวร้อนในช่วงเช้า จาก นก.ช. และดำเนินรายการสำคัญๆ
08.00-08.30	อภิรดี พระเลิศ / ราเมศ เทื้อเมืองพาณ (อ.-พ.) บุษบาฤทธิ์ อุนาณันท์ / รามเกียรติ์ เทื้อเมืองพาณ	-นำเสนอประเด็นข่าวสังคมตามสถานการณ์โดยทีมข่าว
08.30-09.00	(พฤ.-ศ.)	-ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รับฟังความเห็นประเด็นข้างต้น
09.00-09.30		-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของภารกิจการร่วมด้วยช่วยกันของคนในสังคม
09.30-10.00		-สดแทรกเกร็งความรู้ ที่มีประโยชน์
10.00-10.30	ร่วมด้วยช่วยกัน ภินทีชัย พั่วไทย (อ.-พ.)	-นำเสนอข้อมูลต่อเนื่องจากประเด็นข่าวสังคมช่วงเช้า
10.30-11.00	ธีรบุช ยอดคุณ	-นำเสนอสถานการณ์ท่องเที่ยว สะท้อนวัฒธรรมของคนไทย และเคล็ด(ไม่)ลับกับงานครัว เกร็งความรู้สู่ครัวคนไทย
11.00-11.30		
11.30-12.00	น่องรองครุฑ์ กินทีชัยพั่วไทย (พฤ.-ศ.) ร.ต.ด.เกรียงศักดิ์ โลหะวงศ์/ อภิชา แสง	-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของภารกิจการร่วมด้วยช่วยกันของคนในสังคม
12.00-12.30	ธาราญุ	-นำเสนอนโยบายของศูนย์บริหารกิจกรรมและปัจจัยทางแวดวงสุขภาพ
12.30-13.00		เบ็ดเตล็ดจากวงรำ ไยกิน กองศิริยะศักดิ์หราวนก
13.00-13.30	ร่วมด้วยช่วยกัน	-นำเสนอข้อมูลความรู้เรื่องสุขภาพ โรคภัยไข้เลิ�น การดูแลรักษาสุขภาพ
13.30-14.00	สามใจ ไว (อ.-พ.)	-การออกกำลังกาย กิจกรรมและอาหารเพื่อเตรียมสุขภาพ
14.00-14.30	สุกัญญา นาภลั้น / อิศรา มีศรี (พฤ.-ศ.)	-ภูมิปัญญาชาวบ้าน สร้างอาชีพเสริมรายได้ แรงงาน สวัสดิการด้วยๆ
14.30-15.00		-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของภารกิจการร่วมด้วยช่วยกันของคนในสังคม
15.00-15.30		-ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับฟังความเห็น ตามคืนหน้าประจำเดือน ช้างดัน
15.30-16.00	ร่วมด้วยช่วยกัน	-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของภารกิจการร่วมด้วยช่วยกันของคนในสังคม
16.00-16.30	อภิญญา ศิริชนะ / เรewan สังษ์ช่วย (อ.-พ.) เรewan สังษ์ช่วย / เกรียงไกรมาศ พจนสุนทร (พฤ.-ศ.)	-สรุปภาครวมข่าวร้อนในช่วงเช้านี้ จากนก.ช. และดำเนินรายการสำคัญๆ
16.30-17.00	(พฤ.-ศ.)	
17.00-17.40		-นำเสนอประเด็นข่าวสังคม เตือนภัยเมืองรีพับลิก เตือนเป็น อุทาหรณ์ -ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับฟังความเห็น ตามคืนหน้าประจำเดือน ช้างดัน
17.40-18.00		ทำวัตรเย็น

รายละเอียด รายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน วันจันทร์-ศุกร์ FM.99.5 MHz. (ต่อ)

ช่วงเวลา	ช่วงรายการ/ผู้ดำเนินรายการ	การนำเสนอ
18.00-18.15		ใจถึงใจ (กองข้อมูลการพากษารัฐสูตร)
18.15-18.30		ดูดกันที่ชานเรือน
18.30-19.00		ทำให้เพื่อหัว แทนคุณแห่งเดือน
19.00-19.30		ถ่ายทอดสดช่วยเหลืออาสาฯ วิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรณีประชาสัมพันธ์
19.30-20.00 20.00-20.30 20.30-21.00 21.00-21.30 21.30-22.00	ช่วงค่ำ ประจำเดือนสิงหาคม (อ.-พ.) อรุณฯ เกษตรพิชัยผล E-radio (พฤ.-ศ.) นพ.วรรษม์ ศุภกิจพัฒนา / พิพักษ์ศักดิ์ พิศาลกาลย์	-ให้บริการเด่นช่วงที่เป็นที่กล่าวถึงในวงกว้าง (Talk of the Town) และนำเสนอบิญญานทางการเมืองระหว่างผู้ดีเข้าช่อง และร่วมรับฟังความคิดเห็นจากผู้ฟังรายการ -นำเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจของครัวเรือนด้วยช่วงกันของคนในสังคม -ปรึกษาปัญหารอ แหล่งเรื่อง-ชาบ บำรุงรักษา สินเรื่องรอด กิจกรรมคนรักรถ -รายงานสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ ชิกิจกรรมคนรักรถ ความรู้ ประภัณฑ์ -บอกเล่าความประทับใจ วิธีชีวิตอื่นๆ ภารกิจ การดำเนินชีวิตต่างๆ -การนำความรู้ มาใช้แก้ปัญหาน้ำดิบ นำเสนอเป็นภาษาอีสาน
22.00-22.30 22.30-23.00 22.30-23.00 23.00-23.30 23.30-00.00	ร่วมด้วยช่วยกัน ศิริพร วิสัยลักษณ์ (อ.-พ.) ร่วมด้วยช่วยกัน+รองผู้ว่าฯ (อ.) ศิริพร วิสัยลักษณ์/ร่วมด้วยช่วยกัน+สุวรรณ พ่อ (อ.) ร่วมด้วยช่วยกัน รักบ้านเพ็ชร (พฤ.-ศ.) ขอมาลง เพื่อประชาไฟ/ อภิเชษฐ์ พัชรเดชิน/ นนท์ ศุภวงษ์	-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของครัวเรือนด้วยช่วงกันของคนในสังคม -ปรึกษาปัญหารอ แหล่งเรื่อง-ชาบ บำรุงรักษา สินเรื่องรอด กิจกรรมคนรักรถ -รายงานสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ ชิกิจกรรมคนรักรถ ความรู้ ประภัณฑ์ -บอกเล่าความประทับใจ วิธีชีวิตอื่นๆ ภารกิจ การดำเนินชีวิตต่างๆ -การนำความรู้ มาใช้แก้ปัญหาน้ำดิบ นำเสนอเป็นภาษาอีสาน
00.00-00.30 00.30-01.00 01.00-01.30 01.30-02.00 02.00-02.30	ร่วมด้วยช่วยกัน พกน. เปรี้ยว โภคภัส (อ.-พ.) พจน์ โพธิ์ศรี (พฤ.-ศ.)	-รายงานสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ บอกเล่าเรื่องราวความน่าสนใจ ของครัวเรือนด้วยช่วงกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เตือนภัยให้ตัว -นำเสนอ สถิติของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นตลอดช่วงวัน เพื่อเตือนผู้ขับขี่ และ ^{ให้ข้อมูลทางหน่วยงานด้วย} ระบุวันที่จะมีระดับความรุนแรง ในการเดินทาง -บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของครัวเรือนด้วยช่วงกันของคนในสังคม
02.30-03.00 03.00-03.30 03.30-04.00 04.00-04.30 04.30-05.00	ร่วมด้วยช่วยกัน ปล่อยใจ คลายทุกข์ (อ.-พ.) พงศ์รักษ์ พิริยะพัฒนาดี ไทย	-นำเสนอเรื่องราว สารท่องปีอุทาหริจิ ปีอุทาสังคมกับผู้ช่วยราษฎร ด้านสุขภาพจิต น้ำธรรมะ และพิษสันทราบคำสอน นาฏกรรมตีไว้ในครา -แก้ไขปัญหาหรือคำร้องช่วย โภคภัส โภคภัส โภคภัส โภคภัส โภคภัส -รายงานเหตุฯ และบอกเล่าเรื่องราวความน่าสนใจของครัวเรือนด้วยช่วง ช่วยกันของผู้คนในสังคม

(ที่มา : บริษัท ไอ.เอ็น.เอ็น.เรดิโอ จำกัด, 2552)

รายละเอียด รายการวิทยุร่วมด้วยช่วยกัน เสาร์ -อาทิตย์ FM.99.5 MHz.

ช่วงเวลา	ช่วงรายการ/ผู้ดำเนินรายการ	การนำเสนอ
05.00-08.30	ศูนย์รวมนิติทิพย์	-ศูนย์รวมหาดหัวน้ำสือพิมพ์ฉบับต่างๆ
05.30-06.00	สายพิษ หาดใหญ่	-นิยงประเด็นช่วยท่านในงานนำเสนอรายละเอียด พร้อมเกร็จความรู้
06.00-06.40	(อ.-อา.)	
06.40-07.00		ท้าวครรภ์
07.00-07.30	ดำเนินรายการช่วยกันสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์	
07.30-08.00	ขัคการร่วมไทย ไว้อวยรับชั่น (อ.) วันนี้ วงศ์มีชัย / คร.กนกกาญจน์ อุณหภูมิ กรุง	-นำเสนอประเด็นการครอว์รับชั่นที่เกิดขึ้นในสังคม
08.00-08.30		-นำเสนอทางแก้ไขปัญหาครอว์รับชั่น
08.30-09.00		-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของการร่วมด้วยช่วยกันของคนในสังคม
09.00-09.30	เวทีคนเมือง (อ.) วันนี้ วงศ์มีชัย / คร.กนกกาญจน์ อุณหภูมิ กรุง	-บอกเล่าเรื่องราวร่วมด้วยช่วยกัน และ เกร็จความรู้ความเมือง
09.30-10.00		-นิยงประเด็นช่วยท่านในงานนำเสนอ พร้อมเกร็จความรู้
10.00-10.30	ร่วมด้วยช่วยกัน (อ.)	-นำเสนอร้านอาหารคุณภาพราคาประหยัดจากการ ไปปิ้นและกิจกรรม
10.30-11.00	ไชย罡 สิริชัยพิช	การอนับปีเข้าร่วมด้วยช่วยกัน ศัมภายศรีประโภบดิน ความรู้คู่ครัวคนไทย
11.00-11.30		
11.30-12.00	ท่องโลกกว้าง (อ.) อนันต์iron ทั้งสุภาพพิช / พกนศร์ ตัน บริษัทฯ	-สาระความรู้ ในการเดินทาง ท่องเที่ยว ที่มีประโยชน์
12.00-12.30		-นำเสนอสถานที่ท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศที่น่าสนใจ วัฒนธรรม ประเทศไทย วิธีชีวิตรความเป็นอยู่ เกร็จความรู้ด้านท่องเที่ยว
12.30-13.00		เพลิดเพลินจากการร่ายรำ ไทยชนเผ่าทุริยังค์ท่าราบ
13.00-13.30	คลินิกสุขภาพ (อ.)	-นำเสนอข้อมูลความรู้เรื่องสุขภาพ โรคภัยไข้เจ็บ
13.30-14.00	กรณิค นัวจันทร์	-แพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ให้ความรู้และตอบปัญหาสุขภาพ
14.00-14.30		
14.30-15.00	คลินิกรักษารักษาลึกซึ้ง (อ.) กรณิค นัวจันทร์	-นำเสนอสาระน่ารู้เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงค่างๆ ปัญหา วิธีการเลี้ยงดู
15.00-15.30		-สัตวแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ให้ความรู้และตอบปัญหาสุขภาพสัตว์เลี้ยง
15.30-16.00	หมอกฤษณะ พนาข่าวบ้าน (อ.-อ.)	-ให้ความรู้ประเด็นกฤษณะ
16.00-16.30	ถนน อ่อนเกดุลล	-วิทยาการจากสถานหมายความ ตอบปัญหาข้อสงสัย ข้อกฎหมาย
16.30-17.00	วิภาวดี อ.เมธีน พุฒิจันทร์	-สอดแทรกความรู้ด้านกฎหมาย ในสถานการณ์สังคมรอบตัว
17.00-17.40		
17.40-18.00		ท้าวครรภ์
18.00-18.15		ใจดึงใจ (กองบัญชาการทหารสูงสุด)

รายละเอียด รายการวิทยุร่วมด้วยทีวีกัน เสาร์-อาทิตย์ FM.99.5 MHz. (ต่อ)

ช่วงเวลา	ช่วงรายการ/ผู้ดำเนินรายการ	การนำเสนอ	
18.15-18.30		อุบกันที่ชานเรือน	
18.30-19.00		ทำดีเพื่อพ่อ แทนคุณแผ่นดิน	
19.00-19.30		ถ่ายทอดสดข่าวจากสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรณีประชารัตน์ทันที	
19.30-20.00	อาหมวยราตรี (ส.)	ตามล้ำไว้ในหน้า (ส.)	เสาร์ - เล่าเรื่องราวนักเรียน นักศึกษา เรื่องราวของชาวมุสลิม
20.00-20.30	อุ่นใจดี	บุญชัย เกษตรวงศ์	เสาร์ - บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจ ให้ฟัง
20.30-21.00	ร่วมด้วยทีวีกัน	เวรัต ลังษ์ชัย	อาทิตย์ - นิทานธรรมะ กฎหมายไทย ศาสนา พุทธ ศาสนา ส่องสว่าง
21.00-21.30	หฤทัยนันท์ โพธิภักดี	โภมินทร์ เครือแผลง	คนท้าความดี เกี้ยวความรู้ธรรมะ
21.30-22.00			
22.00-22.30		รอบปฐมที่ร้องขอ	-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจของคนในสังคม
22.30-23.00	พกพาทร์ ตันบิริกันฑ์/บุญมา นาวาทอง (ส.)		-ปรึกษาปัญหาครอบครัว นิทานเรื่องราวดีๆ กิจกรรมคนรักครอบครัว
22.30-23.00	พกพาทร์ ตันบิริกันฑ์/รพีพูล ทุวรรณผ่อง(ส.)		-รายงานสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ
23.00-23.30			-กิจกรรมคนรักครอบครัว ให้ความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย
23.30-00.00			
00.00-00.30		ร่วมด้วยทีวีกัน	-รายงานสถานการณ์เหตุการณ์ต่างๆ บอกเล่าเรื่องราวความน่าสนใจ
00.30-01.00	ตะวัน เพียร์วิจิตร (ส.-อา)		ของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจ ของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจ ของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจ
01.00-01.30			-น้ำเตือน สถิติของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน
01.30-02.00			-บอกเล่าเรื่องราวที่น่าสนใจของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจ
02.00-02.30			-เดือนผู้เข้าบุญฯ และ ให้ข้อมูลทางหน่วยงานต่างๆ ประจำวัน ในนามที่เป็น
02.30-03.00		ร่วมด้วยทีวีกัน	-บอกเล่าเรื่องราวความน่าสนใจของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจ
03.00-03.30	ธีระพันธ์ เจริญผลพิชัย (ส.-อา)		ของกรุงเทพฯ ที่น่าสนใจ
03.30-04.00			-น้ำเตือน สถิติของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นตลอดทั้งวัน เพื่อเดือนผู้เข้าบุญฯ
04.00-04.30			และ ให้ข้อมูลทางหน่วยงานต่างๆ ประจำวัน ในนามที่เป็น
04.30-05.00			-เดือนผู้เข้าบุญฯ และ ให้ข้อมูลทางหน่วยงานต่างๆ ประจำวัน ในนามที่เป็น

(ที่มา : บริษัท ไอ.เอ็น.เอ็น. เรดิโอ จำกัด , 2552)

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิที่พิจารณาครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรุณา วงศิน	<p>หัวหน้าหน่วยวิชาการพิเศษศาสตร์ประดิษฐ์ มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม</p>
2. นางอภิรัต ธรรมิก	<p>ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ และผู้อำนวยการฝ่าย รายการ
ร่วมด้วยช่องกัน บริษัท ไอ.เอ็น.เอ็น. เรคคอร์ดส์ จำกัด</p>
3. นายนพเดช พัฒนาวงศ์	ผู้ดำเนินรายการร่วมด้วยช่องกัน
4. พ.ต.ก. ชูชาติ มีแสง	<p>สารวัตรชุดปฏิบัติการ ถูน์ฟ็อก ใน离去ธิการงานทาง
กองบัญชาการตำรวจนครบาล</p>
5. พ.ต.ก. แกรนด์ นาคลัน	หนึ่งในผู้สอนสอน สถาบันตำรวจนครบาล นครนายก
6. นางสาวน้ำ พึงเลิศ	ผู้เชื่อ跟着จากไทย หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (ถูน์ฟ์ซิงไนน์)

ชุดที่
.....

แบบสัมภาษณ์

คำอธิบาย : แบบสัมภาษณ์แบบนี้โครงสร้าง จะบันทึกหัวข้อเพื่อสำรวจความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ทางไพรีพาร์ตี้ เรื่อง “พฤติกรรมการรับฟังรายการวิทยุ และการมีส่วนร่วมในการถือฟัง ข้อมูลและช่วยเหลือผู้คน ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร”

ໄດ້ແນ່ນທີ່ຕາມອອກປິບ 5 ຕອນ ທີ່

ຄອນທີ 1	ຮັບຜູດທີ່ໄປໄລຍະລັກຂະວາງກາງປະຫວາງຄວາມສັດຍາ
ຄອນທີ 2	ພຸດືກຽມການຮັບຝຶກຮາຍການຮັບຮັມດ້ວຍຊ່ວຍກັນໃນພັດທະນາທຳມະນາຄ
ຄອນທີ 3	ຮູນເກັນການນຳເຫັນອອກຮາຍການຮັບຮັມດ້ວຍຊ່ວຍກັນໃນພັດທະນາທຳມະນາຄ
ຄອນທີ 4	ການນຳສ່ວນຮັມໃນການແກ້ໄຂປີເມືອງແລະຂ່າວແຫຼືອສັງຄນ ຜ່ານຮາຍການຮັບຮັມດ້ວຍ
ຊ່ວຍກັນ ໃນພັດທະນາທຳມະນາຄ
ຄອນທີ 5	ແນວກາງແຕ່ຈົບເຕັນອັນນະ

ພາກສອນໂພຣັບພັກ
.....

ຮັບຜູດທີ່ຂໍ້ມູນ
.....

ວັນເດືອນປີ ແລະ ວັນ ພຶດເຕັກຂໍ້ມູນ
.....

ພາກສອນ : ແນວສອນທີ່ມີໃຫ້ສໍາຫວັນຜູ້ຮັບຜູດທີ່ ເຖິງຜູ້ນັນທີ່ເຫັນມູນ ຂາກການສັນກາຍທີ່ກຸ່ມູນດ້ວຍທຳມະນາຄ
ໄພຣັບພັກ

**ព័ត៌មានទី 1 ចំណុចខាងក្រោមនេះបានរាយការណាត់
និងត្រួតពិនិត្យការងារអាមេរិក ឬ សាធារណរដ្ឋបាល និងទូទៅនៃសាធារណរដ្ឋបាល**

និងត្រួតពិនិត្យការងារអាមេរិក ឬ សាធារណរដ្ឋបាល និងទូទៅនៃសាធារណរដ្ឋបាល
តាមការងារ

1. ភេទ

- () 1. របៀប () 2. អនុញ្ញាត

2. នៅក្នុង

- () 1. ពំករៀវ 25 ឆ្នាំ () 2. 25 - 35 ឆ្នាំ
() 3. 36 - 45 ឆ្នាំ () 4. 46 - 55 ឆ្នាំ
() 5. នាក់ករៀវ 55 ឆ្នាំ

3. របៀបការងារ

- () 1. ប្រាសែនការ () 2. បានការងារ () 3. ថ្វីជាប្រាសែន
() 4. បិនុយការ () 5. បិនុយការ () 6. តុងករៀវបិនុយការ

4. តារឹងបើទូប័ណ្ណ

- () 1. គុណភាព () 2. ធម៌ការងារ () 3. ធម៌ការងារ
() 3. ធម៌ការងារ () 4. ធម៌ការងារ () 5. ធម៌ការងារ
() 5. ធម៌ការងារ () 6. ធម៌ការងារ () 7. ធម៌ការងារ () 8. ធម៌ការងារ
() 7. ធម៌ការងារ () 9. ធម៌ការងារ () 10. ធម៌ការងារ

5. រាយការងារ

- () 1. ពំករៀវ 10,000 បាង () 2. 10,000 - 20,000 បាង
() 3. 20,001 - 30,000 បាង () 4. 30,001 - 40,000 បាង
() 5. 40,001 - 50,000 បាង () 6. នាក់ករៀវ 50,000 បាង

ព័ត៌មានទី 2 មាតិករាយការរាយការនៃតាមខ្លះនៃការងារនៃសាធារណរដ្ឋបាល

និងត្រួតពិនិត្យការងារអាមេរិក ឬ សាធារណរដ្ឋបាល និងទូទៅនៃសាធារណរដ្ឋបាល
តាមការងារ

1. ផែនការដែលរាយការរាយការនៃតាមខ្លះនៃការងារនៃសាធារណរដ្ឋបាល

- () 1. ធម៌ការ () 2. ធម៌ការ

2. พำนคิดตามรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันงานทำไร

- () 1. ตั้งกว่า 6 เดือน () 2. 6 เดือน ถึง 2 ปี
- () 3. 2 ปี ถึง 3 ปี () 4. 4 ปี ถึง 5 ปี
- () 5. มากกว่า 5 ปี

3. ระยะเวลาที่กำรรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน เฉลี่ยต่อวันงานพิจิต

- () 1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง/วัน () 2. 1-2 ชั่วโมง/วัน
- () 3. 3-4 ชั่วโมง/วัน () 4. 5-6 ชั่วโมง/วัน
- () 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. พำนฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันในวันใด

- () 1. วันจันทร์-วันศุกร์ () 2. วันเสาร์-อาทิตย์ () 3. วันนักวันชาติ(พิเศษ)

5. พำนรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ช่วงเวลาใด มากที่สุด

- () 1. เวลา 07.30-12.30น. () 2. เวลา 13.00 -18.00น.
- () 3. เวลา 19.30-00.00น. () 4. เวลา 00.01-07.00น.
- () 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

6. พำนนักรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ณ สถานที่ใด

- () 1. ที่บ้าน () 2. สถานที่ทำงาน
- () 3. ทางข้ามถนนหรือเดินทาง () 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. พำนฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันในลักษณะใดมากที่สุด

- () 1. ผ่านโทรศัพท์มือถือ () 2. ผ่านอินเทอร์เน็ต
- () 3. ผ่านทางช่องทางบากล้อง () 4. ผ่านทางพะสูต์ค่ายบริษัทรายการที่เข้ารอบ
- () 5. ผ่านอินเทอร์เน็ตเป็นเพื่อน () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. วัตถุประสงค์ของการฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน

- () 1. รู้จักกับบทบาทการพัฒนาบ้านที่สำคัญกิจกรรม ไม่เฉพาะเจ้า
- () 2. นำเรื่องดูแลความรู้ที่ได้มาไว้ประโยชน์ และ บอกต่อผู้อื่น
- () 3. ขยายมิติร่วมกับบทบาทการพัฒนา
- () 4. ขยายผลความพึงพอใจ และ อั่งทองประสบการณ์ เพื่อสนับสนุนสังคม
- () 5. ขอบความหลากหลายของช่องการนำเสนอ ช่างสารให้ดีด้วย
- () 6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. ช่องทางให้ท่าน ติดต่อกับราชการร่วมด้วยช่วยกันป้องกันภัยคุกคาม

- () 1. โทรศัพท์สายด่วน 1677
- () 2. SMS หมายเลข 452 2000
- () 3. โทรศัพท์ 0-2184-4313
- () 4. จดหมาย
- () 5. อีเมลล์ ruamduay@innnews.co.th
- () 6. เว็บไซต์ www.rd1677.com
- () 7. ความถี่ CB-245 Chanel 36 ศูนย์วิทยุประชาสัมพันธ์ช่วยกัน

10. ยอดความรับฟังรายการร่วมด้วยช่วยกันแล้วกันรับฟังรายการวิทยุประเภทใด

- () 1. ไม่ได้ฟัง
- () 2. ประจำการช่วยสาร ความรู้
- () 3. ประจำการบันทึก
- () 4. ประจำการเพื่อเตรียมการทางระดับ เช่น ชา.100, ชา.91

**ผลที่ 3 รูปแบบการนำเสนอของ รายการร่วมด้วยช่วยกันในเขตกรุงเทพมหานคร ไปร่วมกันมากหรือน้อย ✓ ลงในช่องหน้าซื้อความที่ ตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบแบบ
สัมภาษณ์**

1. ห่างหนึ่งว่า รูปแบบการนำเสนอของรายการร่วมด้วยช่วยกัน จะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมในการ
นำเสนอข้อมูลและช่วยเหลือผู้ฟัง ของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร มาก
เป็นอย่างไร

- () 1. มากที่สุด
- () 2. มาก
- () 3. ปานกลาง
- () 4. น้อย
- () 5. น้อยที่สุด

2. รูปแบบการนำเสนอแบบใด ที่ทำให้ท่านชอบและสามารถมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและ
ช่วยเหลือผู้คนกับรายการร่วมด้วยช่วยกัน ในเขตกรุงเทพมหานคร มากที่สุด
โดยที่ผู้ตอบแบบสำรวจให้ตรวจสอบความเห็นของคุณด้วยตัวเอง เพื่อ คำสอนเดียว

- () 1. รูปแบบการทุ่มเทกับผู้ฟัง
- () 2. รูปแบบรายการสนับสนุน
- () 3. รูปแบบการสัมภาษณ์
- () 4. รูปแบบรายการนิเทศทางภาษาฯ
- () 5. รูปแบบรายการประมาณการช่วย
- () 6. รูปแบบรายการประมาณการริการทางระดับ

**ผลที่ 4 ทราบเมื่อไหร่ที่เริ่มทำการแก้ไขปัญหาและช่วยเหลือผู้คนของผู้ฟังรายการร่วมด้วยช่วยกัน
ในเขตกรุงเทพมหานคร**

**ไปร่วมกันมากหรือน้อย ✓ ลงในช่องหลังซื้อความที่ ตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ตอบแบบ
สัมภาษณ์**

1. ปัจจัยบันทึกนิสัยร่วมของผู้ใช้กับรายการร่วมด้วยช่วยกัน

การมีส่วนร่วม	การตัดสินใจ				
	นัก พัฒนา	เด็ก นักเรียน	บ้าน ครอบครัว	โรง เรียน	นัก เรียน ร่วม
(4)	(3)	(2)	(1)	(5)	
ระดับ 1 'ไม่มี'					
1) ไม่โทรศัพท์ หรือ ส่ง SMS แจ้งความต้องการ					
2) ไม่เข้ามาสอบถามการตัดสินใจประจำ ใจใน					
3) ไม่เข้ามาทราบประวัติใน ยังไม่รับฟังความคิดเห็น					
ระดับ 2 'มีน้อย'					
4) ไม่สนใจอย่างน้อยสองครั้ง					
5) เขียนถึงสองคน นิจารีพ แก้ไขน้อยหน้าและกล่าว					
6) ระบุเป็นปัญหาความต้องการ ขอความร่วมมือให้					
7) ไม่สนับสนุนให้เข้ามาทราบการตัดสินใจ					
8) ไม่ได้รับฟังในสิ่งที่เข้ามาทราบความต้องการ					
ระดับ 3 'มี'					
9) ให้ฟังหัวเรื่องเดินทางเดินทาง แก้ไขต้องการ					
10) ให้ฟังหัวเรื่องเดินทางเดินทาง แก้ไขต้องการ					
11) ให้ฟังหัวเรื่องเดินทางเดินทาง แก้ไขต้องการ ไม่รับฟังเหตุ					
12) ไม่รับฟังความต้องการ ไม่รับฟังความต้องการ					

ไม่ใช่ข้อควรห้าม ลงในช่องหลังหัวขอความที่ ตรงกับสภาพความเป็นจริงของผู้ทดสอบแบบ
ลักษณะ

2. ลักษณะของปัญหาที่ก่อให้มีส่วนร่วมกับการวิเทศสัมพันธ์ช่วยกัน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำสอน)

ลักษณะของปัญหา	การมีส่วนร่วม			
	(ระดับ 3)	(ระดับ 2)	(ระดับ 1)	หมายเหตุ ส่วนร่วม
(3)	(2)	(1)	(0)	
<u>ก่อให้เกิดส่วนร่วมกับการวิเทศสัมพันธ์ช่วยกันใน ด้านการเมือง</u>				
1) ดูแลเชิงทางการเมือง				
2) ความต้องการการเมือง				
3) ความต้องการที่จะเข้าร่วมเป็นนักวิชาการ				
4) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
5) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
6) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
7) ดูแลด้วย				
8) ดูแลด้วย				
9) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
10) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
11) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
12) ร้องเรียนไม่ได้รับความช่วยเหลือทางการเมือง				
13) ปัญหาทางการเมืองของไทย อาทิ น้ำมันรำข้าว ไฟฟ้า สาธารณูปโภค ฯลฯ ที่ต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
14) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
15) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
16) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
17) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
18) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				
19) ความต้องการความช่วยเหลือทางการเมือง				

หมายเหตุ :

- ระดับ 3** ได้แก่ การสละทรัพย์สิน การให้เชื้นอุปกรณ์ สละเวลา สละแรงงาน เพื่อช่วยเหลือผู้เดือดร้อน การลงมือเข้าช่วยเหลือด้วยตนเอง ณ จุดเกิดเหตุ และเข้าร่วมกิจกรรมพ่อ娘ๆที่จัดขึ้น กิจกรรมการร่วมศิวะช่วยกัน
- ระดับ 2** ได้แก่ แจ้งเหตุค่านเหตุร้าย เตือนภัย ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจผู้ที่ขอความช่วยเหลือ
- ระดับ 1** ได้แก่ โทรทัพท์หรือ ส่ง(SMS) แสดงความคิดเห็น อ่าของคุณการ์ด สำหรับบริคุณคือ

ตอนที่ 5 แนวทางและข้อเสนอแนะ

ประวัติผู้เขียน

ประวัติผู้เขียน	นางสาวสุกัญญา นาคลัน
วันเดือนปีเกิด	14 กรกฎาคม 2515
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ภูมิการศึกษาระดับปริญญาตรี	เกิดปี พากศรีบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาอุดมศึกษาท่องเที่ยว
สถานที่สำเร็จการศึกษา	สถาบันราชภัฏสวนดุนนท์
ปีที่สำเร็จการศึกษา	2538
อาชีพปัจจุบัน	หนึ่งงานบริษัทเอกชน ตำแหน่งผู้ควบคุมรายการ (โปรดิวเซอร์) และผู้ดำเนินรายการ สถานีวิทยุร่วมแล็ป ช่วงกัน บริษัท ไอบีเอ็น เรดิโอ จำกัด